ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:

தருக்ககௌமுதியும்,

நியாயபதார்த்தம் பதினாறும்

டிப்பணியுடன்.

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீமத் வெ. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களால்

வடமொழியினின்றும்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

தஞ்சை

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்

அவர்களால்

தமது

“ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி முத்திராசாலையிற்”

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சௌமிய-௵.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய
தஞ்சை — வலம்புரி
அ. பாலசுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்மலர் பொதுளிய பொலிகற் பகத்தின்
மன்பெரு நிழற்கீ ழரசுவீற் றிருக்கும்
வானுயர் சிகரக் கிரிப்பறை யெறிந்த
கானுயர் தொங்கற் கவின்பெறு குலிசத்
திந்திர னோடம ரியற்றுதல் வேண்டி
யொளிபொற் சிலையென வோங்குபொற்கிரிக
டொக்கென விளங்குந் தூமணி குயிற்றி
மன்பெருஞ் சிறப்பின் வகையுளி புரிந்த
விட்புலத் தவர்க்குக் கட்புலன் கதுவா
மேனிலை மாடமாட் டிந்துநற்காந்தத்
தானிலை பெறச்செய் யணிநிலா முற்றந
தன் கா லன்புட னுடவர் வடமே
யெழின்முலைக் கிணையு மிடைக்கொம்பரோ
டமைபரி யங்கத் தமர்தர விண்மிசை
மதியந் தோன்ற வண்புனற் பெருக்கிப்
பாற்கடற் கண்ணே பள்ளிகொண் டருளுந்
திருமா லொப்பச் செய்துபின் னிழித்தே
யமையாப் பல்வள மமைதரச் சுரக்குஞ்
செஞ்சொற் றமிழார் தஞ்சைமா நகரோ
னாரியந் தமிழ்முத லாயுள மொழியு
ளீடம ரிலக்கண மிலக்கியந் தருக்க
நன்குற வுணர்ந்த நாவலர் பெருமான்
கானம ரிதழிக் கவின்றொடை யமுதப்
பான்மதி யொடுசெம் பவளவார் சடையி

பெருக்குவெங் காளத் தின்னர வணிந்த
புராதன முக்கட் புண்ணிய மூர்த்தி
பராபர சுயம்புப் பண்ணவ னருளாற்
கழறிய வெல்லாக் கலையுளுஞ் சான்ற
வேதாந் தத்து மெய்ப்பொரு ளாகு
மேத மகற்று மிணையிலா ஞான
மொன்றே பயன்றரு மென்றுணர் பெரியோன்
காமம் வெகுளி மயக்கெனக் கரையுந்
தீமையை யிரியச் செற்றுள வறிவோ
னுததிசூ ழுலகோ ருஞற்றுறு புன்மையை
விதிமுறை கூறி விலக்கிறை குலத்தோன்
றருநல் விசார சந்திரோ தயமும்
ஷடயோ கப்பிர தீபிகை யென்னுந்
திடமில் யோகியர் திருக்கிரித் துத்தெரு—
டுண்மை நூலு முபநிட தத்துள
மன்றத் துவமஸி மாவாக்கியவுப
தேசமு மென்னச் செப்புயர் நூல்கண்
மொழிபெயர்த் தருளிய முன்னூறு மேலோ
னயர்விலா தன்பர்க் கருங்கலை யுணர்த்து
முயர்குப்பு சாமியென் றுரைக்குநற் பெயரோன்
மெய்ப்பொரு ளறையும் வேதாந் தக்கலை
யுணரு மவாவி னூக்கமோ டமரு
முண்மை யன்போ டொழுக்கறி வுடைய
நற்குணத் தோர்க்கு நாடுசா தனமா
வழங்கு திரைக்கட லாடையா ருலகத்
தான்மப் பெருக்க மருங்கதி யுறுவான்
சாதன வைதிக சாத்திர மாறனுட்
டயங்கு புகழ்க்கோ தமன்கணா தன்னெனு
மைந்தறி வடக்கிய வருமறை முனிவர்
வகுத்துள நியாயம் வைசே டிகமெனுந்
தருக்க நூலிற் றகைமைசால் புலமை
இலௌகாக்கி பாற்கர ரிளையவர்க் காகச்

சோதனை யின்றிச் சொல்லருஞ் சிறப்பாற்
பதார்த்த மேழையும் பகுத்துணர்த் தியவித்
தருக்கமென முதியைத் தனிவரைப் பொதியங்
கண்டொடு பாலுங் கைப்புறச் சுவைத்தாய்த்
தந்தருள் செவ்வித் தமிழ்நடை யதனாற்
சொற்பொரு ளின்பொடு தூயவின் னருளி
னியற்றின னிந்த விறும்பூ
தெம்ம னோரா லியம்பலாந் தகைத்தே.

தஞ்சைமாநகரம்., தமிழ்வித்துவான்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ. ல. உலகநாதபிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

இரண்டாம்பதிப்பின் சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பைங்காற் கொன்றைப் புதுமலர் மிலைச்சிய
பொலஞ்செய் விழ்மானும் புரிசடை மீமிசைக்
குளூஉச்சுடர் கெழீஇய தருணவான் பிறைமுடி
யிமையா நாட்டத் துமையவள் கணவனெம்
பரம காரணன் றிருவரு ளான்முனங்
கண்டருண் மறைமுதற் கலையுறு நுண்பொருட்
சோதனை காணுநர்க் காகு சாதனமா
நியாய மாதி வேதாந்த மீறுஞ்
சாத்திர மாறனுட் டங்கிடு மொன்றாய்ப்
புலனென்றி விலங்கிய நலமிகு சிறப்பின்
வெறுத்த கேள்வி மறுத்தவிர் புலமை
யொடியாப் படிவத் தமிழின் மாமுனி
யக்க பாதனொ டருந்தவக் கணாதனுந்
தம்மனக் கனிவான் மன்பதைக் கொளிசால்
கண்ணெனப் பெரியர்சொ லெண்ணகப் பாற்பட
வகுத்த விருமைப் பகுப்பமர் தருக்க
நூற்கரை கண்டலௌ காக்கி பாற்கரன்
கலைபயி லிளைஞர் பொருட்டு நிலைபெறப்
பதார்த்த மேழின் யதார்த்த மிஃதெனத்
தெரித்துணர்த் தியலித் தருக்ககௌ முதியைய
முன்னூ லொழியப் பின்னூ றம்மு
ளிந்நூற் கிணையெந் நூலு மிலையெனக்
குறிப்புபல தோற்றி வெளிப்படை யாக
வைய முதல வகல வையக
மங்கையிற் கனியென வறிதர விளக்கி
யாணுப் பெருமைக் கோதம னருளிய
நியாயநூல் புகல்பதி னாறு பதார்த்தமுஞ்
சுருக்கற வகுத்து மயக்கற விரித்துமற்

றமைத்திவை யிரண்டுஞ் சேரச் சமைத்துடன்
கனியினும் பாகினு மினியதெள் ளமுதினு
மினிக்குஞ் சுவைச்செந் தமிழ்த்தனி நடையி
னிறுத்தநன் மொழிகொடு புணர்த்தெழு தினனவ
னூற்றிடைப் படருநர் மேக்குறப் போமிவை
கடவுட் டச்சன் காண்வா னாடி
விண்ணவ ரிழிதர மண்ணிடை யமைத்த
சோபா னமோவெனச் சுவல்பிடித் தும்ப
ரணாந்துபார்த் தளக்க லாகா வளவையிற்
கண்கவர் வனப்பிற் பன்மணி குயிற்றித்
தண்ணிலா விரிப்ப வொண்சுதை தீற்றிக்
குழூஉக்கொடி யருவியி னுடங்க விழுத்தக
மழையக டுருஞ்சு மாடமா ளிகைமலி
மஞ்சிவ ரிஞ்சித் தஞ்சைமா நகரோன்
நீஇ ரொழியப் பாஅ லுகருந்
தாமரை வாழ்க்கைவெண் காமர் குருகென
வேறுவே றியலாக் கூறுபா டையினுள
விலக்கணந் தருக்க மிலக்கிய முதற்பல
கருவிநூல் களைஇ யறிவுநூ றெரீஇ
யல்கலு மாய்தரு சதுரன் பல்கலை
யுணர்ந்தும் பிறர்கொள வுரைத்தாங் கடங்காப்
பொல்லாப் பேதை மாக்கள் போலா
தஃகி யகன்ற வறிவின்மேம் படூஉக்
கற்றவா றொழுகி நிற்கக் கற்றோன்
மோக வாரழற் றுப முனைஇயினர்க்
ககத்தா னளைஇயின் முகத்தா னமர்ந்து
சச்சிதா னந்த சாகரம் படிபாக்
குறுநெறி கூறு முரவோன் றெரியிற்
சாந்தம் பொறைதவ மேங்கியற் பூணினன்
பவநனி பயக்கு மவநெறி யொரீஇத்
தவநெறி படருந் தத்துவ சீலன்
நூலுரை போத காசிரி யன்னென
விங்குநீ ருலகெலாம் வியப்ப
வோங்குசீர்க் குப்புசா மிப்புல வோனே.

உ

சிவமயம்.

தருக்ககௌமுதி.

காப்பு.

விநாயகர்.

எந்த வினையு மிரிந்தோடச் செய்யுமொரு
தந்திமுகத் தண்ணல் சரண்.

திருமால்.

பாரார் மாந்தர் பயந்தன்னிற் பண்பாய் நீங்கிச் சுகமுறவே, யோரார் மீன மாதிவடி வெடுத்த வாசு தேவனைநற், காரார் முகிற்கேழ் நெடியோனைக் கல்விக் காதி காரணனைச், சீரார் பொறி மண் மகட்புனையுஞ் செல்வன் றன்னைச் சேவிப்பாம்.

1 பரமாசாரியர் துதியும் நூலின் பிரதிஞ்ஞையும்.

* அக்க பாத ரதன்பின் கணாதர்
தக்க விவர்தங் தாட்களிற் பணிந்து
தர்க்ககௌ முதியைத் தமிழ்மொழி தன்னுன்
மிக்கிளை ஞர்க்கா விளம்புவன் யானே.

நூல்.

பதார்த்தம்.

க. ** ஆண்டு அபிதேயங்கள் பதார்த்தங்கள். (அபிதேயம் பெயரிட்டு வழங்கற்பாலது. பதார்த்தம் சொற்பொருள்.) † அவையும் திரவியம், குணம் (பண்பு), கருமம் (தொழில்), சாமானியம் (பொதுமை), விசேடம் (சிறப்பு), சமவாயம் (ஒற்றுமைச்சம்பந்தம்), அபாவம் (இன்மை) என்று ஏழே.

அவற்றுள்:—க. ¶ திரவியம் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,

---

* கௌதமர்.

** தருக்ககௌமுதியின்கண். † திரவியாதி யாறையும் பாவபதார்த்த மெனவும், அபாவ மொன்றனையும் அபாவபதார்த்த மெனவும் பதார்த்தங்களை யிருவகையாக்கியும் கூறுவர். ¶ ஈண்டுத் திரவியத்தன்மை, குணத்தன்மை, கருமத்தன்மை ஜாதி. ஏனைய சாமானியத்தன்மைமுதலியன உபாதி. (உபாதி=அகண்டதர்மம்.) ஆகாயத்தன்மை, காலத்தன்மை, திசைத்தன்மை உபாதி. ஏனைய ஜாதி.

ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் என்னும் ஒன்பதே யாம்.

௨. குணம் உருவம் (நிறம்), இரசம் (சுவை), கந்தம் (நாற்றம்), பரிசம் (ஊறு), சங்கை (எண்), பரிமாணம் (அளவு), பேதம் (வேற்றுமை), சையோகம் (கூட்டம்), விபாகம் (பிரிவு), ப்ரத்துவம் (முன்மை), அபரத்துவம் (பின்மை), புத்தி (அறிவு), சுகம் (இன்பம்), துக்கம் (துன்பம்), இச்சை (காமம்), துவேஷம் (வெகுளி), பிரயத்தனம் (முயற்சி), குருத்துவம் (திண்மை), திரவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), சிநேகம், சம்ஸ்காரம் (வாசனை), தருமம் (புண்ணியம்), அதர்மம் (பாவம்), சத்தம் (ஓசை) என இருபத்துநான்கு.

௩. கருமம் எழுதல், விழுதல், வளைதல், நிமிர்தல், நடத்தல் என ஐந்தே.

௪. சாமானியம் பரம் அபரமென இருவகைத்து.

௫. விசேஷம் நித்தியத்திரவியங்கள் அநந்தமாகலின் அவற்றின்கண்ணிருப்பனவாகிய விசேஷங்களும் அநந்தமே யாம்.

௬. சமவாயம் ஒன்றே.

௭. அபாவம் சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென இருவகைத்து.

திரவியாதிசாமானியவிலக்கணம்.

௧. திரவியத்தன்மைச் * சாமானியமுடையதாதல், குணமுடையதாதல் திரவியம்.

௨. குணத்தன்மைச்சாமானியமுடையதாதல், திரவியம் கர்மம் என்னும் இரண்டற்கும் வேறாய்ப் பொதுவியல் புடையதாதல் குணம்.

௩. கருமத்தன்மைப்பொதுவியல்புடையதாதல், அசைவு வடிவினதாதல் கருமம்.

௪. நித்தியமாய் ஒன்றாய்ப் பலவற்றிற் சமவேதி(ஒற்றி)த்திருப்பது சாமானியம்.

* சாமானியம் = ஜாதி, பொதுவியல்பு.

௫. இது இதனினும் வேறு என்று வேறுபிரித்தறியும் புத்திமாத்திரத்திற்கு ஏது விசேஷம்.

௬. நித்தியசம்பந்தம் சமவாயம்.

௭. பாவத்திற்கு (உண்மைக்கு) [illegible] அபாவம். (க)

திரவியாதிசாமானியவிலக்கணம் முற்றிற்று.

திரவியாதிவிசேடவிலக்கணம்.

திரவியம்.

க. பிருதிவித்தன்மைப் பொதுவியல்புடையது பிருதிவி. உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்களுடையதாம். அது நித்தியம், அநித்தியம் என இருவகைத்து. நித்தியம் பரமாணுவடிவம்; அநித்தியம் காரியவடிவம். அதுவும் (காரியமும்) சரீரேந்திரியவிடயவேறுபாட்டால் மூவகைப்படும்.

(க) சரீரமும் * யோநிஜம், அயோநிஜம் என இருவகைத்தாம். அவற்றுள், (க) யோநிஜம் நம்மனோர்க்குள்ள பிரத்தியக்ஷசித்தமான சுக்கிலசுரோணிதக்கலப்பினாலாகியது. (உ) அயோநிஜம் சுக்கிலசோணிதக்கலப்பின்றித் தர்மவிசேஷத்தோடு கூடிய பரமாணுவினாலுண்டாகியது. அது தேவரிஷிகளாகிய நாரதர் முதலியோருக்குள்ளது.

(உ) இந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கும் கிராணம். அது நாசிநுனியி லிருப்பது.

(௩) விடயம் மண் கல் தாவர மென்னும் பேதத்தால் மூவகைத்து. மண்ணும் கல்லும் பிரசித்தம். தாவரம் மரங்கொடி முதலியன. (உ)

---

* யோநிஜமும் ஜராயஜம் அண்டஜ மென் றிருவகைப்படும். அயோநிஜமும் சுவேதஜம், உத்பிஜ்ஜம், அதிருஷ்டவிசேஷஜக்கியமென மூன்று வகைப்படும்.

உ. அப்புத்தன்மையாகிய பொதுவியல்புடையது ஜலம். உருவம், இரசம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சிநேகம், சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்களுடையதாம். அது நித்தியம் அநித்தியமென இருவகைத்தாம். நித்தியம் பரமாணுலக்ஷணம்; அநித்தியம் காரியலக்ஷணம். அதுவும் சரீரேந்திரியவிடயவேறுபாட்டால் மூவகைப் படும். (க) சரீரம் வருணலோகப்பிரசித்தமாகிய அயோநிஜமே. (உ) இந்திரியம் இரசத்தைக் கவரும் இரசனம் (சிஙுவை). அது இரசனையி(நாவி) னுனியி லிருப்பது. (ங) விடயம் ஆறு கடல் முதலியனவும் இமகரமுதலியனவுமாம். (ங)

ங. தேயுத்தன்மைப்பொதுவியல்புடையது தேயு. உருவம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினொருகுணங்களுடையதாம். அது நித்தியம், அநித்தியம் என இருவகைத்து. நித்தியம் பரமாணுலக்ஷணம்; அநித்தியம் காரியலக்ஷணம். அதுவும் சரீரேந்திரியவிடயவேறுபாட்டால் மூவகைப்படும். (க) சரீரம் ஆதித்தியலோகத்திற் பிரசித்தமான அயோநிஜம். (உ) இந்திரியம் உருவத்தைக் கவரும் சக்ஷு. அது கண்ணின் கருமணியி னுனியி லிருப்பது. (ங) விடயம் பௌமம் (மண்ணினுள்ளது), திவ்வியம் (விண்ணினுள்ளது), ஔதரியம் (வயிற்றினுள்ளது), ஆகரஜம் (சுரங்கமுதலியவற்றினுள்ளது) என்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்து. பார்த்திவ (பிருதிவியின் காரியமான) இந்தனத்தையுடைய பிரசித்தமான நெருப்புமுதலியன மண்ணிலுள்ளது. அப்பை இந்தனமாகவுடைய சூரியன், மின்னல், வடவனல்முதலியன விண்ணினுள்ளது. உண்டவுணவு பரிணமித்தற்கு ஏதுவாயுள்ள ஜாடராக்கினிவடிவினது வயிற்றினுள்ளது. பொன் வெள்ளிமுதலியன சுரங்கங்களினுள்ளது. (ச)

ச. வாயுத்தன்மைப்பொதுவியல்பிடையது வாயு. பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், (வேகமென்னும்) சம்ஸ்காரம் என்னும் ஒன்பது குணங்களுடையது. அது நித்தம் அநித்தம்

என இருவகைத்து. நித்தம் பரமாணுரூபம்; அநித்தம் காரிய ரூபம். அநித்தம் சரீரேந்திரியவிடயப்பிராணபேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். (க) சரீரம் வாயுலோகத்திற் பிரசித்தமான அயோநிஜமே. (உ) இந்திரியம் பரிசத்தைக் கவரும் உடல்முழுதும் வியாபித்துள்ள துவக்கு. (ங) விடயம் (மரமுதலியன அசைதற்கேதுவா யுள்ள) மகாவாயுமுதலியன. (ரு)

(ச) பிராணன் சரீரத்தினுட் சஞ்சரிக்கும் வாயு. இருதயத்தில் பிராணன், குதத்தில் அபானன், நாபியிலிருப்பது சமானன்; கண்டதேசத்தி லிருப்பது உதானன்; உடன்முழுவதினு முள்ளது வியானன். அதுவே (பிராணனே) * தொழில் வேறுபாட்டால் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்னும் பெயர்களைப் பெறுகின்றது. சரீரத்தில் ஐந்து (வாயுக்கள்) இல்லை; † மூர்த்தங்களுக்குச் சமானதேச(ஓரிட)த்திருத்தல் விரோதமாகலின். (சா)

மூர்த்தத்தன்மையினும் நிரவயவம் பரமாணுவாம். அதுவும் $ அதீந்திரியமே. அது "சாளரத்தின்வழி யுட்புகும் கதிரொளியிற் காணப்படும் நுட்பமான துகள் (திரிசரேணு) எதுவோ, அதன் ஆறுவது பாகம் பரமாணு வெனப்படும்." என்று சொல்

* ஒரே உள்வாயு, க. வாய்நாசிகளின் வழியாய் வெளிப்படுதலுட் புகுதல் என்னும் பிராணனக்கிரியையைச் செய்தலால் பிராண னென்றும், உ. மலாதிகளைக்கீழ்க்கொண்டுபோதலாகிய அபானனக்கிரியையைச் செய்தலால் அபான னென்றும், ங. போஜனஞ் செய்யப்பட்ட அந்நத்தின் ரஸாதிவடிவ பரிணாமத்தைச்செய்தற்பொருட்டு ஜடராக்கினியைக் கொழுந்தச்செய்த லென்னும் சமானனக்கிரியையைச் செய்தலால் சமான னென்றும், ச. அந்நாதிகளை மேற்கொண்டுசெல்லுதலாகிய உதானனக்கிரியைச் செய்தலால் உதான னென்றும், ரு. சர்வநாடித்துவாரங்களிலும் அந்நத்தின் சூக்ஷ்மரஸத்தைப் பரவச்செய்த லென்னும் வியானனக்கிரியையைச் செய்தலால் வியான னென்றும் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

† கிரியைக்கு ஆசிரயமாவன அல்லது பரிச்சின்னபரிமாணமுடையன மூர்த்தங்களாம். அவை பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, மன மென்னும் ஐந்துமாம். ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா வென்னும் விபுத்திரவியங்களில் இராத பரிமாணம் பரிச்சின்னபரிமாணம்.

$ இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதது அதீந்திரியம்.

லப்பட்டிருக்கின்றது. காரணத்தின் பின்னுண்டாவது காரியம். அது துவியணுகம் திரியணுகமுதலிய பேதத்தால் அநந்தவித மாம். அவற்றுள், இரண்டுபரமாணுக்களின் சையோகத்தால் துவியணுகமும், மூன்றுதுவியணுகங்களின் சையோகத்தால் திரியணுகமும், நான்குதிரியணுகங்களின் சையோகத்தால் சதுரணுகமும் ஆகும். இவ்வாறாய பஞ்சாணுகமுதலிய போகாயதனமான அந்தியாவயவி (போகத்திற்கிடமான ஈற்றவயவமுடையது) சரீரம்; சுகதுக்கங்களிரண்டிலொன்று புலப்படத் தோன்றல் போகம்; திரவியத்தை யுண்டுபண்ணாத காரியத்திரவியம் அந்தியாவயவி; சரீரத்தோடுகூடிய ஞானகரணமான அதீந்திரியம் இந்திரியம்; அறியப்படுந்தன்மையிற் போகசாதனமாயுள்ளது விஷயம். (எ)

ரு. சத்தசமவாயிகாரணம் ஆகாயம். அது சத்தம்,சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம் என்னும் ஆறு குணங்களுடையதாம். அதுவும் இலகுத்தன்மையால் ஒன்றும். யாண்டும் காரியம் காணப்படுதலான் *விபுவாம்; விபுத் தன்மையான் நித்தியமாம். ஆயினும், அது செவித்துளையின் வளைபட்டதாய்ச் சத்தத்தைக் கவருஞ் சுரோத்திரேந்திரிய வடிவினதா யிருக்கும். (அ)

கூ. சேட்டத்துவகனிட்டத்துவங்களின் ஞானதீனமான (மூப்பிளமைகளின் உணர்ச்சிவயத்ததான)பரத்துவாபரத்துவங்களால் அநுமிக்கப்படுவது காலம். அது சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம் என்னும் ஐந்து குணங்களுடையதாம். அதுவும் ஒன்றாய் நித்தமாய் விபுவா யிருக்கினும், உபாதிபேதத்தாற் சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலமென மூவகைப்படுகின்றது. † அந்த வியக்தியின் (பொருளின்) துவம்சவிசிஷ்ட(அழிவையடுத்த) காலம் அவ்வியக்தியின் அதீத (சென்ற) காலமாம். அவ்வியக்தியின் பின்னின்மைமுன்னின்மைகளைத் தழுவாத காலம் அவ்வியக்தியின் வர்த்தமான (நிகழ்)

* சர்வமூர்த்தத்திரவியசையோகமுடையது விபு.

† இங்கே கூறப்பட்ட மூன்று காலங்களின் லக்ஷணம் காலங்களை வியவகரிக்கும் புருஷனது புத்தியை யொட்டிக் கூறியதாம்.

காலமாம். அவ்வியக்தியின் பிராகபாவவிசிஷ்டகாலம் அவ்வியக்தியின் வருங்காலமாம். (௯)

எ. சேய்மையண்மைகளின் ஞானதீனமான பரத்துவாபரத்துவங்களால் அநுமிக்கப்படுவது திக்கு. அது சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம் என்னும் ஐந்து குணங்களுடையது. அதுவும் ஒன்றாய் விபுவாய் நித்தமா யிருக்கினும், உபாதிபேதத்தாற் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு என நான்கு வகைப்படும். * உதயாசலத்தருகிருக்கும் திக்கு கிழக்கு. அஸ்தாசலத்தருகிருக்கும் திக்கு மேற்கு. மகாமேருவை யடுத்த திக்கு வடக்கு. மகாமேருவின் மறைபட்ட திக்கு தெற்கு. (௧0)

அ. ஆன்மத்தன்மைப்பொதுவியல்புடையது ஆன்மா. அது ஜீவேசுவரபேதத்தால் இருவகைப்படும். (௧) அநித்திய ஞானமுதலியவற்றை யுடையது ஜீவன். அது சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனம், தர்மம், அதர்மம், (பாவனையென்னும்) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்களுடையதாம். அதுவும் சுகதுக்காதி விசித்திரத்தன்மையால் சரீரங்கடோறும் வேறாம். (உ) நித்தியஞானாதிகளை யுடையவன் ஈசுவரன். அவன் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், புத்தி, இச்சை, பிரயத்தனம் என்னும் எட்டுக்குணங்களுடையவன். அவன் ஒருவனே. சரீரவேதுவாகிய அதிருஷ்ட(புண்ணியபாவ)மில்லாமையாற் சரீர மில்லாதவனுமாவன்; அல்லது புருடனது அதிருஷ்டத்தால் ஸ்திரீயின் சரீரத்

---

*இங்குக் கூறிய திக்கினிலக்கணம் மகாமேருவின் வகூணம் தெரிந்த இவ்விந்துதேசத்துள்ளாருக்கு மாத்திர முணர்த்துவதாம்.

எல்லாத்தேசத்தாருக்கும் முணர்த்தும் பொதுலக்ஷணமாவது:- ஒருவன் சூரியனுதயமாகும் திசையை நோக்கி நிற்கின், அவனுக் கெதிர்முகமாயுள்ள திக்கு கிழக்கு. பின்புறத்துள்ள திக்கு மேற்கு. வலப்புறத்திலிருக்கும் திக்கு தெற்கு. இடப்புறத்திலிருக்கும் திக்கு வடக்கு. இவற்றினிடையில் கோணத்திக்குகளுள. அவை தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு என நான்காம்.

திற் குற்பத்தி யுண்டாதல்போல நம்மனோர்களது அதிருஷ்டத்தால் அவ்விசனது சரீரத்திற்குப் பிறப்புச் சம்பவித்தலால், அவனும் சரீரியாவன் நம்மனோர்களது அதிருஷ்டத்தால் முக்தனுக்கும் சரீரோற்பத்தி யுண்டாகு மெனலாகாது: சரீரத்திற் கேதுவாகிய இச்சைமுதலியன ஆண்டு (முக்தரிடத்து) இன்மையான். ஆகையால் சதுர்ப்புஜத்தன்மைமுதலியவற்றின் சிரவணம் (ஸ்மிருதியாதிகளில்) பொருந்துகின்றது. ஆன்மா இருவகைத்தாயினும் விபுவும் நித்தியமுமாம். (கக)

கஉ. மனத்தன்மைப்பொதுவியல்புடையது மனம். அது சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், (வேகமென்னும்) சம்ஸ்காரம் என்னும் எட்டுக் குணங்களுடையதாம். அதுவே சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியமாம். அது உயிர்தோறும் வேறாய் அணுவாய் நித்தியமா யிருக்கும். (கஉ)

திரவியவிசேடவிலக்கணம் முற்றிற்று.

குணம்.

க. விழிமாத்திரத்தாற் கவரப்படுஞ் சாதியுடைய குணம் உருவம். குணம் என்னுஞ்சொல் * பிரபையை நீக் குதற்பொருட்டாம். அது சுக்கிலம் (வெண்மை), கிருஷ்ணம் (கருமை), பீதம் (பொன்மை), இரக்தம் (செம்மை), அரிதம் (பசுமை), கபிலம் (புகைமை) என்னும் பேதத்தால் ¶ அறுவகைப்படும். வெண்மையாதி யாறும் பிருதிவிமாத்திரத்தாம். ஜலத்திற் சொச்சமான (பளபளப்புள்ள) வெண்மையும், தேயுவில் விளக்கமான வெண்மையுமாம். (கங)

உ. இரசனை(சிங்ஙுவை)மாத்திரத்தாற் கவரப்படுஞ் சாதியுடையது இரசம். அது தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்து. ஆறுவிதமும் மண்மாத்திரத்திலும். நீரில் மதுர மொன்றே. (கச)

---

* பிரபை = ஒளி.

¶ நவீனர் ஆறென்பர். பிராசீனர் சித்திர மொன்றனையுங் கூட்டி எழென்பர். இவற்றின் நியாயம் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டது.

௩. கிராணமாத்திரத்தாற் கவரப்படுஞ் சாதியுடையது கந்தம். அது நற்கந்தம் துர்க்கந்தமென் இருவகைத்தாம். இருவகைக்கந்தமும் பிருதிவிக்கண்ணேயாம். (௧௫)

௪. தொக்குமாத்திரத்தாற் கவரப்படுஞ் சாதியுடையது பரிசம். அது சீதம் (குளிர்ச்சி), உஷ்ணம் (சூடு), குளிர்ச்சியுஞ் சூடுமில்லது என்னும் பேதத்தால் மூவகைப்படும். ஜலத்திற் சீதமும், தேயுவில் உஷ்ணமும், பிருதிவிவாயுக்களிற் சீதோஷ்ணமில்லாததுமாம். (௧௬)

இருவகைப்பிருதிவியின்கணுமுள்ள உருவமுதலிய நான்கும் அநித்தமும், பாகத்தாற்றோன்றுவனவுமாம்; ஆண்டுத் தேயுவின் சையோகமாகிய பாகத்தால் (சுடத்துள்ள) முன்னைய கருமைமுதலியவற்றின் நீக்கத்தில் இரக்தமுதலியவற்றின் உற்பத்தி காணப்படுதலான். அதனினும் முன்னுருவமுதலியவற்றை யழித்து வேற்றுருவமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணும் பாகம் பரமாணுக்களின்கண்ணேயா மென்பது வைசேஷிகமதம். துவியணுகமுதலிய அவயவிகளினுமா மென்பர் நையாயிகர். ஜலதேயுவாயுக்களினும் நித்தியத்திலுள்ள உருவமுதலியன நித்தியமும், அநித்தியத்திலுள்ளன அநித்தியமுமாம். உருவமுதலிய நான்கும் உற்பூதம், அநுற்பூதம் என்னும் பேதத்தால் இருவகைப்படும். (உற்பூதத்தன்மை காக்ஷியைப் பயப்பதோர் தரும விசேடம். அதனின்மை அநுற்பூதத்தன்மை.) அநுற்பூதங்கள் இரசனம் (சிங்குவை), சக்ஷு, துவக்குமுதலியவற்றினும், உற்பூதங்கள் யோக்கியமான பிருதிவிமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணும் பரமாணு துவியணுகதிரியணுகமுதலியவற்றினு மிருப்பனவாம். அவை சித்திரம் அசித்திர மென்னும் பேதத்தானும் இருவகையா மென்பர் சிலர், கருமை பொன்மைமுதலியனவும், தித்திப்புக் கைப்புமுதலியனவும், நற்கந்த துர்க்கந்தமுதலியனவும், மென்மை வன்மைமுதலியனவுமாகிய அவயவங்களானாக்கப்பட்ட படமுதலியவற்றிற் சித்திரங்களும், பிறவிடங்களில் அசித்திரங்களுமாம். (௧௭)

௫. எண்ணல் வியவகாரத்தி(வழக்கி)ற்குச் சிறந்த காரணம் சங்கை. அது ஒன்றி னிருப்பது, பலவற்றி னிருப்பது என்

னும் பேதத்தால் இருவகைப்படும். அவற்றுள், ஒருமை ஒன்றினிருப்பது. அது நித்தியப்பொருளைச் சேர்ந்தது நித்தியமும் அநித்தியப்பொருளைச் சேர்ந்தது அநித்தியமுமாம். [இருமை முதலியன பலவற்றினிருப்பது. அது அநேக ஒருமைகளை விஷயஞ்செய்யும் * அபேக்ஷாபுத்தியாற்றோன்றி, அதன் நாசத்தான் நசிக்கத்தக்கதாய் அநித்தியமாகவே யிருக்கும்.] அது பரமாணு துவியணுகாதிகளில் அதீந்திரியமாயினும், பகவானது அபேக்ஷாபுத்தியினுற் றோன்றி, அதிருஷ்ட(புண்ணியபாவ) நாசத்தால் நசிக்கத்தக்கதாம். (கஅ)

௬. அளத்தல்வழக்கிற்கு அசாதாரண(சிறப்புக்)காரணம் பரிமாணம். அது நுண்மை, பெருமை, குறுமை, நெடுமை என நான்கு வகைத்து. அவற்றுள், நுண்மையும் குறுமையும் பரமாணுதுவியணுகங்களினும். பெருமையும் நெடுமையும் திரியணுக சதுரணுகமுதலியவற்றினும். அது நால்வகையினதாயினும் நித்தம் அநித்தம் என இருவகைப்படும். நித்தப்பொருளிலுள்ளது நித்தம். அநித்தப்பொருளிலுள்ளது அநித்தம். அது (அநித்தபரிமாணம்) சங்கியாஜந்நியம், பரிமாணஜந்நியம், பிரசயஜந்நியம் என மூவகைத்து. அவற்றுள், (க) துவியணுக பரிமாணம் பரமாணுவிருமைச்சங்கையாற் றோன்றியதாம், திரியணுகபரிமாணம் துவியணுகமும்மையெண்ணா லாகியதாம்; ஆண்டு அவயவத்திலுள்ள அணுபரிமாணம் (நுண்மைப்பரிமாணம்) ¶ அசமவாயி யாகுமாயின், அதற்கு அணுவினும் அணுவாந்தன்மை நேரும்; அவயவபரிமாணத்திற்குத் தனது சமான ஜாதியுடைய அல்லது தன்னின் மேன்மையையுடைய பரிமாணத்தை உண்டுபண்ணுந்தன்மையாகிய நியம மிருத்தலின். (உ)சதுரணுகமுதலிய பரிமாணம் பரிமாணஜந்நியமாம்; அவயவத்திலுள்ள மகத்துவமே (பெருமையே) ஆண்டு அசமவாயியா யிருத்தலால். (௩) தூலபிண்டபரிமாணம் பிரசயஜந்நியமாம் (தூலம்-பஞ்சு.) (மகத்துவ பரிமாணமுடைய) அவயவங்கட்கு (ஒன்

---

* அநேக ஒருமைகளை விஷயஞ் செய்யும் புத்தி (உணர்ச்சி) அபேக்ஷாபுத்தியாம்.

¶ அசமவாயியின் இலக்கணம் பின் காரணநிரூபணத்திற் காண்க.

றற்கொன்று) உண்டாகும் * சிதிலசையோகம் பிரசயம்; அதற்கே ஆண்டு அசமவாயமுடைமையிருத்தலால். (க௯)

எ. வேறென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம் வேற்றுமை. அதுவும் ஒன்றினிருப்பது பலவற்றினிருப்பது என்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள், (க) ஒருவேற்றுமை ஒன்றினிருப்பது. அதுவும் நித்தத்தினுள்ளது நித்தமும், அநித்தத்தினுள்ளது அநித்தமுமாம். (உ) இருவேற்றுமைமுதலியன பலவற்றினிருப்பது. அதுவும் பல ஏகவேற்றுமைகளை விஷயஞ்செய்யும் அபேக்ஷாபுத்தியாற்றோன்றி, அதன் நாசத்தான் நசிக்கத்தக்கதாம். (உ0)

அ. கூடியதென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம் சையோகம். அது (க) கர்மஜம் (தொழிலாற்றோன்றியது), (உ) சையோகஜம் (கூட்டத்தாற்றோன்றியது) என இருவகைத்து. (க) § கர்மஜமும் [க] அந்நியதரகர்மஜம் (இரண்டிலொன்றன் றொழிலாற்

---

* சில அவயவங்களாற் சையோகமில்லாதிருந்தும் வேறு சில அவயவங்களாலுண்டாகுஞ் சையோகம் சிதிலசையோகமெனப்படும்.

§ கர்மஜசையோகம் அபிகாதாக்கியசையோகம், நோதனக்கியசையோகம் என்று மற்றுமிரண்டுவகையாகவும் சொல்லப்படும். அவற்றுள், (க) ஸ்பரிசம் வேகமென்னும் இரண்டுகுணங்களையுடைய திரவியத்திற்கு மற்ற மூர்த்தத்திரவியத்தோடுண்டாகும் சையோகம் அபிகாதாக்கியசையோகமாம். அவ்வபிகாதாக்கியசையோகம் அம்மூர்த்தத்திரவியத்தின் கிரியைக்கு அசமவாயிகாரணமாம்; அவ்வாறே அம்மூர்த்தத்திரவியாவச்சின்ன ஆகாசத்திலுண்டாகிய சத்தத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். எங்ஙனம்:—மூங்கில்முதலியவற்றை வெட்டும் புருடன் தன் கைக்கோடரியைத் தூக்கி மிகுந்த வேகமாய் அம்மூங்கிலின்பேரில் அக்கோடரியை நாட்டுகிறான். அங்கு ஸ்பரிசமுடையதும் அவ்வாறே வேகமுடையதுமான அக்கோடரியாகிய திரவியத்திற்கு அம்மூங்கில்முதலிய விருக்ஷமாகிய மூர்த்தத்திரவியத்தோடுண்டாகும் சையோகம் அபிகாதாக்கியசையோகமெனப்படும். அது அம்மூங்கிலில் அசைதல்வடிவக்கிரியையினை யுண்டுபண்ணுகின்றது. அன்றியும் அம்மூங்கிலவச்சின்ன ஆகாசத்தில் த்வனிவடிவ சத்தத்தினையுமுண்டுபண்ணுகிறது. (உ) ஸ்பரிசமுடைய திரவியத்திற்கு மற்ற மூர்த்தத்திரவியத்தோடுண்டாகும் சையோகம் நோதனக்கியசையோகமாம். அது சத்தத்தினை யுண்டுபண்ணுவதாகாது. அம்மூர்த்தத்திரவியத்தில் கிரியைமாத்திரத்தையே யுண்டுபண்ணுவதாம். எங்ஙனம் வெருகாலஜலசம்பக்

றோன்றுவது), [உ] உபயகர்மஜம் (இரண்டன்றொழிலாற் றோன்றுவது) என இருவகைப்படும். [க] முன்னையது பருந்திற்கும் மலைக்கு முள்ள சையோகம்; [உ] பின்னையது ஆட்டுக்கடாக்க ளிரண்டற்கும் மல்லர்க ளிருவருக்கு முண்டாகும் சையோகம். (உ). கைக்கும் மரத்திற்கு முள்ளதாகிய சையோகத்தாற் காயத்திற்கும் மரத்திற்கு முண்டாகுஞ் சையோகம் சையோகஜமாம். (உக)

கூ. பிரிந்தது என்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம் விபாகம். அது (க) கர்மஜம், (உ) விபாகஜம் (பிரிவாற்றோன்றியது) என இருவகைத்து. (க) கர்மஜமும் [க] அந்நியதரகர்மஜம், [உ] உபயகர்மஜ மென இருவகைப்படும். [க] முன்னையது பருந்திற்கு மலைக்கு முள்ளது. [உ] பின்னையது ஆட்டுக்கடாக்க ளிரண்டற்கும் மல்லர்க ளிருவருக்கு முண்டாவது. (உ) கைக்கு மரத்திற்கு முளதாய விபாகத்தான் உண்டாகும் விபாகம் * விபாகஜமாம். சங்கைமுதலிய வைந்தும் சர்வதிரவியங்களினும் இருப்பனவாம். (உஉ)

க0-கக. முன்னென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம் பரத்துவம்; பின்னென்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்த காரணம் அபரத்துவம். அவை திக்கானாயின, காலத்தானாயின என இருவகைப்படும். எது எதன் அபேக்ஷையான் (நோக்கான்) மூத்ததோ, ஆங்கே அவ்வெல்லையினையுடைய பரத்துவம் காலத்தானாகியதாம்; எது எதன் அபேக்ஷையான் இளையதோ, ஆங்கே அவ்வவதியி

த்தால் மிக இளகிய பூமி எதுவோ அந்தச் சேற்றோடுகூடிய பூமியில் காலை வைத்தால் அப்போது அந்த ஸ்பரிசமுடைய காலிற்கு அச்சேற்றுப் பூமியில் உண்டாகும் சையோகம் நோதனாக்கியசையோக மெனப்படும். அச்சையோகம் சத்தத்திற்கு ஏதுவன்று; ஆனால் அச்சேற்றுப்பூமியில் கேவலம் கிரியைமாத்திரத்திற்கே காரணமாம்.

* விபாகஜவிபாகமும் காரணமாத்திரவிபாகஜந்ய விபாகம், காரணாகாரண விபாகஜந்ய விபாகம் என்று இருவகைப்படும். அவற்றுள், க. எந்தவிபாகம் காரணமாத்திரத்தின் விபாகத்தாற்றோன்றியதாமோ அது காரணமாத்திரவிபாகஜந்ய விபாக மெனப்படுகின்றது. உ. காரணம் அகாரணம் இரண்டன் விபாகத்தாற்றோன்றிய காரியம் அகாரியம் இரண்டன் விபாகம் எதுவோ அது காரண அகாரண விபாகஜந்ய விபாக மெனப்படுகின்றது. இவற்றின் உதாரணம் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டது. அவற்றைத் தினகரிமுத்தாவலிமுதலிய பெருநூல்களிற் காண்க.

லையுடைய அபரத்துவம் காலத்தாலாகியதாம். ஈண்டுக் காலத்திற்கும் பிண்டத்திற்கு முளதாய சையோகம் அசமவாயி. மூப்பிளமைகளின் ஞானம் நிமித்தம். அதன் நாசம் அதன் (பரத்துவாபரத்துவங்களின்) நாசத்திற்கு நிமித்தம். இவை அநித்தியத்திரவியத்தி லுள்ளனவே யாம். எது எதன் அபேக்ஷையாற் றூரத்ததோ, ஆங்கே அவ்வெல்லையினையுடைய பரத்துவம் திக்கினாலாகியதாம். எது எதன் அபேக்ஷையாற் சமீபித்ததோ, ஆங்கே அவ்வெல்லையினையுடைய அபரத்துவம் திக்கினாலாகியதாம். ஈண்டுத் திக்கிற்கும் பிண்டத்திற்கு முளதாய சையோகம் அசமவாயி. சேய்மை அண்மைகளின் ஞானம் நிமித்தம். அதன் நாசம் அதன் (பரத்துவாபரத்துவங்களின்) நாசநிமித்தம். இவை மூர்த்தத்திரவியத்தி லுள்ளனவே யாம். (௨௩)

௩௨. புத்தித்தன்மைப்பொதுவியல்புடையதாதல் அர்த்தப்பிரகாசமா(பொருளுணர்ச்சியா)தல் * புத்தி. அது ஸ்மிருதியும் (நினைவும்), அநுபவமு மென இருவகைத்து. (௧) வாசனைமாத்திரத்தாற்றோன்றும் ஞானம் ¶ ஸ்மிருதி. அது "அந்த விசுவேசுவரன்," "அந்த மணிகர்ணிகை" என்றற்றொடக்கத்தன போலவாம். ஆண்டுப் பூர்வ (முன்) அநுபவம் கரணம்; சம்ஸ்காரம் வியாபாரம். அவனே இத்தேவதத்தன் என்னும் $ பிரத்தியபிஞ்ஞையில் அதிவியாத்தியு மில்லை; ஆண்டுச் சம்ஸ்காரத்தாற்றோன்றிய அஃதென்னுந்தன்மையாகிய நினைவே ஏது; சம்ஸ்காரம் ஏது வன்றென அதிவியாப்தி நீங்குதலான். (௨) நினைவின் வேறாய ஞானமாதல் அநுபவத்தன்மைச்சாதியுடையதாதல் அநுபவம். அது பிரமை (மெய்யனுபவம்), அப்பிரமை (பொய்யனுபவம்) என இருவகைத்து.

பிரமாணப்போலியாற்றோன்றும் அயதார்த்த(பொய்) அநுபவம் அப்பிரமை. அதுவும் பிரமம்(மயக்கம்) சமுசய மென்

* புத்தி, ஞானம், உபலப்தி, பிரத்தியயம், அறிவு, உணர்ச்சி என்பன பரியாயச்சொற்கள்.

¶ ஸ்மிருதி யதார்த்தம் அயதார்த்தம் என்று இருவகைப்படும். அவற்றுள், ௧. யதார்த்தாநுபவத்தாற் றோன்றிய ஸ்மிருதி யதார்த்தஸ்மிருதி. ௨. அயதார்த்தாநுபவத்தாற் றோன்றிய ஸ்மிருதி அயதார்த்தஸ்மிருதி.

$ பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரியோடு கூடிய சம்ஸ்காரஜந்நியஞானம் பிரத்தியபிஞ்ஞாப்பிரத்தியக்ஷ மெனப்படும். (சாமக்கிரி-சமக்கிர சாதனம். சமக்கிரம்=எல்லாம்.)

னும் வேறுபாட்டால் * இருவகைத்து. விபரீதநிச்சயம் பிர மம். அது "பொன்னிறத்தது சங்கு, செந்நிறத்தது படிகம்" என்பதாம். ஒரு தருமியில் மாறுபட்ட பலகோடி(பக்ஷங்)களை யுடைய ஞானம் சமுசயம். அது "தூரத்திலிருப்பதாய் உயரமா யுள்ள இது தாணுவா? புருடனா?" என்பதாம். யதார்த்த(மெய்) அநுபவம் பிரமை. பயனுள்ள பிரவிருத்தியைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதியுடைமை யதார்த்தத்தன்மையாம். ஸ்மிருதியநுபவசாதா ரணமாய பிரமாகரணம் பிரமாணம்.

காரணம்.

வியாபாரமுடைய காரணம் கரணம். அது வெட்டுந்தொ ழிற்குக் கோடரி கரணமாதல்போலவாம். அதனாற் (கரணத் தாற்) றோன்றப்படுந்தன்மையதாய் அதனாற்(கரணத்தாற்)றோன் றற்பாலதாய வொன்றனைத் தோற்றுவிப்பது வியாபாரம். அது கோடரிக்கும் மரத்திற்கு முள்ள சையோகம்போலவாம். பிறி தோராற்றாற்(மற்றொரு விதத்தாற்) பெறப்படாததாய் நியத மாய் (இன்றியமையாது) காரியத்திற்கு முன்னிற்பது காரணம். அது படத்திற்கு நூன்முதலியனவும், குடத்திற்குக் கபாலமுத லியனவும் போலவாம். பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுதலின்மை பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையாம். அந்நியாதாசித்தி(பிறி தோராற்றாற் பெறப்படுதல்) ¶ மூவகைத்து. முதலாவது எத னோடு கூடியே எதனைக்குறித்து எது முன்னிற்பதென்று உணர ப்படுகின்றதோ, அஃது அதனைக்குறித்து அதனாலே பிறிதோராற்

* அயதார்த்தாநுபவம் சமுசயம், விபரீதம் (பிரமம்), தருக்கம் என மூவகைப்படு மென்பர் பிறர். ஈண்டுத் தருக்கம், விபரீதத்துட்படு மென் னுங் கருத்தான் இருவகையாகக் கூறினார். அநவத்தியவஸாய மென்பத னைக் கூட்டி நால்வகைத்தா மென்புழியும் இவ்வாறே கொள்க. சொப்பன மென்பதனைக் கூட்டி ஐந்தென்புழியும் அச்சொப்பனத்தினை மானஸவிபரி யயத் தடக்கிக்கொள்க.

வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தினை ஆரோபித்தல் தர்க் கம். வஸ்துவின் விசேஷவடிவத்தை யறியாததினாற் றோன்றிய "யாதோ ஒன்று" என்னும் இத்தன்மைய உணர்ச்சியினை அநத்தியவஸாய மென்பர்.

¶ அந்நியதாசித்தி பிறநூல்களில் ஐவகையாகக் கூறப்படுமாயினும் ஈண்டுச் சிந்தாமணிகாரர்மதம்பற்றி மூன்றாய் வகுக்கப்பட்டது.

றாற் பெறப்படுவ தென்பதாம். அது குடத்தைக்குறித்துத் தண்டத்தோடுகூடிய தண்ட உருவமும் தண்டத்தன்மையும் முன்னிற்ப தென்றுதல், தண்டத்தோடு கூடவே தண்டவுருவமும் தண்டத்தன்மையும் கடத்தைக்குறித்து முன்னிற்ப தென்றுதல் கிரகிக்கப்படுதலால் என்பதாம்.

இரண்டாவது பிறிதொன்றனைக்குறித்து முன்னிற்றலுணர்ந்துழி எடுத்துக்கொண்டதனைக்குறித்து முன்னிற்றலுணரப் படுவது யாது, அது அவ்வெடுத்துக்கொண்டதனைக்குறித்துப் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவ தென்பதாம். குடத்தைக்குறித்து ஆகாயமும் குலாலனது பிதாவும் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படு வனவாம். ஆகாயம் ஆகாயத்தன்மையான் குடத்தைக்குறித்து முன்னிற்பதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆகாயத்தன்மையும் சத்தசமவாயிகாரணத்தன்மையாம். அதுவும் சத்தத்திற்கு நியதமாய் முன்னிற்குந்தன்மையால் நிகழ்வதாம். அங்ஙனமே சத்தத்தைக்குறித்து முன்னிற்றலுணர்ந்துழிக் கடத்தைக்குறித்து முன்னிற்றலுணரப்படுதலால், ஆகாயம் குடத்தைக்குறித்து முன்னிற்றலுணரப்படுகின்றது. இவ்வாறே குலாலபிதாவுக்கும் குலாலபிதா வெனுந்தன்மையான் குடத்தைக்குறித்து முன்னிற்குந்தன்மை கொள்ளப்படும். குலாலபிதா வென்னுந்தன்மையாவது குலாலனைப் பெறும் ஆண்மையாம். அதுவும் குலாலனுக்கு நியதமாய் முன்னிற்றலால் நிகழ்வதாம். அங்ஙனமே குலாலனைக்குறித்து முன்னிற்றலுணர்ந்துழி, கடத்தைக்குறித்து முன்னிற்றல் கிரகிக்கப்படுதலால், கடத்தைக்குறித்துக் குலால பிதா பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்.

மூன்றாவது பிறவிடங்களிலே நியதமாய் முன்னிற்பது இது வென்று துணியப்பட்டதனாற்றானே காரியந்தோன்றுழி, அதனோடுடனிகழ்வது பிறிதோராற்றாற்பெறப்படுவது என்பதாம். கடவிசேஷத்தைக் குறித்துத் தெய்விகமாய் வந்த கழுதை பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாதல் போல. அதாவது கடவிசேஷத்தின் வேறிடமாகிய பிறிதோர் கடத்தில் நியதமாய் முன்னிற்பது இது வென்று துணியப்பட்ட தண்டசக்கரமுதலியவற்றாற் றானே கடவிசேஷந் தோன்றுங்காலத்தும், தண்டசக்கராதிக

ளோடு உடனிகழ்வதான தெய்விகமாய் வந்த கழுதை பிறிதோ ராற்றாற் பெறப்படுவதாம். கழுதைச்சாமானியம் கடசாமானி யத்தைக் குறித்து ஏதுவாதலை நீக்குதற்கு நியதமாய் முன்னிற்ப தென்று ஈண்டு நியதம் என்னும் பதங் கூறப்பட்டது ; ஆங்கே முற்கூறியவண்ணமான அந்நியதாசித்தி (பிறிதோராற்றாற் பெற ப்படுதல்) இன்மையான். கடசாமானியத்திற்கு அந்நியமான படமுதலியவற்றில் நியதமாய் முன்னிற்பது இது வென்று துணி யப்பட்ட தந்துவேமாமுதலியவற்றான் கடசாமானியத்தின் சம் பவ மில்லை; முற்கூறியவண்ணமான அந்நியதாசித்தி யிருத்த லால். நியதமாய் முன்னிற்றலும் அவ்வியவகித பூர்வகாலாவச்சே தத்தாற் (மறைப்பின்றிய முற்காலவரைவாற்) காரியதேசத்தி லிருத்தலாம். இது கழுதைச்சாமானியத் தில்லை யாதலால் அதி வியாப்தி யில்லை, இது சுருங்கக் கூறியதாம். (உரு)

அக்காரணம் சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தம் என்னும் பே தத்தால் மூவகைத்தாம். அவற்றுள் (க) எதைச் சமவேதித்து (ஒற்றித்து)க் காரியம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அது சமவாயிகார ணம். அது தந்துக்கள் படத்திற்கும், கபாலங்(ஓடு)கள் கடத் திற்கும், படம் குடமுதலியன தம்மிலுள்ள உருவமுதலியவற் றிற்கும் சமவாயிகாரணமாதல் போலவாம். (உ) சமவாயிகார ணத்தை யடுத்த காரணம் அசமவாயிகாரணம். படத்திற்குத் தந்துசையோகம் அசமவாயிகாரணமாம். அது, படசமவாயி காரணமாகிய தந்துக்களை யடுத்ததாயும் காரணமாயு மிருத்தலா லென்க. (ங) சமவாயிஅசமவாயிகாரணத்தன்மைகளுக்கு வேறா கிய காரணத்தன்மையை யுடையது நிமித்தகாரணம். அது படத் திற்குத் துரி (நாடா) வேமா (தறி) முதலியனவும், கடத்திற்குத் தண்டசக்கரமுதலியனவும் நிமித்தகாரண மாதல்போல. (உசா)

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.

அந்தப் பிரமாணம் பிரத்தியக்ஷ அநுமானபேதத்தால் இரு வகைப்படும். * சத்தமுதலியனவும் அநுமான விதியினாலே யே பிராமாணியமா மென்பது வைசேஷிகமதம். நால்வகைத் தென்பர் நையாயிகர். அது (நியாய)சூத்திரகர்த்தாவால்

* சத்தமும் உவமானமும் அநுமானத்து ளடங்கு மென்பது கருத்து.

"பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உவமானம், சத்தம் என்பவை பிரமாணங்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரத்திய க்ஷப்பிரமைக்கு (புலப்படக் காணும் காட்சியறிவிற்கு)க் கரணம் பிரத்தியக்ஷம் (காண்டல்). அதுவும் இந்திரியவடிவினதாம். இந்திரியவிஷயசம்பந்தத்தாற் றோன்றும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷம். அது சவிகற்பம் நிருவிகற்பம் என்னும் பேதத்தால் இருவகைத்து. * விசேஷணவிசேஷியங்களின் சம்பந்தத்தைக் கவரும் பிரத்தியக்ஷம் சவிகற்பகம். அது 'இது குடம்' என்றற்றொடக்கத்ததாம். விசேஷணவிசேஷியங்களின் சம்பந்தத்தைக் கவராத பிரத்தியக்ஷம் நிருவிகற்பம். அதுவும் குடத்தன்மை யென்னும் வடிவினதாகிய அதீந்திரியமாம். ஈண்டுப் பிரமாண மின்றென்ப தில்லை. அஃது இல்லையாயின், சுழுத்தியினின்று மெழுந்தவனுக்கு இது குட மென்னும் விசிஷ்ட(அடையடுத்த)ஞான முண்டாகாது; விசேஷணவடிவமான குடத்தன்மையின் அறிவின்மையான்; விசேஷணஞானமின்றி விசிஷ்டஞானந் தோன்றாமையால், அதற்கு அஃது ஏதுவா யிருத்தலின்.

மீண்டும் பிரத்தியக்ஷம் இலௌகிகம் அலௌகிகம் என்னும் பேதத்தால் இருவகைப்படும். அவற்றுள் (க) இலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஏதுவான சம்பந்தமானது சையோகம், சையுக்தசமவாயம், சையுக்தசமவேதசமவாயம், சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேஷணவிசேஷியத்தன்மை என அறுவகைப்படும். அவற்றுள். [க] திரவியத்தைக் கவர்தல் சையோகத்தானும்; ஈண்டுக் 'குட மிருக்கிற' தென நேத்திரமுதலியவற்றிற்குக் குடமுதலியவற்றோடு சையோக மிருத்தலின். இவ்வாறு மனத்தின் சையோகத்தால் 'நானிருக்கிறேன்' என ஆன்மா கிரகிக்கப்படுகின்றது. [உ] ஈண்டுக் குடத்தில் உருவம், அசைவு, திரவியத்தன்மைமுதலிய விருக்கின்றன வென்று குணம், கர்மம், திரவியத்துள்ள சாதி யென்பவை சையுத்தசமவாயத்தாற் கிரகிக்கப்படுகின்றன; நேத்திரமுதலியவற்றோடு சையுக்தமான குடத்தில்

* விசேஷணம்=அடைவிசேஷியம். அடையடுக்கற்பாலது. விசிஷ்டம்=அடையடுத்தது. இவை கிரமமாக அவச்சேதகம், அவச்சேத்தியம், அவச்சின்னம் எனப்படும். அவச்சேதகம் தனது ஆசிரயமாகிய தர்மியைப் பிறதர்மிகளினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

உருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாய மிருத்தலின். [௩] 'குடத்தி லுள்ள உருவத்தில் உருவத்தன்மைமுதலியன விருக்கின்றன.' 'குடத்திலுள்ள சலனத்தில் [அசைவில்] கர்மத்தன்மைமுதலி யன விருக்கின்றன,' என்று குணகர்மசாதிகள், சையுக்தசம வேதசமவாயத்தாற் கிரகிக்கப்படுகின்றன. நேத்திரமுதலியவற் றோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேதமா யிருப்பவை உரு வமுதலியனவும், சலனமுமாம்; ஆண்டு உருவத்தன்மைமுத லியவற்றிற்கும் கர்மத்தன்மைமுதலியவற்றிற்கும் சமவாய மிரு த்தலின். [௪] 'ஈண்டு வீணைச்சத்த மிருக்கின்ற'தெனச் சமவாயத் தாற் சத்தம் கிரகிக்கப்படுகின்றது; செவித்துளையின் வளைபட்ட ஆகாயம் சுரோத்திரம்; அதன்கண் சத்தத்திற்குச் சமவாய மிருத் தலின். [௫] ஈண்டுச் சத்தத்தில் சத்தத்தன்மை குணத்தன்மை முதலியன சமவேதசமவாயத்தாற் கிரகிக்கப்படுகின்றன; சுரோ த்திரசமவேதமாகிய சத்தத்திற் சத்தத்தன்மைமுதலியவற்றிற் குச் சமவாய மிருத்தலான். [௬] விசேஷணத்தன்மையால் சம வாயமும் அபாவமும் கிரகிக்கப்படுகின்றன. அஃதெங்ஙனமெ னின், விசேஷணத்தன்மையானது இந்திரியவிசேஷணத்தன் மை இந்திரியசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மை என இரு வகைப்படும்.

ஆண்டு இந்திரியவிசேஷணத்தன்மையான் சத்தசமவாய மும் சத்தாபாவமும் கிரகிக்கப்படுகின்றன; 'ஈண்டுச் சத்தசமவா யமுளது' 'ஈண்டுச் சத்தமின்' றெனச் சுரோத்திரேந்திரியத்தில் சத்தசமவாயமும் சத்தாபாவமும் விசேஷணமா யிருத்தலின். இந் திரியசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மையால் குடமுதலிய வற்றின் சமவாயமும் குடத்தி னின்மையுங் கிரகிக்கப்படுகின்றன; 'இக்கபாலத்தில் குடசமவாய முளது' 'இப்பூதலத்தில் குட மின்' றெனக் கண்முதலியவற்றோடுகூடிய கபாலத்தில் குடசமவாய மும் பூதலத்திற் குட மின்மையும் விசேஷணமாதலின் சமவாயத் திற்குப் பிரத்தியக்ஷங் கூறுதல் நியாயமதத்தானும், வைசேஷிகம தத்திலோ சமவாயம் அதீந்திரியமாம். (௨எ)

அலௌகிகப்பிரத்தியக்ஷம்.

(௨) அலௌகிகப்பிரத்தியக்ஷத்தில் ஏதுவாகும் சந்நிகரு

ஷம் (சம்பந்தம்) [க] சாமானியலக்ஷணம், [உ] ஞானலக்ஷணம், [ங] யோகஜதர்மம் என மூவகைத்து. இம்மூவகைச்சம்பந்தமும் ஆறிந்திரியங்களுக்கும் சககாரியா(உபகரணமா) மென்று சம்பிரதாய முணர்ந்தவர் கூறுவர். மனதிற்கே சககாரியா மென்பர் சூலபாணிமிசிரர். அவற்றுள், [க] அறியப்படும் சுவாசிரயங் (தமதுசார்பு)களின் சம்பந்தம் சாமானியம். அறியப்படும் கடத்தன்மைச்சம்பந்தத்தாற் கடங்க ளென்னும் வடிவினதாய சகல கடங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் (மனதினால்) உண்டாகின்றது. [உ] ஞானலக்ஷணசம்பந்தத்தால் அதன் விஷயவடிவினதாகிய அவ்வப்பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷம் (மனதினால்) உண்டாகின்றது. அங்ஙன மின்றேல் கவிகாவியங்களுக்கு மூலபூதமாகிய அவ்வப்பதார்த்தங்களின் சம்பந்தஞான மெங்ஙனம் கூடும்? இவ்வாறு சந்தனம் வாசனையுடைத்து என்று கண்ணாற் பார்க்குமிடத்து, வாசனையின் விளக்கமும் ஞானசந்நிகருஷத்தால் உண்டாகின்றது; வாசனை கண்ணிற்கு அயோக்கியமாதலான்; சக்ஷுசையுத்தமான சந்தன சமவாயம் ஆண்டிருக்கினும் அப்பிரயோஜகமாதலான். [ங] *யோகஜதர்மசம்பந்தத்தால் $ யோகிகளுக்கு வஸ்துமாத்திரத்தின் பிரத்தியக்ஷம் (மனதினால்) உண்டாகின்றது. (உஅ)

அந்தப் பிரத்தியக்ஷமும் கிராணம், இரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மனது என்னும் பேதத்தால் அறுவகைப்படும். க. கந்தப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு அசாதாரணகாரணம் கிராணம். உ. இரசப்பிரத்தியக்ஷ அசாதாரணகாரணம் இரசனம். ங. உருவப்பிரத்தியக்ஷ அசாதாரணகாரணம் சக்ஷு. ச. பரிசப்பிரத்தியக்ஷ அசாதாரணகாரணம் துவக்கு. ரு. சத்தப்பிரத்தியக்ஷ அசாதாரணகாரணம் சுரோத்திரம். சா. சுகாதிப்பிரத்தியக்ஷ அசாதாரணகாரணம் மனம். கிராணமுதலியவற்றினுள்ள அசாதாரண மென்னுஞ் சொல் ஆன்மாமுதலியவற்றை நீக்குதற் பொருட்டாம். கந்தமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமும் க. சந்தனத்

* யோகஜம் யோகத்தாற்றோன்றியது.

$ யோகிகள் யுக்தயோகி வியுக்தயோகி என இருவகைப்படுவர். அவர்களுள், க. சிலகாலம் சமாதியும் சிலகாலம் விழிப்புமுடையவன் யுக்தயோகி. உ. அப்பியாசபலத்தால் எப்போதும் சமாதியுடையவன் வியுக்தயோகி.

தில் வாசனை யிருக்கின்றது, உ. வெல்லத்தில் தித்திப்பிரச மிருக்கின்றது, ௩. கடத்தில் இரத்தவர்ண மிருக்கின்றது, ௪. ஜலத்தில் குளிர்ந்த பரிச மிருக்கின்றது, ௫. வனத்தில் சிங்கநாத மிருக்கின்றது, ௬. என்னிடத்துச் சுக மிருக்கின்றது என்னும் இவை முதலிய வடிவினதாம். அவற்றுள், கரணவடிவமாகிய கிராண முதலியவற்றின் வியாபாரம் கிராணமுதலியவற்றிற்கும் மனதிற்கு முள்ள சையோகமாம். மனதின் வியாபாரம் ஆன்மசையோக (ஆன்மாவிற்கும் மனதிற்கு முள்ள சையோக) மாம். கிராணமுதலியவற்றிற்குக் கந்தமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தை யுண்டு பண்ணுந்தன்மை யுளதேல், பரமாணு * மணியாதிகளிலுள்ள கந்தமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டுமெனின், அற்றன்று ; மகத்துவத்தோடு ஒருங்குநிற்கும் உற்பூதமான கந்தமுதலியனவே கிராணமுதலியவற்றிற் குரியனவாகலின். பரமாணுவிலுள்ள கந்தமுதலியன மகத்துவத்தோடு ஒருங்குநிற்பன வாகா ; மணியாதிகளிலுள்ள கந்தமுதலியன உற்பூதமாகா. ஆதலின், அவை பிரத்தியக்ஷ மன்று. இவ்வாறு பேரிமுதலிய விடங்களிற் றோன்றுஞ் சத்தத்தினின்றும் வீசிதரங்கநியாயத்தானுதல், கதம்பகோளகநியாயத்தானுதல் சுரோத்திரதேசத்தி லுண்டாகுஞ் சத்தம் சுரோத்திரத்திற் குரியதாம்; அதற்கே சுரோத்திரசம்பந்தங் கூடுமாகலின். அவற்றுள் கிராணம், இரசனம், சுரோத்திர மென்பவை திரவியத்தைக் கவர்வனவாகா. சக்ஷு, துவக்கு, மன மென்பவை திரவியத்தைக் கிரகிப்பனவாம். மகத்துவ உற்பூத உருவமுடைய திரவியம் சக்ஷுவிற் குரியதாம். இவ்வாறு மகத்துவ உற்பூத உருவத்தையும் பரிசத்தையு முடைய திரவியம் துவக்கிற் குரியதாம். இதனாற்றான் பரமாணு, வாயு, பைசாசமுதலியன சக்ஷுவானும் துவக்கானும் கிரகிக்கப்படுவ தில்லை; பரமாணுவில் மகத்துவ மின்மையான், வாயுவில் உருவ மின்மையான், பைசாசமுதலியவற்றில் உற்பூத உருவ மின்மையான் என்க. இதனானே பிரபையும் துவக்கினால் கிரகிக்கப்படுகிற தில்லை; ஆண்டு உற்பூதபரிச மின்மையான். இவ்வாற்றான் யோக்கியத்திரவியத்தைச் சமவேதித்துள்ளனவாகிய திரவியத்துவமுதலிய சாமானியம், கர்மம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்து

* மணி-இரத்தினம்.

வம், திரவத்துவம், ஸிநேகம், வேகம் என்பனவும், அவற்றின் சமவாயமும், அவற்றின் அபாவங்களும் சக்ஷுவிற்கும் துவக்கிற்குமுரியனவாம். ஜீவான்மலக்ஷணத்திரவியம் மனதிற்குரியதாம். அதை(ஜீவான்மத்திரவியத்தை)ச் சமவேதித்துள்ளனவாகிய ஆன்மத்துவாதி சாமானியம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தின மென்பனவைகளும், அவற்றின் சமவாயமும், அவற்றி னபாவமும் மனோயோக்கியங்களாம் (மனத்திற் குரியனவாம்); எவ்விந்திரியத்தான் எது கவரப்படுகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தான் அதன்கணுள்ள சாமானியமும், அதன் சமவாயமும், அதனபாவமும் கிரகிக்கப்படு மென்னும் நியம மிருத்தலின். இவ்வாறு பிரத்தியக்ஷம் விவரிக்கப்பட்டது.

பிரத்தியக்ஷநிரூபணம் முடிந்தது.

அநுமானம்.

அநுமிதிகரணம் அநுமானம். அதுவும் * தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் வியாத்திஞானமாம். வன்னிவியாப்பிய தூமமுடையது இது வென்னும் மூன்றுவ திலிங்கபராமரிசம் (குறியாராய்ச்சி) வியாபாரமாம். இதை மூன்றுவதெனல் எங்ஙனமெனின், கூறப்படுகின்றது:—அடுக்களைமுதலிய திருஷ்டாந்தத்தில் வன்னிக்கும் தூமத்திற்கும் பெரும்பாலும் உடனிகழ்ச்சி காண்டலால் வியாப்பியத்தன்மையா னுண்டாம் தூமஞானம் முதலாவது. அதன்பின் பருவதமுதலியவற்றிற் றூமத்தைக் கண்டு, வியாப்பியத்தன்மையான் அதை நினைத்தல் இரண்டாவது. அதன்பின் ஆண்டே வியாப்பியத்தன்மையான் தூமத்தின் பராமரிசம் ' வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது இஃது ' என்னும் வடிவினதா யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் அது மூன்றுவதாமெனல் அறிவிக்கப்பட்டது. இலிங்கஞானத்தாற் றோன்றும் † இலிங்கிஞானம் அநுமிதி. அது, பர்வதமுதலியவற்றிற் புகையின் ஞானம் நிகழ்ந்த பின்னர்ப், பர்வதம் வன்னியுடைத் தென்

* தூமம் புகை. வன்னி நெருப்பு. வியாப்பியம் வியாப்தியுடையது. வியாப்தி நெருப்பின்றிப் புகையிரா தென்னும் அவிநாபாவ(இன்றியமையாமை) வடிவ சம்பந்தம். வியாப்தியினை நிரூபிப்பது வியாபகம்.

† ஆராய்ச்சியாற்றோன்றும் 'இம்மலை தீயுடைத்து' என்னு முணர்வு.

னும் ஞான முண்டாதல் போலு மென்க. வியாத்தியடுத்த பக்ஷ தருமத்தன்மையுடையது இலிங்கம். அற்றேல் இவ்வியாத்தி யென்பது யாதெனிற் கூறப்படுகின்றது:—வியபிசாரமின்றிய சாத்திய ** சாமானாதிகரணியம் வியாப்தி. இது (வியாப்தி) 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து; புகையுடைமையான்.' என்றற்றொடக் கத்துச் சத்தேது(உண்மையேது)வி னுள்ளதாம். 'யாண்டு யாண்டுப் புகை ஆண்டாண்டு வன்னி' என்னும் நியம மிருத்த லின், இது, 'மலை புகையுடைத்து வன்னியுடைமையான்' என்றற்றொடக்கத்து அசத்தேது (இன்மையேது)வி லின்று. 'யாண்டு யாண்டுத் தீ ஆண்டாண்டுத் தூமம்' என்னும் நியமமின் மையான்; ஒழுகக்காய்ச்சிய இரும்பில் வன்னி யிருந்தும் தூம மின்மையின், வியபிசாரஞானமின்மையோடுகூடிய (பிறழ்ச்சி யுணர்வின்மையோடுகூடிய) ஏது சாத்தியங்களின் *உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு வியாத்தியைத் தெரிவிப்பதாம். அஃது எங்ஙன மெனின், இங்ஙனமாம்:—ஏதுவானது சாத்தியாபாவமுடைய தன்கண் ணிருத்தல் வியபிசாரம். அதனுணர்ச்சி யுளதாயவழி வியாத்தி கிரகிக்கப்படாமையின், அதன் (வியபிசாரத்தின்) அபா வம் ஆண்டுக் காரணமாம். ஏதுசாத்தியங்களி னுடனிகழ்ச்சி யுணர்வு அந்நுவயவெதிரேகங்களால் (உடன்பாட்டானும் எதிர் மறையானும்) ஆண்டுக் காரணமாம். பக்ஷதர்மத்தன்மை யாதெ னின், பக்ஷத்தை ஆசிரயித்(சார்ந்)திருக்குந்தன்மை பக்ஷதர்மத் தன்மையாம். பக்ஷத்தன்மையும் துணிதல்வேட்கையின்மை யோடுகூடிய துணிபொருட்பெறுதி யின்மையாம். இது பர்வதமுதலிய பக்ஷத்தி னுளதாம்; † துணிதல்வேட்கையின் மையோடுகூடிய சாத்தியநிச்சயம் (துணிபொருட்பெறுதி) ஆண்டின்மையான்; பர்வதமுதலியவற்றில் துணிபொருட் பெறுதி இருக்கினும், துணிதல்வேட்கை யுளதாயவழியே, 'மலை தீயுடைத்து; புகை யுடைமையான்.' என்னும் அநுமா னம் சம்பவித்தலான். ஆண்டுப் பக்ஷத்தன்மையை அடைதற் பொருட்டு, - துணிதல்வேட்கையில்லாமையோடுகூடியதன்மை

** ஒரிடத்திருத்தற்றன்மை சாமானாதிகரணியம்.

* சாதிக்கும் விருப்பம் துணிதல்வேட்கை.

† உடனிகழ்ச்சியுணர்வு ஸஹசாரஞானம்.

சாத்தியநிச்சயவிசேஷணமாம். அங்ஙனமே துணிதல்வேட்கை யில்லாமையோடுகூடிய சாத்தியநிச்சயம் ஆண்டின்மையான் பக்ஷத்தன்மையாம். (௩௦)

அவ்வநுமானம் கேவலாந்நுவயி, கேவலவெதிரேகி, அந்வயவெதிரேகி என மூவகைத்து. க. யாண்டு அந்நுவயவியாத்திமாத்திர முளதோ, அது கேவலாந்நுவயி. அது "குடம் அபிதேயம்; பிரமேயத்தன்மையா" னென்பதாம். ஈண்டுக் குடம் பக்ஷம்; அதன் அபிதேயத்தன்மை சாத்தியம்; பிரமேயத்தன்மை ஏது; ஆங்கு 'யாண்டு யாண்டுப் பிரமேயத்துவம், ஆண்டாண்டு அபிதேயத்துவம்; படம்போல.' என்னும் அந்நுவயவியாத்திமாத்திர முளது. யாண்டு யாண்டுச் சாத்தியமில்லை, ஆண்டாண்டு ஏது வில்லை என்னும் வெதிரேகவியாப்தியில்லை; அபிதேயமும் பிரமேயத்தன்மையு மெங்கு மிருத்தலால்; சாத்தியாபாவமுதலியன அப்பிரசித்தமா யிருத்தலின். உ. யாண்டு வெதிரேகவியாப்திமாத்திர முளதோ, அது கேவலவெதிரேகி. அது "உயிர்த்திருக்கு முடல் ஆன்மாவோடுகூடியதாம்; பிராணன்முதலியவற்றை யுடைமையான்" என்றற் றொடக்கத்தன போலவாம். இங்கு உயிர்த்திருக்கு முடல் பக்ஷம்; அதன் ஆன்மாவோடுகூடியதன்மை சாத்தியம்; பிராணன்முதலியவற்றை யுடைமை ஏது; அதில் 'யாண்டு யாண்டு ஆன்மாவோடு கூடியதன்மை யில்லையோ, ஆண்டாண்டுப் பிராணன்முதலியவற்றையுடைமை யில்லை, குடமுதலியவற்றிற்போல.' என்னும் வெதிரேகவியாத்திமாத்திர முளது. யாண்டு யாண்டுப் பிராணாதிக ளுடைமையோ, ஆண்டாண்டு ஆன்மாவோடுகூடிய தன்மையா' மென்னும் அந்நுவயவியாத்தி யில்லை; திருஷ்டாந்தமின்மையானும் உயிர்த்திருக்கு முடல்மாத்திரம் பக்ஷ மாதலானும், வேறிடத்தில் ஏது சாத்திய மென்னு மிரண்டுமே யின்மையானு மென்க. ௩. யாண்டு அந்நுவயவியாத்தியும் வெதிரேகவியாத்தியும் சொல்லப்படுகின்றதோ, அஃது அந்நுவயவெதிரேகி. அது "பர்வதம் வன்னியுடைத்து; புகையுடைமையான்" என்றற் றொடக்கத்தனபோலவாம். ஈண்டுப் பர்வதம் * பக்ஷம்; அதன்

* பக்ஷத்தன்மையின் ஆசிரயம் பக்ஷம். அஃது இப்பிரசித்தாநுமானத்திலுள்ள பர்வதம்போல. சபக்ஷம் நிச்சியிக்கப்பட்ட சாத்தியமுடையது.

வன்னியுடைமை சாத்தியம்; புகையுடைமையா னென்பது ஏது. இதில் 'யாண்டு யாண்டுத் தூமம் ஆண்டாண்டுத் தீ, அடுக்களை முதலியவற்றிற்போல' வென்னும் அந்நுவயவியாத்தியும், இவ்வாறே 'யாண்டு யாண்டு வன்னி யபாவமோ, ஆண்டாண்டுப் புகையின் அபாவமாம்; மடுமுதலியவற்றிற்போல.' வென்னும் வெதிரேகவியாத்தியு மிருக்கின்றன. அந்நுவயத்தில் † சாதனம் வியாப்பியமும், சாத்தியம் வியாபகமுமாக அங்கிகரிக்கப்படுகின்றன. வேறிட(வெதிரேக)த்திற் சாத்தியாபாவம் வியாப்பியமும் சாதனத்தி னறிவு வியாபகமுமாம். வியாப்பியத்தின் வசன முன்னும், வியாபகத்தின் வசனம் அதன் பின்னுமாம். இவ்வாறு பரீக்ஷிக்கப்படும் வியாத்தி யுண்மையாக விளக்க மாகின்றது. இம்மூன்றனுள் அந்வயவெதிரேகியானது ஐந்துருவங்களை யடைந்தே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கின்றது. அவ்வைந்துருவங்களாவன:—பக்ஷதருமத்துவம், சபக்கத்திருத்தல், விபக்கத்தின்மை, அபாதிதவிஷயத்துவம், அசற்பிரதிபக்ஷத்துவம் என்பன. க. பக்கமாகிய ஆசிரயத்திருத்தல் பக்ஷதருமத்துவம். உ. நிச்சயிக்கப்பட்ட சாத்தியம் (துணிபொருள்) உடையது சபக்ஷம். ஆண்டிருத்தல் சபக்ஷத்திருத்தலாம். ந. நிச்சயிக்கப்பட்ட சாத்தியாபாவமுடையது விபக்ஷம். ஆண்டில்லாதிருத்தல் விபக்ஷத்தின்மை. ச. * மற்றோர் பிரமாணத்தாலளக்கப்படாத சாத்தியாபாவமுடைமை அபாதிதவிஷயத்துவம் (மறுதலைக்கு விடயமாகாமை). ரு. சாத்தியாபாவத்தைச் சாதிக்கு மற்றோ ரேதுவின்மை அசற்பிரதிபக்ஷத்துவம். இவ்வைந்து வடிவங்களும் வன்னியைச் சாதிக்குந் தூமமுதலிய அந்வயவெதிரேகியி னுள்ளனவாம். கேவலாந்நுவயியில் விபக்ஷத்தின்மையில்லை; விபக்ஷம் பிரசித்த மாகாமையின். கேவலவெதிரேகியில் சபக்கத்திருத்த லில்லை; சபக்கஞ் சித்தியாமையான். (ந௧)

அஃது இவ்வநுமானத்துள்ள அடுக்களை போலவாம். நிச்சயிக்கப்பட்ட சாத்தியாபாவ முடையது விபக்ஷம். அஃதிவ்வநுமானத்துள்ள மடுவினைப் போன்றதாம்.

† சாதனம் ஏது.

* மற்றோர் பிரமாணத்தா லளக்கப்படும் சாத்தியாபாவமுடைமை பாதிதவிஷயத்துவம். அஃதில்லாதது அபாதிதவிஷயத்துவ மென்று கொள்க.

மூவகையநுமானமும் சுவார்த்தம் பரார்த்தமென இரு வகைத்தாம். க. தனது அநுமிதிக்கே ஏதுவாவது சுவார்த்தாநுமானம் (தன் பொருட்டநுமானம்). உ. தானே புகையால் அக்கினியை யநுமித்து; அந்நியருக் கறிவித்தற்பொருட்டு ஐந்தவயவங்களோடுகூடிய அநுமானவாக்கியத்தைப் பிரயோகித்தல் பரார்த்தாநுமானம் (பிறர்பொருட்டநுமானம்). ஐந்தவயவங்களாவன:—பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாகரணம், உபநயம், நிகமன மென்பனவாம். அவற்றுள், க. பக்ஷத்திற் சாத்தியத்தை நிச்சயித்தல் பிரதிஞ்ஞை. அது 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்பதாம். உ. இன், ஆன் உருபீறுக ஏதுவை எடுத்துக்காட்டும் வாக்கியம் ஏது. அது 'புகையுடைமையான்' என்பதாம். ௩. வியாத்தியைப்பிரதிபாதிக்கும் வசனம் உதாகரணம். அது 'யாது யாது புகையுடைத்து அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக்களை போல' என்பதாம். ச. வியாத்திவிசிஷ்டமாகிய ஏதுவின் பக்ஷ தருமத்தன்மையை யெடுத்துக்காட்டும் வாக்கியம் உபநயம். அது 'வன்னிவியாப்பிய தூமமுடைத் திஃது' என்பதாம். ரு. பாதிதத்துவமும் சற்பிரதிபக்ஷத்துவமு மின்றிய தாற்பரியமுடைய வாக்கியம் நிகமனம். அது 'ஆதலால் வன்னியுடைத்து' என்பதாம். இதுவும் அங்ஙனம் என்பது உபநயத்திற்கும், ஆதலால் இங்ஙன மென்பது நிகமனத்திற்கும் உடலா மென்பர் பிராசீனர்.

வெதிரேகியில் பிரதிஞ்ஞையும் ஏதுவும் சமமேயாம். உதாகரணஉபநயநிகமனங்களோ வேறுபடுகின்றன. அது "உயிர்த்திருக்கு முடல் ஆன்மாவோடுகூடியதாம்; பிராணன்முதலியவற்றை யுடைமையால்" என்புழி, எது ஆன்மாவோடுகூடிய தாகாதோ, அது பிராணன்முதலியவற்றை யுடையதாகாது; குடம் போல; இவ்வுயிர்த்திருக்கு முடல் பிராணாதிகளையுடையதாகாத தன்று; ஆதலால் அங்ஙன மன்று என வருதல் காண்க. (௩உ)

ஏதுப்போலி.

அநுமிதியு மதன் கரணமுமாகிய இரண்டி லொன்றற்குத் தடையாய உணர்விற்கு விடயமாகுந் தர்மம், ஏதுப்போலித் தன்மையி னுபாதி. அதனையுடையது ஏதுப்போலி.

அஃது * அநைகாந்திகம் (பிறழ்வுடையது), விருத்தம் (மாறு கொள்வது), சற்பிரதிபக்ஷம் (மறுதலையுடையது), அசித்தம் (பேறில்லது), பாதிதம் (மறுப்புடையது) என ஐந்தாம்.

அவற்றுள், க. சவ்வியபிசாரம் (பிறழ்ச்சியுடையது) அநை காந்திகம். அது சாதாரணம் (பொது), அசாதாரணம் (சிறப்பு), அநுபசங்காரி (முடிவுபெறாமை) என மூவகைத்து.

அவற்றுள், (க.) சபக்க விபக்கங்களி லிருப்பது சாதாரணம். அது 'மலை புகையுடைத்து, அக்கினியுடைமையால்.' என்பதாம். அக்கினியானது சபக்கமாகிய அடுக்களையினும் விபக்கமாகிய ஒழுகக்காய்ச்சிய இரும்பினு மிருக்கின்றது; ஆதலால் சாதா ரணமாம். இவ்வுணர்வும் விபக்கத்திலிருக்குந்தன்மையாகிய வியபிசாரவிஷய முடைமையால் வியபிசாரஞானவிதியால் வியா த்தியைக் கிரகித்தலிற் பிரதிபந்தகமாம்; வியபிசாரஞான முள தாயவழி வியாத்தியைக் கிரகித்த லுண்டாகாமை மிகப்பிரசித்த மாதலின்.

(உ) சபக்கவிபக்கங்களி லில்லாது பக்கமாத்திரத்தி னிருப் பது அசாதாரணம். அது 'சத்தம் நித்தியம், சத்தத்தன்மையுடை மையான்.' என்பது. சத்தத்தன்மை சபக்கமாகிய ஆகாயமுத லியவற்றினும் விபக்கமாகிய குடமுதலியவற்றினும் இல்லாமல் பக்கமாகிய சத்தமாத்திரத்தி னிருத்தலால் அசாதாரணமாம். இவ் வுணர்வும் சாக்ஷாத் அநுமிதியின் பிரதிபந்தகமாம். எங்ஙனமெ னின், இங்ஙனமாம்:—சத்தத்தன்மை அந்நுவயி ஏதுவன்று; திருஷ்டாந்த மின்மையான். ஆனால் வெதிரேகியாம். அங்ஙனமே எது எதையுடையதன்க ணில்லாததா யிருக்கிறதோ, அது தன தாசிரயத்தில் அதன் அபாவத்தைச் சாதிக்கின்றது. எப்படித் தூமம் வன்னியபாவத்தை யுடைய மடுமுதலியவற்றின்க ணில் லாததா யிருந்து, தனது ஆசிரயமாகிய பர்வதமுதலியவற்றில் வன்னியபாவத்தின் அபாவத்தை(வன்னியை)ச் சாதிக்கின்ற தோ, அதுபோலச் சத்தத்தன்மையானது நித்தியத்தன்மையை யுடைய ஆகாயமுதலிய சபக்கத்தின்க ணில்லாததாய், தனது ஆசிரயமாகிய சத்தத்தில் நித்தியத்தன்மையின் அபாவமாகிய

* இதனை நவீனர் சவ்வியபிசார மென்னும் பெயரான் வழங்குவர்.

அநித்தியத்தன்மையைச் சாதிக்கின்றது. இவ்வாறே நித்தியத் தன்மையின் அபாவமுடைய குடமுதலிய விபக்கத்தின்கணில் லாததாய், தனது ஆசிரயமாகிய சத்தத்தில் நித்தியத்தன்மைய பாவத்தின் அபாவமாகிய நித்தியத்தன்மையைச் சாதிக்கின்றது. ஒரே இடமாகிய சத்தத்தில் நித்தியத்துவம் அநித்தியத்துவ மென விரண்டு சம்பவியா; அவ்விரண்டற்கும் விரோத மிருத்த லின். ஆதலால் சத்தத்தன்மையாகிய அசாதாரணத்தன்மை யின் ஞானத்திற் சாத்தியாநுமிதி யில்லை.

(ங) வஸ்துமாத்திரத்தைப் பக்ஷமாக வுடையது அநுபசங் காரி. அது 'யாவும் நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால் (அள வையா னளக்கற்பால தாகலின்)' என்பதாம். ஈண்டு யாவுமே பக்ஷமா யிருத்தலால் ப்ரமேயத்தன்மையாகிய ஏது அநுபசங் காரி. இவ்வுணர்வும் வியாத்தியைக் கவர்தலிற் பிரதிபந்தக மாம்; யாவும் பக்ஷமாயின் வியாத்தியைக் கிரகிக்கும் உடனிகழ்ச் சியுணர்வுக் கிடமின்மையால், உடனிகழ்ச்சிநிச்சய மில்லாதுழி வியாத்தி நிச்சயிக்கப்படாமையான்.

உ. சாத்தியாபாவத்தில் வியாபித்திருக்கும் ஏது விருத்தம். அது 'இது கோ; அசுவத்தன்மையால்.' என்பதாம். ஈண்டும் 'யாண்டு யாண்டு அசுவத்தன்மையோ, ஆண்டாண்டுக் கோத் தன்மையின் அபாவமா' மென்னும் சாத்தியாபாவவியாத்தி யிருத் தலால் அசுவத்தன்மையாகிய ஏது விருத்தமாம். இவ்வுணர் வும் சாக்ஷாத் அநுமிதிப்பிரதிபந்தகமாம். (பக்ஷத்தில்) கோத் தன்மையின் அபாவத்தான் வியாபிக்கப்பட்ட அசுவத்தன்மை யுடைமையை யுணருங்கால், கோத்தன்மையின் நிச்சயம் சம்ப வியாமையான்.

ங. சாத்தியாபாவத்தைச் சாதிக்கும் பிறிதோர் ஏது பிரதி பக்ஷம்; அதனையுடையது சற்பிரதிபக்ஷம். அது 'பர்வதம் வன்னி யுடைத்து, புகையுடைமையான், அடுக்களைப்போல; அது (மலை) வன்னியபாவ முடைத்து, பாஷாணமயத்தன்மையான், குட்டிய ம்போல.' என வரும். ஈண்டும் இரண்டு ஏதுக்களுக்கும் ஒன்றற் கொன்று சாத்தியாபாவத்தைச் சாதிக்குந்தன்மை யிருத்தலின்

ஒன்றற்கொன்று சற்பிரதிபக்ஷத்துவ முண்டு. இவ்வுணர்வும் சாக்ஷாத் அநுமிதிக்குப் பிரதிபந்தகமாம்; பர்வதம் வன்னிவியாப்பியதூமமுடையதும், வன்னியபாவவியாப்பிய பாஷாணமயத்தன்மையுடையதுமா மென்னு மிருவகைப்பராமரிச முளதேல், ஒன்றினும் அநுமிதி யில்லாமையா லொன்றற்கொன்று பிரதிபந்தக மாதலான்.

ச. பராமரிசப்பிரதிபந்தகஞானவிஷயதர்மம் அசித்தி. அதனை யுடையது அசித்தம். அது ஆசிரயாசித்தம் (சார்பசித்தம்), சொரூபாசித்தம் (உருவசித்தம்), வியாப்பியத்தன்மையசித்தமென மூவகைப்படும். அவற்றுள்:—(க) பக்ஷத்தன்மை அவச்சேதகாபாவமுடைய (பக்ஷத்தன்மையை வரையும் தர்ம மின்றிய) பக்ஷத்தினை யுடையது ஆசிரயாசித்தம். அது 'ஆகாயத்தாமரை மணமுடைத்து, தாமரைத்தன்மையால், பொய்கைத்தாமரை போலும்.' என வரும். ஈண்டும் * அரவிந்தமாகிய பக்ஷத்தில் ஆகாயத்திருக்குந்தன்மையாகிய பக்ஷத்தன்மையவச்சேதக மில்லை யாகலின், அரவிந்தத்தன்மையாகிய ஏது ஆசிரயாசித்தமாம். இவ்வுணர்வு பராமரிசப்பிரதிபந்தகமாம்; அரவிந்தத்து ஆகாயத்திருக்குந்தன்மை யில்லையென் றுணர்ந்துழி, மணத்தன்மைவியாப்பிய அரவிந்தத்தன்மையுடையது † ககனாரவிந்தமா மென்னும் பராமரிசம் சம்பவியாமையால், இஃது அரவிந்தத்தி லாகாயத்திருக்குந்தன்மையின் சம்பந்தத்தைக் கவர்வதாயிருத்தலின். (உ.) பக்ஷத்தினிருக்கும் அபாவத்தின் பிரதியோகி ** சொரூபாசித்தமாம். அது 'மடு திரவியம்; புகையுடை

* அரவிந்தம் தாமரை.

† ககனாரவிந்தம் ஆகாயத்தாமரை.

** பக்ஷத்திலில்லாதிருக்கும் ஏது சொரூபாசித்தம். அச்சொரூபாசித்தமும் சுத்தாசித்தம், பாகாசித்தம், விசேஷணாசித்தம், விசேஷியாசித்தம் என நால்வகைத்தாம். அவற்றுள், க. எந்த ஏது தனது பக்ஷமாத்திரத்தில் சொரூபமாக இல்லையோ அது சுத்தாசித்தமாம். அது மேற்கூறியுள்ள புகையுடைமையாகிய ஏது மடுவில் சொரூபமாக இல்லாதிருத்தல் போலவாம். உ. எந்த ஏது தனது பக்ஷத்தின் ஒரு பாகத்தி லிருந்து ஒரு பாகத் தில்லாதிருக்கிறதோ அது பாகாசித்தமாம். அது "பிருதிவிமுதலிய நான்கு பரமாணுக்களும் நித்தியமாம்; கந்தமுடைமையால்." என்பது. இவ்

மையால் என்பதாம். ஈண்டும் பக்ஷமாகிய மடுவில் தூமத்தின் அபாவ மிருத்தலான், தூமமாகிய ஏது சொரூபாசித்தம். இவ் வுணர்வும் பராமரிசப்பிரதிபந்தகமாம்; மடுவில் தூம மில்லை யென் றுணர்ந்துழித் திரவியத்தன்மைவியாப்பியதூமமுடையது மடு வென்னும் பராமரிசம் சம்பவியாமையான்; இது மடுவில் தூமசம்பந்த முணர்வதா யிருத்தலின்.(ங.) வியாப்பியத்துவ அவச் சேதகாபாவமுடைய ஏது வியாப்பியத்துவாசித்தம். அது 'மலை தீயுடைத்து; பொன்மயமான புகையுடைமையால்'. என வரும். ஈண்டும் தூமத்தில் வியாப்பியத்துவ அவச்சேதகத்தன்மையா கக் கருதப்பட்ட பொன்மயத்தன்மை யில்லை யாகலின் தூமமா கிய ஏது வியாப்பியத்துவாசித்தமாம். இவ்வுணர்வும் பராமரி சப்பிரதிபந்தகமாம்; தூமத்தில் பொன்மயத்தன்மை யில்லை யென் றுணர்ந்துழி வன்னிவியாப்பிய பொன்மயத்தூமமுடை யது மலை யென்னும் பராமரிசம் சம்பவியாமையான், இது தூமத் தில் காஞ்சன(பொன்)மயத்தன்மையின் சம்பந்த முணர்வதா யிருத்தலின்.

வநுமானத்தில் நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்களும் பக்ஷம். அவ்வெல்லாப் பக்ஷத்திலும் கந்தமுடைமையாகிய ஏது இராமல் பார்த்திவபரமாணுவில் மாத்திரமே யிருக்கின்றது; மற்றைய ஜலாதிவடிவ பக்ஷத்தின் ஒரு பாகத் தில்லை. ஆதலால் அது பாகாசித்தமாம். ங. எந்த ஏதுவின் விசேஷ ணம் பக்ஷத்திலிருப்ப தில்லையோ, அவ்வேது விசேஷணாசித்த மெனப் படுகின்றது. அது "வாயு பிரத்தியக்ஷம்; உருவமுடையதாய் ஸ்பரிச முடைமையால்; கடம்போல." என்பது. இவ்வநுமானத்தில் உருவமுடைமை விசிஷ்ட ஸ்பரிசமுடைமை ஏது. அந்த வாயுவடிவ பக்ஷத்தில் ஸ்பரிசமுடை மைவடிவ விசேஷியமோ இருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும், உருவமுடை மைவடிவ விசேஷண மிருக்கிறதில்லை. எங்கு விசேஷணத்தின் அபாவ மி ருக்கின்றதோ, அங்கு அவ்விசேஷணவிசிஷ்டத்திற்கும் அபாவமே யுளது. ஆதலால் அந்த உருவமுடைமைவிசிஷ்ட ஸ்பரிசமுடைமைவடிவ ஏது விசேஷணாசித்த மெனப்படுகின்றது. ச. எந்த ஏதுவின் விசேஷிய பாகம் பக்ஷத்தி லிருப்ப தில்லையோ, அந்த ஏது விசேஷியாசித்த மெனப்படுகின்றது. (உ-ம்) முற்கூறிய அநுமானத்திலேயே ஸ்பரிச முடையதாய் உருவமுடைமையின் என்றிவ்வாறு ஸ்பரிசமுடைமை விசி ஷ்ட உருவமுடைமையாகிய ஏதுவை வைத்தலால் அந்த வாயுவடிவ பக்ஷத் தில் உருவமுடைமைவிசேஷிய மில்லா திருத்தலால் அவ்விசிஷ்ட ஏது விற்கும் அபாவமே யுளதாகும். ஆதலால் அந்த ஸ்பரிசமுடைமைவிசிஷ்ட உருவமுடைமையாகிய ஏது விசேஷியாசித்த மெனப்படுகின்றது.

௫. சாத்தியாபாவமுடைய பக்ஷத்தை யுடையது பாதிதம். அது "நெருப்புச் சூடில்லது, பதார்த்தத்தன்மையால், ஜலம் போல." எனவரும். ஈண்டும், வன்னியாகிய பக்ஷத்தில் சூடின்மையின் அபாவமாகிய உஷ்ணத்தன்மை தொக்கிந்திரியத்தால் நிச்சயிக்கப்படுதலால் பதார்த்தத்தன்மையாகிய ஏது பாதிதம். இவ்வுணர்வு சாக்ஷாத் (நேரே) அநுமிதிக்குப் பிரதிபந்தகமாம். வன்னியில் உஷ்ணமின்மை யில்லை யென் றுணர்ந்துழி, நெருப்புச் சூடில்லது என்னும் அநுமிதி சம்பவியாமையான், அதனபாவத்தின் இலௌகிகநிர்ணயம் அதனையுடைமைஞானத்தில் பிரதிபந்தகமா யிருத்தலின். (௩௩)

ஏதுப்போலிமுடிந்தது.

அற்றேல், உபாதியும் ஏதுவிற்குத் தோஷமாதலால் சோபாதிக ஏதுப்போலியு முளதாக: ஐந்தே யென லெங்ஙன மெனின், அற்றன்று; வியபிசாராதி ஞானத்தைப்போல உபாதிஞானத்திற்கு அநுமிதியும், அதன்கரணமும் ஆகிய இரண்டிலொன்றைப் பிரதிபந்திக்குந்தன்மை யின்மையால், உபாதி ஏதுவிற்குத் தோஷமாத லின்மையான். † வாயுவநுமானத்தில் உபாதி யுபந்நியசிக்கப்பட்ட தெவ்வாறெனின் வியபிசாரஞானப்பிரயோஜகத் தன்மையாக ஆண்டு அஃது உபந்நியசிக்கப்பட்ட தென்க. உபாதி யாதெனின் உரைக்கப்படுகின்றது:—

சாத்தியத்தில் வியாபித்துச் சாதனத்தில் வியாபியாதது * உபாதி (செயற்கை). 'மலை புகையுடைத்து; தீயுடைமையால்.'

---

† இதனைப் பின்வரும் விளக்கவுரையிற் காண்க.

* அவ்வுபாதி க. கேவலசாத்தியவியாபகம், உ. பக்ஷதர்மாவச்சின்னசாத்தியவியாபகம். ௩. சாதனாவச்சின்னசாத்தியவியாபகம், ௪. உதாசீனதர்மாவச்சின்னசாத்தியவியாபகம் என நான்குவகைப்படும். அவற்றுள், க. "மலை புகையுடைத்து; தீயுடைமையால்." என்னும் அநுமானத்துள் ஈரவிறகின் சையோகமாகிய உபாதியும், "யாகத்திற் செய்யும் பசுக்கொலை அதர்மசாதனமாம்; கொலைமையான்; யாகத்திற்குப் புறம்பான கொலையைப் போல." என்னும் அநுமானத்துள்ள நிஷித்தத்தன்மையாகிய உபாதியும் கேவலசாத்தியவியாபகமாம். உ. எந்த உபாதி கேவலசாத்தியத்தின் வியாபகமாகாது, பக்ஷத்திருக்கும் தர்மத்தினால் அவச்சின்னமான சாத்தி

என்புழி ஈரவிறகு (ஈரவிறகின் சையோகம்) உபாதி. அது சாத்தியமாகிய தூமத்தின் வியாபகமுமாம்; யாண்டு யாண்டுத் தூமம்

பத்தின் வியாபக மாகின்றதோ, 'அது பக்ஷதர்மாவச்சின்ன சாத்தியவியாபகவுபாதியாம். (உ-ம்) "வாயு பிரத்தியக்ஷம்; பிரத்தியக்ஷஸ்பரிசாசிரயத்தன்மையால்; கடம்போல." என்னும் அநுமானத்தில் உற்பூதவுருவமுடைமை உபாதி. எங்கெங்கே பிரத்தியக்ஷத்தன்மை யுளதோ அங்கங்கே உற்பூதவுருவமுடைமை யுளது என்றிவ்வாறு அவ்வுற்பூதவுருவமுடைமையாகிய உபாதிக்குக் கேவல பிரத்தியக்ஷத்தன்மைவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மையோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தாலெனின், உருவமுதலியவற்றில்அந்தப்பிரத்தியக்ஷத்தன்மைவடிவ சாத்தியமிருக்கினும்,அவ்வுற்பூதவுருவமுடைமையாகிய உபாதி இருப்பதில்லை. ஆனால் அந்த வாயுரூப பக்ஷத்திலிருப்பதாகிய வெளித்திரவியத்தன்மைவடிவ தர்ம மிருக்கின்றது. அந்த வெளித்திரவியத்தன்மைவடிவபக்ஷதர்மத்தாலவச்சின்னமானபிரத்தியக்ஷத்தன்மைவடிவ சாத்தியத்திற்கே உற்பூதவுருவமுடைமையாகிய உபாதிவியாபகமாம். அதில் எங்கெங்கு வெளித்திரவியத்தன்மையவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத்தன்மை யிருக்கின்றதோ, அங்கங்கு அவ்வுற்பூதவுருவமுடைமை அவசியமா யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்:- கடமுதலியன அந்தவெளித்திரவியத்தன்மையவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத்தன்மை யுடையனவா யிருத்தலின் உற்பூதவுருவமுடையனவாயுமிருக்கின்றன.இவ்வாற்றால் அந்த உற்பூதவுருவமுடைமையாகிய உபாதிக்கு அந்த வெளித்திரவியத்தன்மையவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத்தன்மைவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்துவமுண்டு. எங்கெங்குப் பிரத்தியக்ஷஸ்பரிசத்தின் ஆசிரயத்துவ மிருக்கின்றதோ, அங்கங்கு அவ்வுற்பூதவுருவமுடைமை நியமமா யிருப்பதில்லை. எங்ஙனம் வாயுவில் அந்தப்பிரத்தியக்ஷஸ்பரிசாசிரயத்தன்மை யிருக்கினும், அவ்வுற்பூதவுருவமுடமை யிருப்பதில்லை. இவ்வாற்றால் அவ்வுற்பூத உருவமுடைமையாகிய உபாதிக்கு அந்தப் பிரத்தியக்ஷ ஸ்பரிசாசிரயத்தன்மைவடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத்தன்மை யுளதாகின்றது. ஆதலால் கூறிய அவ்வநுமானத்தில் அவ்வுற்பூதவுருவமுடைமை பக்ஷதர்மாவச்சின்னசாத்தியவியாபகவுபாதி யெனப்படுகின்றது. ௩. எந்த உபாதி எதுவடிவ சாதனத்தினால் அவச்சின்னமான சாத்தியத்தின் வியாபகமா யிருக்கின்றதோ, அது சாதனாவச்சின்னசாத்தியவியாபகவுபாதி யெனப்படும். (உ-ம்.) "த்வம்ஸம் விநாசி; ஜந்யமா யிருத்தலின்; கடம்போல." என்னும் அநுமானத்தில் பாவத்துவம் (இருப்பு) உபாதி. அதில், எங்கெங்கு விநாசித்துவ முண்டோ அங்கங்குப் பாவத்துவ முண்டு என்னு மிவ்விதத்தால் அந்தப் பாவத்துவவுபாதிக்குக் கேவல விநாசித்தன்மைவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத் தன்மையோ சம்பவிப்பதில்லை. எக்காரணத்தாலெனின்,பிராகபாவத்தில் அந்த விநாசித்தன்மை யிருந்தும் அந்தப்பாவத்துவ மிருப்பதில்லை. ஆனால்

ஆண்டாண்டு ஈரவிறகு (ஈரவிறகின் சையோகம்) உள தென்ப துண்மையான் சாதனமாகிய வன்னியின் அவ்வியாபகமுமாம்;

ஐந்நியத்தன்மைவடிவ சாதனத்தால் அவச்சின்னமான விநாசித்தன்மை யாகிய சாத்தியத்திற்கே அந்தப்பாவத்துவவியாபகத்துவ முளது. அதில் எங்கெங்கு அந்த ஜந்நியத்துவவிசிஷ்டவிநாசித்துவ முளதோ, அங்கங்கு அந்தப்பாவத்துவம் அவசியமாயிருக்கும். எங்ஙனம்:—கடமுதலியன அந்த ஜந்நியத்துவவிசிஷ்ட விநாசமுடையனவா யிருத்தலின் அந்தப்பாவத்துவ முடையனவாயு மிருக்கின்றன. இவ்வாற்றால் அந்தப்பாவத்துவவடிவ உபாதிக்கு அந்த ஜந்நியத்துவவடிவ சாதனுவச்சின்ன விநாசித்துவவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்துவ முண்டு. எங்கெங்கு அந்த ஜந்நியத்துவ முளதோ அங்கங்கு அந்தப்பாவத்துவம் நியமமா யிருப்பதில்லை. எதனுலெனின், பிரத்துவம்ஸாபாவத்தில் அந்த ஜந்நியத்துவ மிருந்தும் அந்தப் பாவத்துவ மிருப்பதில்லை. இவ்விதத்தால் அந்தப் பாவத்துவவுபாதிக்கு அந்த ஜந்நியத்துவவடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத்துவ முண்டு. ஆதலால் கூறிய அவ்வநுமானத்தில் அந்தப்பாவத்துவவடிவ உபாதி சாதனுவச்சின்னசாத்தியவியாபக மெனப்படுகின்றது. ௩. எந்த உபாதி யாதானுமோர் உதாசீனதர்மத்தால் அவச்சின்னசாத்தியத்தின் வியாபகமாமோ அது உதாசீனதர்மாவச்சின்ன சாத்தியவியாபகவுபாதி யெனப்படுகின்றது. (உ-ம்) "பிராகபாவம் விநாசி, பிரமேயத்தன்மையால், கடம் போல." என்னும் அநுமானத்திலும் பாவத்துவம் உபாதியாம். அதில் எங்கெங்கு விநாசித்துவ முளதோ அங்கங்குப் பாவத்துவ முளது என்றிவ்வாறு அந்தப்பாவத்துவவுபாதிக்குக் கேவல விநாசித்தன்மைவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மையோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தினுலெனின், பிராகபாவத்தில் அவ்விநாசமுடைமை யிருந்தும் அந்தப்பாவத்துவம் இருப்பதில்லை. ஆனல் ஜந்நியத்துவதர்மத்தால் அவச்சின்னவிநாச முடைமைவடிவ சாத்தியத்திற்கே அந்தப்பாவத்துவம் வியாபகமாம். அதில் எங்கெங்கு ஜந்நியத்துவவிசிஷ்ட விநாசமுடைமை யுளதோ அங்கங்குப் பாவத்துவதர்மம் அவசிய மிருக்கும். எங்ஙனம்: கடமுதலியன அந்த ஜந்நியத்துவவிசிஷ்ட விநாசித்துவ முடையனவா யிருத்தலால் அந்தப் பாவத்துவதர்மமுடையனவுமாம். இவ்வாற்றால் அந்தப்பாவத்துவவுபாதிக்கு அந்த ஜந்நியத்துவதர்மாவச்சின்ன விநாசித்துவவடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்துவ முண்டு. எங்கெங்குப் பிரமேயத்துவ முளதோ அங்கங்கு அந்தப்பாவத்துவம் நியமமா யிருப்பதில்லை. எதனுலெனின், பிராகபாவத்தில் அந்தப்பிரமேயத்துவதர்ம மிருந்தும் அந்தப்பாவத்துவதர்ம மிருப்பதில்லை. இவ்விதத்தால் அந்தப்பாவத்துவவுபாதிக்கு அந்தப்பிரமேயத்தன்மைவடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத்துவ முண்டு. கூறிய அவ்வநுமானத்திலுள்ள அந்த ஜந்நியத்துவதர்மம் அந்தப்பிராகபாவவடிவ பக்ஷத்

யாண்டு வன்னி ஆண்டு ஈரவிறகு (ஈரவிறகின் சையோகம்) உள தென்ப தின்மையான்; ஒழுகக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் வன்னி யிருக்கினும் ஈரவிறகு இன்மையான். இங்ஙனமே 'யாகத்திற் செய்யும் பசுக்கொலை அதர்மசாதனமாம், கொலைமையான், யாகத்திற்குப் புறம்பான கொலையைப்போல.' என்புழி நிஷித்தத் தன்மை உபாதி. அவ்வதர்மசாதனமாகிய சாத்தியத்தின் வியாபக முண்டாகின்றது; யாண்டு யாண்டு அதர்மசாதனத்துவம் ஆண்டாண்டு * நிஷித்தத்துவ மென்றிருத்தலான். சாதனத்தன்மையாகிய கொலைமையின் அவ்வியாபகமு முண்டாகின்றது; யாண்டு யாண்டுக் கொலைமை ஆண்டாண்டு நிஷித்தத்துவ மென்ப தின்மையின்; பசுஷமாக்கப்பட்ட கொலையிற் கொலைமை யிருக்கினும் நிஷேதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மையான். இவ்வாறு 'கர்ப்பத்திலுள்ள சூரியபுத்திரன் கரியன்; சூரியபுத்திரத்தன்மையான்; காணப்படுகின்ற † சூரியபுத்திர ரறுவரைப்போல.' வென்புழிச் சாகபாகங்களாலாகிய தன்மை உபாதியாம். கருமைக்குக் காகமுதலியவற்றி னிருக்குங்கால் சாகபாகங்களாலாகிய தன்மை யின்மையான் சாத்தியவியாபக மாகாதெனை லில்லை; காகமுதலியவற்றின்க ணில்லாத கருமையே ஈண்டுச் சாத்திய மாகலின். (௩௪)

அநுமானநிரூபணம் முடிந்தது.

---

௩. உவமானம்.

உவமிதியறிவிற்குக் கரணம் உவமானம். அதுவும் சாதிருசியஞான(ஒப்புமையறிவு)வடிவினது. உவமிதித்தன்மையாகிய சாதியுடையது உவமிதி. இஃது எங்ஙன முண்டாகின்றதெனின், உரைக்கப்படுகின்றது:—கவயம் (ஆமா-காட்டுப்பசு)

தின் தர்மமு மன்று. அவ்வாறே சாதனவடிவமு மன்று. ஆனல் அந்த ந்நியத்துவம் உதாசீனதர்மமாம். ஆதலால் கூறிய அவ்வநுமானத்தில் அந்தப்பாவத்துவவுபாதி உதாசீனதர்மாவச்சின்ன சாத்தியவியாபக மெனப்படுகின்றது.

* நிஷித்தத்துவம் விலக்கப்பட்டதன்மை.

† சனி, இயமன், யமுனை, வருணன், சுக்கிரீவன், கர்ணன் இவ்வறுவரும் சூரியபுத்திரர் எனப்படுவர்.

உணராதானுகிய ஓர் நகரத்தான் ஓர் வனசரனைப் பார்த்து, கவய மென்னும் சொற்பொருள் எத்தன்மைத் தென்று கேட்க, அவன் 'ஆவினை யொக்கும் ஆமா வென்னுஞ் சொற்பொருள்' என்றியம் பக் கேட்ட அவன் ஓர்கால் வனத்தை யடைந்து, ஆவையொத்த பிண்டத்தைக் காண்புழி முற்கூறப்பட்ட ‡ அதிதேசவாக்கியார்த் தத்தைச் சிந்தித்து, இது கவய மென்னுஞ் சொற்பொருளா மென அறிகின்றான். அது உவமிதி. கண்டு ஆவொப்புமையறிவு கரணம்; அதிதேசவாக்கியார்த்தஸ்மரணம் வியாபாரம். (௩௫)

உவமானம் முடிந்தது.

---

௪. சத்தம்.

சாப்தப்பிரமாகரணஞானவிஷயம் சத்தம். அது ஆற்றங் கரையிலிருந்து பழங்களுள வென்றற் றொடக்கத்ததாம். வாக்கி யார்த்தகோசரமான யதார்த்தஞானம் சாப்தப்பிரமா. கண்டுப் பத ஞானம் கரணம்; பதத்தினலாகிய பதார்த்தவுணர்ச்சி வியாபா ரம். பதத்தா லறியப்படுபவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம் சர்க்கம் (சம்பந்தம்) வாக்கியார்த்தம். பதசமூகம் (பதங்களின் கூட்டம்) வாக்கியம். அர்த்தவாசகம் பதம். அது முக்கியம் கௌ ணம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்து. எது சத்தி விருத்தியால் எந்தப்பொருளை யறிவிக்கின்றதோ, அது அப் பொருளில் முக்கியமாம். அது குதிரைகுடமுதலிய வியக்திகளை அறிவிப்பது குதிரைகுடமுதலிய பதமாதல் போலவாம். இச் சொல்லா லிப்பொரு ளுணரத்தக்கது என்னும் வடிவினதாகிய அநாதி $ சங்கேதம் * சத்தி. எது † இலக்கணவிருத்தியான் எப் பொருளை யறிவிக்கின்றதோ, அது அப்பொருளில் கௌணமாகிய

---

‡ 'ஆவினையொக்கும் ஆமா வென்னுஞ் சொற்பொருள்' என்னும் வாக்கியத்தை அதிதேசவாக்கிய மென்பர் நியாயநூலார்.

$ சங்கேதம் குறி.

* சக்தி - ஆற்றல். அது சொல்லிற்கும் பொருளிற்கு முள்ள நேர் சம் பந்தம்.

† பதத்திற்குப் பொருளோடுள்ள பாரம்பரைச்சம்பந்தம் இலக்கண விருத்தி.

இலாக்ஷணிக மெனப்படுகின்றது. அது கங்கையி லிடைச்சேரி யென்புழிக் கங்கையென்னுஞ் சொல் கரையை யறிவிப்பதாதல் போலவாம். சக்கியசம்பந்தம் இலக்ஷணை. (சக்கியம் சக்திவிருத் தியா லறியப்படும் பதப்பொருள்.) கங்கை யென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவகிக்கும் (ஓடும்) நீர்த்தொகுதிக்குக் கரையினு ள்ள சையோகசம்பந்தம், கங்கை யென்னும் பதத்தி னிலக்கணை யாம். அச்சத்தத்திற்கு ஆகாங்கைக்ஷ (அவாய்நிலை), யோக்கியதை (தகுதி), சந்நிதி (அண்மை) என்பவை சககாரிகளாம்.

க. எப்பதத்திற்கு எப்பதமின்றி அந்நுவயாநுபவத்தை (பொருள்கோ ளுணர்ச்சியை) யுண்டாக்குந்தன்மை யில்லையோ, அப்பதத்திற்கு அப்பதத்தோடு (செவ்வையா யுச்சரிக்கப்படுகி ன்றமையால்) அவாய்நிலையாம். குடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலியவற்றிற் *காரகபதத்திற்குக் கிரியாபதம் (வினைச்சொல்) இன்றிக்குடம் செயப்படுபொருளா மென்னும் அந்நுவயாநுப வத்தையு முண்டாக்குந்தன்மை யின்மையால், காரகபதத்திற்குக் கிரியாபதத்துடன் அவாய்நிலையாம். இவ்வாறே கிரியாபதத் திற்குக் காரகபதத்துடனும் (அவாய்நிலை) அறியத்தக்கதாம். ஆகையானே 'ஆ, குதிரை, புருஷன், யானை' என்றற் றொடக் கத்தனவற்றுள் அந்நுவயவுணர் வின்று; அவாய்நிலை யின்மை யான்.

உ. ஒரு பதார்த்தத்திலுள்ள மற்றோர் பதார்த்தத்தின் சம் பந்தம் தகுதி. 'ஜலத்தாற் றெளிக்கின்றான்' என்றன் முதலியவற் றில் ஜல மென்னும் பதார்த்தத்தில் காரியகாரணத்தன்மைல க்ஷணமாகிய தெளித்தலின் சேர்க்கை யிருத்தலால் தகுதியாம். ஆகையானே 'தீயாற் றெளிக்கின்றான்' என்றற்றொடக்கத்தன வற்றுள் அந்நுவயபோத மில்லை; தகுதி யின்மையான்.

௩. பதங்களின் மறைப்பின்மை சந்நிதி. 'ஆவைக்கொணு' என்றன் முதலியவற்றில் பதங்களை யிடையின்றி யுச்சரித்தலால் சந்நிதி(அண்மை)யாம். ஆகையானே யாமத்திற் கொவ்வொன்றா கத் தனித்தனியே உச்சரிக்கப்படும் ஆவைக்கொணு வென்றன்

* காரகமெனல் 'விளிகுறை யிரண்டையும் விட்ட வேற்றுமைகள் வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங், குறையும் வினைகொளி னொரோ வழிக் கூடும்.' என்னும் இலக்கணக்கொத்துச்சூத்திரத்தா னுணர்க.

முதலியவற்றில் அந்நுவய போத மில்லை ; சந்நிதி யின்மையான்.
அச்சத்தம் விதி, நிஷேதம், அர்த்தவாதம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து. அவற்றுள்,

க. பிரவிருத்திபரமான வாக்கியம் விதி. அது 'ஜோதிஷ்டோமத்தால் சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் ; ஓதன காமன் தண்டுலத்தை (அரிசியை)ப் பாகஞ்செய்யக்கடவன்.' என்பதாம். ஜோதிஷ்டோம மென்னும் யாகம் சுவர்க்கரூப இஷ்டசாதனமும், தண்டுலகர்மகமான பாகம் ஓதனரூப இஷ்டசாதனமுமா மென்பது உபயவாக்கியார்த்தமாம் ; 'யஜிக்கக்கடவன்' 'பாகஞ்செய்யக்கடவன்' என்றன் முதலிய விதிப்பிரத்தியயத்தான்(வியங்கோள்விகுதியால்) இஷ்டசாதனத்தன்மை யடையப்படுதலான்.

உ. நிவிருத்திபரமான வாக்கியம் நிஷேதம். அது 'கலஞ்சம் (கஞ்சா)தின்னலாகாது' என்பதாம். கலஞ்சபக்ஷணம் இஷ்டவிசேஷசாதன மன்றென்பது பொருள். இஷ்டவிசேஷமும் அண்டுப் பாவத்தை யுண்டுபண்ணுமையேயாம் ;அங்ஙனமே வாக்கியதாற்பரிய மிருத்தலான்.

ங. விதிநிஷேதங்களுக்கு வேறாய சத்தம் அர்த்தவாதமாம், அவை * 'யாககம்பம் ஆதித்தன்', † அக்கினி பனிக்கு மருந்து, ‡ வச்சிரஹஸ்தன் புரந்தரன்' என்றற்றொடக்கத்தன. அச்சத்தம் உலகத்திலும் வேதத்திலும் சமானமாம். (அவ்விரண்டற்கும்) இத்துணையே விசேஷமாம்: —இலௌகிகவாக்கியத்துள் § ஆப்தனாற் சொல்லப்பட்ட சிலவே பிரமாணமாம். வேதவாக்கியமோ முழுதும் பிரமாணமாம்; பரமாப்தனாகிய பகவானாற் செய்யப்பட்டமையான் என்பது விசேஷம். (௩௭)

சத்தநிரூபணம் முடிந்தது.

பிரமாணாந்தரமின்மை.

அர்த்தாபத்தியோ வேறு பிரமாண மன்று. பருத்திருக்குந் தேவதத்தன் பகலுண்ணான் என்று காணுமிடத்தாதல், கேட்கு

---

* இது குணார்த்தவாதம். † இஃது அநுவாதார்த்தவாதம். ‡ இது பூதார்த்தவாதம். § ஆப்தன் உண்மையுரைப்போன்.

மிடத்தாதல் பகலுண்ணுதவனுக்கு இராப்போஜனமின்றிப் பருமன் சம்பவியாதென் றுணர்ந்தபின்; தேவதத்தன் இரவில் (கரந்து) உண்பா னென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது; அது வெதிரேக சாத்திய மாகலின். அஃதெங்ஙனமெனின், "தேவதத்தன் இரவிலுண்பன்; பகலுண்ணுதிருக்கப் பருத்திருத்தலான். எவன் இரவிலுண்ண வில்லையோ, அவன் பகலுண்ணுதிருக்கிற் பருமனு முண்டாகாது; பகலு மிரவு முண்ணுதவன்போல." என வரும். அர்த்தாபத்தி யென்பது வெதிரேகிக்கே மற்றோர் பெயராம். குடத்தை யுணர்ந்துழிக் குடத்தின் அபாவம் கிரகிக்கப்படாமையான், பிரதியோகியுணர்ச்சியின்மை அபாவத்தைக் கிரகித்தலிற் பிரத்தியக்ஷத்திற்கே சககாரியாம்; வேறு பிரமாண மன்று; பிரத்தியக்ஷமாத்திரத்தான் அபாவத்தைக் கிரகித்தல் பொருந்துதலான்; அன்றெனிற் குட மில்லை யென்று நிர்ணயித்த பின்னர், ஈண்டுக் குடத்தினபாவத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன் என்னுந் தோற்றம் சம்பவியாமையின். (௩௭)

பிராமாணியவாதம்.

*பிராமாணியம் (பிரமாத்தன்மை) தானே கிரகிக்கப்படுகின்றதா, அல்லது பிறிதொன்றாற் கொள்ளப்படுகின்றதா வென்று விசாரிக்கப்படுகின்றது. தூரத்தினின்று பிரத்தியக்ஷத்தான் ஜல முதலியவற்றி னுணர்வு பிறந்துழி, ஆண்டுத் தானே யதார்த்த ஞானத்தன்மைவடிவினதாய பிராமாணியத்தை நிச்சயித்து, ஜல விருப்புடையோன் பிரவர்த்திக்கின்றான்; ஞானத்தைக் கவருங்கால் அதன்கண் ணுள்ள பிராமாணியமும் கவரப்படுதலால் பிராமாணியத்திற்கு ஞானமுழுவதையுங் கிரகிப்பது கிரகிக்கப்படுவதெனுந்தன்மைவடிவமாகிய தானேயாந்தன்மை சம்பவித்தலால் என்பர் மீமாம்ஸகர். அஃதில்லை; தானே பிராமாணியத்தைக் கிரகிக்குமிடத்து ஞானத்தைக் கிரகித்த பின் ஒரோவிடத்து எனக் குண்டாகிய ஜலஞானம் பிரமையா, அன்றா வென்

---

* அஃதுடையபொருளின்கண் அது விசேஷணமாக நிகழும் அநுபவத்தன்மைவடிவினது பிராமாணியமாம்; பிரமிதிகாரணத்தன்மை வடிவினதன்று.

னும் பிராமாணியசம்சய முண்டாகலாகாது; நிச்சயிக்கப்பட்ட தில் சம்சயம் பொருந்தாமையான். சம்சயஸ்தலத்தில் ஞானத் தைக் கிரகித்தலு மில்லை யெனலாகாது: ஞானத்தைக் கவராத காலத்து ஞானதர்மியையுடைய பிராமாணியமும் அதன் அபாவ முமாகிய (இரண்டு) கோடி(பக்ஷங்)களையுடைய சம்சயம் சம்ப வியாமையால்; சம்சயத்தில் தர்மிஞானம் ஏதுவா யிருத்தலின் முன்னிற்பதாய ஓர் உயரமுள்ள தர்மியை அறியாதகாலத்து இது கட்டையா, புருடனு என்னும் சம்சய முண்டாகாது. ஆத லால் ஞானத்தில் பிறிதொன்றுற்றான் பிராமாணியம் நிச்சயிக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமன்றே, அப்பியாசமின்றியதசையிற் கிடை த்த நீர்முதலியவற்றின் ஞானமுண்டாயகாலத்து, ஆண்டுப் பிரா மாணியசம்சய மிருந்தும் புருஷன் பிரவர்த்திக்(முயன்று செல் லு)கின்றான், அதன்பின் ஜலத்தை யடைந்தகாலத்து எனக்குண் டாயிருந்த ஜலஞானம் பிரமைபாம் (மெய்யநுபவமாம்); முய ன்று சென்றது பயன்படச் செய்தலின். யாது பிரமை யன்றோ, அது பயன்படும் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாகாது; ஜலப் பிரமம்(மயக்கம்)போல வென்னும் வெதிரேகத்தான் அப்பியாச மின்றியகாலத்துக் கிடைத்த ஞானத்தின் பிராமாணியம் நிச்சயிக் கப்படுகின்றது. அப்பியாசதசையிற் கிடைத்த ஜலமுதலியவற் றின் ஞானங்களில் பிரவிருத்திக்கு முன்னும் அந்நுவயியாற் பிராமாணியம் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது; ஆண்டே 'இரண்டாவது முதலிய ஜலஞானம் பிரமை; பயனுடைப் பிரவிருத்தியை யுண்டு பண்ணும் ஜாதியுடைமையான்; முதல்ஜலஞானத்தைப்போல.' என்பதனான். (ஙஅ)

பிராமாணியவாதம் முடிந்தது.

சுகாதிகுணம்.

கங. (யான் சுகியென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாங்குண மாய்) தர்மத்தா லுண்டாவது சுகம். (ஙகூ)

கச. (யான் துக்கியென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாங் குணமாய்) அதர்மத்தா லுண்டாவது துக்கம். (சo)

கரு இச்சைத்தன்மையாகிய சாமானியமுடையது இச்சை. அதுவும் பயனாகிய விஷயமுடைய தென்றும், அதன் சாதன விஷயமுடைய தென்றும் இருவகைத்தாம். சுகமும் துக்கமின்

மையும் பயனும். அதன் இச்சையைக் குறித்துப் பயனுணர்ச்சி மாத்திரம் காரணம். சாதனவிச்சையைக் குறித்துப் பயனுக்கேதுவாந்தன்மையுணர்ச்சி காரணம். (விசேட இச்சை இராகம்.)(சக)

கசு. துவேஷத்தன்மையாகிய பொதுவியல்புடையதாதல் அனல்வடிவினதாதல் துவேஷம். அது துக்கவிஷயம், அதன் சாதனவிஷயம் என இருவகைத்து. துக்கத்துவேஷத்தைக் குறித்துத் துக்கஞானமாத்திரங் காரணம். சாதனத்துவேஷத்தைக் குறித்துத் துக்கசாதனத்தன்மையின் ஞானம் காரணம். (துக்க முதலிய துவேஷிக்கப்படும் பொருளுக்குச் சாதனவடிவாயுள்ள சேதனவஸ்துவை விடயஞ் செய்யும் துவேஷம் குரோதமெனப் படும்.) (சஉ)

கஎ. பிரயத்தனத்தன்மையாகிய பொதுவியல்புடையதாதல், உற்சாகவடிவினதாதல் பிரயத்தனம். அது பிரவிருத்தி, நிவிருத்தி, ஜீவனயோனி யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து. (க) செய்யும் விருப்ப(இராக)த்தாற் றோன்றிய முயற்சி பிரவிருத்தி. (உ) துவேஷசாதனத்தன்மையின் ஞானத்தாற் றோன்றிய முயற்சி நிவிருத்தி. (௩) சுவாசப்பிரசுவாசங்களுக்கு ஏதுவான முயற்சி ஜீவனயோனியாம். அதுவும் அதீந்திரியமாம். புத்தி, இச்சை, பிரயத்தனமென்பவை ஆன்மாமாத்திரத்திற் சமவேதித்துள்ளனவாம். அவற்றுள், ஈசுவரனிடத்தி லுள்ளன நித்தியமும், ஜீவனிடத்திலுள்ளன அநித்தியமுமாம். (ச௩)

கஅ. ஆதியில் வீழ்ச்சிக்கு அசமவாயிகாரணம் குருத்துவம். அதுவும் பூமிஜலங்களின் மாத்திர மிருப்பது. (சச)

கக. ஆதியில் ஒழுகுவதற்கு அசமவாயிகாரணம் திரவத்துவம். அது சாம்சித்திகம (இயல்பாயுள்ளது), நைமித்திகம் (நிமித்தத்தாலுள்ளது) என இருவகைத்து. (க) அக்கினிசையோகத்தை அபேக்ஷியாத திரவத்துவம் சாம்சித்திகம். அது ஜலமாத்திரத்தி னிருப்பது. (உ) அக்கினிசையோகத்தை அபேக்ஷித்த திரவத்துவம் நைமித்திகம். அது நெய்முதலியவடிவினதாய பூமி, பொன்முதலியவடிவினதாய தேயு வென்னும் அவ்விரண்டிடத்துமேயாம்; நெருப்பின் கூட்டத்தால் திரவத்துவம் உண்டாதலான். (ச௫)

௨௰. சிநேகத்தன்மையாகிய சாதியுடைய பசைவடிவினது சிநேகம். அதுவும் ஜலமாத்திரத்தி னிருப்பது. கடலைப்பொடி முதலியவற்றைத் திரட்டுவது. நெய், எண்ணெய்முதலியவற்றி னுள்ள சிநேகவுணர்வு ஜலவுபாதியினையுடையது. குருத்துவ திரவத்துவ சிநேக மென்பவை பரமாணுவி லுள்ளன நித்தியமும், காரியத்தி லுள்ளன அநித்தியமுமாம். (௬௬)

௨௧. வாசனைத்தன்மையாகிய சாதியுடையது வாசனை. அது வேகமும், நிலைபெறுத்துகையும், பாவனையும் என மூவகைத்து. (௧) வேகத்தன்மையாகிய சாதியுடையது * வேகம். அது மூர்த்தத்திரவியத்தின்மாத்திரம் சமவேதித்திருப்பது. (௨) ஆசிரயத்தின் முன்னிலைமையைச் சம்பாதிக்கும் வாசனை நிலைபெறுத்துகை. அது பிருதிவிமுதலிய † நான்கினிருப்பது. வளைக்கப்பட்ட மரக்கிளைமுதலியவற்றில் மீண்டும் அவ்விடத்து (முன்னிருந்த விடத்து) நிலைத்தலை யுண்டுபண்ணுகின்றது. இவ்விரண்டும் கிரியையினாற் பெறப்படுவனவும், தம்மிற்றோன்றிய கிரியையினா லழியத்தக்கனவுமாம். (௩.) முன்னநுபவத்தாற் றோன்றி ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம் சம்ஸ்காரம் பாவனை. அது ஜீவன்மாத்திரத்தி லிருப்பது. மூவகைச்சம்ஸ்காரமும் அநித்தியமேயாம். (௬௭)

---

* வேகமும் கர்மஜவேகம், வேகஜவேகம் என்று இருவகைப்படும். அவற்றுள், ௧. வில்லின் நாணிற்குப் பாணத்தோடு நோதனுக்கியசை யோக முண்டாகுங்கால் அப்பாணத்தில் முதற்கணத்துக் கிரியைவடிவ கர்மம் உண்டாகின்றது. அக்கர்மம் இரண்டாவது கணத்தில் அப்பாணத்தில் வேகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. அவ்வேகம் பிற்கணத்தில் தன்னை யுண்டுபண்ணின கர்மத்தினை யழித்து அப்பாணத்தில் இரண்டாவது கர்மத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. அவ்விரண்டாவது கர்மமும் அடுத்த கணத்தில் தன்னை யுண்டுபண்ணின அந்த முற்கருமத்தினை யழித்து அந்தப்பாணத்தில் இரண்டாவது வேகத்தை யுண்டு பண்ணுகிறது. இவ்வாறு அந்தப்பாணம் கீழே விழும்வரையில் கர்மத்தால் வேகமும் வேகத்தால் கர்மமும் உண்டாய்க்கொண்டே போகின்றன அந்தப்பாணத் திலுண்டாகிய வேகம் கர்மஜவேக மெனப்படும். ௨. வேகமுடைய கபாலத்தினின்று முண்டாகிய கடமும் வேகமுடையதே யாகின்றது. ஆதலால் அக்கடத்தின் வேகம் வேகஜவேக மெனப்படும்.

† பிருதிவிமாத்திரத்தி லுள தென்பார்மதத்தில் அது விசேஷகுணமாம்.

௨௨-௨௩. விதிவினையாற் சாதிக்கப்படுவது தருமம். விலக்கு வினையாற் சாதிக்கப்படுவது அதருமம். இவ்விரண்டும் ஜீவன்மாத் திரத்திற் சமவேதித்துள்ளனவும், போகம் பிராயச்சித்தமுதலி யவற்றால் நசிக்கத்தக்கனவுமாம். (௪௮)

௨௪. செவியாற் கவரப்படுங் குணம் சத்தம். அது சையோ கஜம் (கூட்டத்தாற் பிறந்தது), விபாகஜம் (பிரிவாற் பிறந்தது), சப்தஜம் (ஓசையாற் பிறந்தது) என மூவகைத்து. (க) அடிக்கப் படும் பேரியி லுண்டாகுஞ் சத்தமெதுவோ, அது சையோகஜம். ஆண்டுப் பேரிக்கும் ஆகாயத்திற்கு முள்ள சையோகம் அசமவா யிகாரணம்; பேரிக்குந் தண்டத்திற்கு முள்ள சையோகம் நிமித்த காரணம். (௨) பிளவுபடும் மூங்கிலி லுண்டாஞ் சடசடவோசை விபாகஜம். ஆண்டு மூங்கிற்பிள விரண்டற்கும் ஆகாயத்திற்கு முள்ள விபாகம் அசமவாயிகாரணம். மூங்கிற் பிள விரண்டன் பிரிவு நிமித்தகாரணம். (௩) * வீசிதரங்கநியாயத்தானேனும் † கதம்பகோளகநியாயத்தானேனும் உண்டாகும் இரண்டாவது முதலிய சத்தங்களெவையோ, அவை சத்தஜங்களாம் (சத்தத் தாற் றோன்றியனவாம்). ஆண்டுப் பின்பின் சத்தத்தில் முன்முன் சத்தம் அசமவாயிகாரணமாம். அநுகூலமான காற்றுமுதலியன நிமித்தகாரணமாம். மீண்டும் சத்தம் எழுத்துவடிவம் ஒலிவடி வம் என இருவகைத்து (க) அண்ணமுதலியவற்றின் வியாபாரத்

---

*சமுத்திரஜலத்தில் ஓரலையி னுனிப்பாகத்தில் மற்றோரலை யெழும்பு கின்றது. அவ்வலையி னுனிப்பாகத்தில் மற்றோரலை யெழும்புகின்றது. இவ் வாறே ஒரே கிழக்குமுதலிய திக்கில் அவ்வலைகளது பாம்பரையின் பிர வாகம் போய்க்கொண்டே யிருக்கும். அதுபோல முதற்சத்தத்தினின்று இரண்டாவதும், இரண்டாவதினின்று மூன்றாவதுமாக, முன்முன் சத்தங் களினின்றும் பின்பின் சத்தங்களி னுற்பத்தி ஒரே கிழக்குமுதலிய திக்கில் உண்டாய்க்கொண்டிருக்கும். இது வீசிதரங்கநியாயம்.

† கதம்பகோளகத்தின் நடுவினின்று எல்லாத்திக்குகளையும் நோக்கி இதழ்கள் எழுகின்றன. அதுபோல எந்த நடுவிடத்தில் முதற்சத்த முண் டாகின்றதோ, அதினின்றும் கிழக்குமுதலிய பத்துத்திக்குகளினும் பத்துச்சத்தங்களுண்டாய், அப்பத்துச் சத்தங்களினின்றும் வேறு பத்துச் சத்தங்களுண்டாம். இவ்வாறு பத்துத்திக்குகளிலும் முன்முன் சத்தங்க ளினின்றும் பின்பின் சத்தங்களுண்டாகின்றன. இது கதம்பகோ ளகநியாயம்.

தாற் ரேன்றுவது எழுத்துவடிவம். (உ) மிருதங்கமுதலியவற் றுற் ரேன்றுவது ஒலிவடிவம். எல்லாச்சத்தங்களும் ஆகாயமாத் திரத்திற் சமவேதித்திருப்பனவாம். ஜீவாத்மாவைச் சமவேதித் திருக்கும் புத்தி, சுகம், துக்கம, இச்சை, துவேஷம், முயற்சி யென் பவைகளும், சத்தமும் இரண்டுக்ஷணம் நிற்பனவாய் மூன்று வது க்ஷணத்தில் நசிக்கின்றன. விபுத்திரவியங்களின் யோக் கிய விசேஷகுணங்களுக்குத் தம திரண்டாவது கணத்திற் ரேன் றுவனவற்றுன் (தமக்கடுத்த கணத்திற் ரேன்றித் தம்மோடொ ருங்குநிற்கும் விபுயோக்கிய விசேஷகுணங்களால்) நாச முண் டாதல் நியமமாகலின். (சகூ)

குணநிரூபணம் முடிந்தது.

ங. கர்மம்.

மேலிடங் கூடுதற் கேதுவான கர்மம் எழும்பல். கீழிடங் கூடு தற் கேதுவான கர்மம் வீழ்தல். தன் சமீபத்திற் கூடுதற் கேது வான கர்மம் வளைதல். தன்னிற்றூரத்திற் கூடுதற்கேதுவான கர்மம் நிமிர்தல். ஏனைய வெல்லாக்கர்மமும் நடத்தல். ஐவகைக் கர்மமும் மூர்த்தத்திரவியத்தன்மைமாத்திரத்திற் சமவேதித் திருக்கும் அநித்தியமேயாம். பிற்சையோகத்தானும் ஓர்காலத்து ஆசிரயம் (தன்சார்பு) நசித்தலானும் (அது) நசிக்கின்றது. (டு0)

கர்ம்நிரூபணம் முடிந்தது.

ச. சாமானியம்.

அதிகதேசத்தி னிருக்கும் * சாமானியம் பரம். அது சத் தை யென்பது திரவியாதிமூன்றி னிருக்குந் தன்மையான் மற்றச் சாமானியத்தை யபேக்ஷித்து அதிகதேசத்தி னிருப்பதாதலாம். அற்பதேசத்தி னிருக்கும் சாமானியம் அபரம். அது திரவியத் தன்மை குணத்தன்மை கர்மத்தன்மைமுதலியன சத்தையை யபேக்ஷித்து அற்பதேசத்தி ருப்பனவாதலாம். மீண்டும் சாமா னியம் ஜாதிவடிவினது உபாதிவடிவினது என இருவகைத்தாம்.

---

* சாமானியத்தை நியாயநூலிற் சாதி யென்றும் கூறுவர்.

சாக்ஷாத்தாகச் சம்பாதிக்கப்பட்ட சாமானியம் ஜாதிவடிவினது. அது சத்தை, திரவியத்தன்மைமுதலியவற்றைப் போன்றதாம். பரம்பரையாகச் சம்பந்திக்கப்பட்ட சாமானியம் * உபாதிவடிவினது. அது பிரமேயத்துவஞ் ஞேயத்துவமுதலியனவும், தண்டமுடைமை குண்டலமுடைமைமுதலியனவும் போலவாம். பிரமாத்தன்மையே பரம்பரைச்சம்பந்தத்தான் குடமுதலியவற்றினிருக்கும் பிரமேயத்தன்மையா மென் றிவ்வாறு அறியத்தக்கதாம். (ருக)

சாமானியநிருபணம் முடிந்தது.

ரு—சா. விசேஷசமவாயங்கள்.

நித்தியத்திரவியங்களி லிருக்கும் விசேஷங்களுக்கும் சாமானியத்திற்கும் விசேஷமாய்ப் பிரிவின்மையான் முற்கூறிய சாமானியலக்ஷணமே †முடிக்கத்தக்கதாம். ஆனால் விசேஷத்தை யங்கீகரியாவிடின் சமான ஜாதிகுணக்கிரியைகளையுடைய பரமாணுக்

---

* உபாதியும் சகண்டோபாதி, அகண்டோபாதி யென்று இருவகையாம். அவற்றுள், க. எந்தத்தர்மம் வெகுபதார்த்தங்களால் நிகழ்வதாமோ அத்தர்மம் சகண்டோபாதியாம். எங்ஙனம்; ஆகாயத்திலுள்ள சப்தகுணத்தின் சமவாயிகாரணத்துவம் எதுவோ அதுவே ஆகாயத்துவமாம். அவ்வாகாயத்துவம் சப்தம் சமவாயிகாரணத்துவ மென்னும் வெகு பதார்த்தங்களால் நிகழ்வதாம். அவ்வாகாயத்துவம் சகண்டோபாதி யெனப்படுகின்றது. உ. எந்தத்தர்மம் அநிர்வசனீயமா (எவ்வகையானும் உறுதியாய்ச் சொல்ல முடியாததா) யிருக்கின்றதோ, அது அகண்டோபாதியாம். அது பிரதியோகித்துவம் அநுயோகித்துவமுதலிய தர்மமாம். அவ்வகண்டோபாதிவடிவதர்மம் வேறுபட்டதேயாம் அதாவது அத்திரவியமுதலிய பதார்த்தங்களில் அடங்கிய தாகாது என்க.

சாமானியத்தினை வியாபகம் வியாப்பியம் வியாப்பியவியாபக மென மூவகையாகவும் கூறுவர். அவற்றுள், வியாபகம் சத்தை; வியாப்பியம் கடத்துவாதி; வியாப்பியவியாபகம் திரவியத்துவாதி.

† இது கௌதமர்முதலியோர்மதம். கணாதமுனிவ ரொருவரே விசேஷபதார்த்த மங்கீகரித்தவர். அதனாற்றான் அவர் சாத்திரத்தை விசேஷசாத்திர மென்றும், அவர்வழிப்பட்டோரை வைசேஷிக ரென்றும் கூறுகின்றனர்.

கள் ஒன்றற்கொன்று வேறென்னும் புத்தி யுண்டாகாது. ஆண்டு அங்கீகார முளதேல் யோகிகளுக்கும் அத்தகைய பரமாணுக்களின் ஞானசங்கரமு(கலப்பு)ண்டாகும். இவ்வாறு சேர்க்கையாற் சித்தித்த இரண்டன் சையோகத்தைப்போலச் சேர்க்கையின்றிச் சித்தித்த இரண்டன் சம்பந்தமாகிய சமவாயம் அவசியமாம். எவ்விரண்டனுள் ஒன்று தனது அழிவுற்ற நிலையில், மற்றொன்றன் ஆசிரிதமாகவே நிற்குமோ, அத்தகைய விரண்டும் சேர்க்கையின்றிச் சித்தித்தனவாம். இவ்விரண்டும் அவயவம் அவயவி, குணம் குணி, வினை வினைமுதல், ஜாதி வியக்தி, விசேஷம் நித்தியத்திரவியம் என ஐந்துவகைப்படும். அவயவிமுதலியன நசியாதனவாய் அவயவமுதலியவற்றை யாசிரயித்தனவாகவே நிற்கின்றன. (அவயவிமுதலியன) அவயவாதி யழிந்தபின் நசித்துக் கணமாத்திர மாசிரித மில்லாதன வாகவே நிற்கும். (கூஉ)

விசேஷசமவாயங்களின் நிரூபணம் முடிந்தது.

எ. அபாவம்.

(க) தாதான்மியசம்பந்தாவச்சின்ன(அதன்வடிவாஞ் சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட) பிரதியோகித்தன்மையையுடைய அபாவம் * அந்நியோந்நியாபாவமாம் (ஒன்றிலொன்றின்மையாம்). அதுவும் 'கடம் பட மன்' றென்றற்றொடக்கத்த பிரத்தியயங்(உணர்ச்சி)களாற் பிரசித்தமாம். (உ) அந்நியோந்நியாபாவத்திற் கந்நியமான அபாவம் சம்சர்க்காபாவம். அது பிராகபாவமும், பிரத்வம்சாபாவமும், அத்தியந்தாபாவமும் என மூவகைத்து. [க] உற்பத்திக்குமுன் சமவாயிகாரணத்திலுள்ள காரியத்தின் சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவமாம் (முன்னின்மையாம்). [உ] அதுவும் இக்கபாலத்திற் குட முண்டாகுமென்னும் பிரத்தியயத்தாற் பிரசித்தமாம். உற்பத்திக்குப்பின் சமவாயிகாரணத்திலுள்ள காரியத்தின் சம்சர்க்காபாவம் பிரத்வம்சாபாவமாம். (அழிவுபாட்டின்மை, பின்னின்மை யெனவும் பெயர் பெறும்.) அதுவும் இக்கபாலத்திற் கடமழிந்த தென்னும் பிரத்தியயத்தாற் பிரசித்தமாம். [ங] மூன்றுகாலத்திலு முள்ள சம்சர்க்காபாவம் அத்தியந்தாபாவமாம் (முழுதுமின்மையாம்). அதுவும் இப்பூதலத்திற் குடமில்லை யென்

* அந்நியோந்நியாபாவத்தையே பேத மென்றும் கூறுவர்.

னும் பிரத்தியயத்தாற்,பிரசித்தமாம். *இவ்வாறே மற்றவைகளும் இதன்கண்ணே யடங்கும்; யாண்டு ஆலோகம் (ஒளி) இல்லையோ, ஆண்டே அந்தகாரவழக்கிருத்தலின், அந்தகாரம் ஆலோகமின்மையி னடங்கும் என்பதுபோல. (௫௩)

அபாவநிரூபணம் முடிந்தது.

அவ்வியாப்தியாதி.

இலக்ஷணதோஷங்களாகிய அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவ மென்பனவை ஏற்கும்வண்ணம் ஏதுப்போலியி லடங்கும். இலக்கியத்தின் ஏகதேசத் திலக்கண மில்லாதிருப்பது அவ்வியாப்தி. அது 'சிகைசூத்திரமுடையவன் பிராஹ்மணன் என்பதற்குச் சந்நியாசியினிடத்து அவ்வியாப்தியாம்; அவனுக்கு(சந்நியாசிக்கு)ச் சிகைசூத்திரமுடைமை யின்மையின்' என்பதாம். இலக்கியமல்லாததன்கண் இலக்கணம் செல்லுதல் அதிவியாப்தி. அது 'மனிதன் பிராஹ்மணன் என்னும் இலக்கணத்திற்குச் சூத்திரனிடத்து அதிவியாப்தியாம்; அவனுக்கும் (சூத்திரனுக்கும்) மனிதத்தன்மை யிருத்தலான்.' என்பதாம். இலக்கியமுழுவதினும் இலக்கண மில்லாதிருப்பது அசம்பவம். அது 'சண்ட(துதிக்கை)தண்டங்களை யுடையவன் பிராஹ்மணன் என்னும் இலக்கணம் அசம்பவமாம்; எப்பிராமணனுக்கும் சண்டதண்டமின்மையால்.' என்பதாம், இம்முக்குற்றமு மின்மை இலக்கணம். அது 'புனிதமுள்ள மாதா பிதாக்களாற் பெறப்படுந்தன்மை யுடையவன் பிராஹ்மணன்' என்பதாம். புனிதத்தன்மையும் அறுதொழிலதிகாரமுடைமையாம்.

இத்துணை நூலான் எல்லாப்பதார்த்தங்களுக்கும் உத்தேசமும் இலக்கணமும் செய்யப்பட்டன. பாலர்களுக் குபயோகமின்மையாற் பரீக்ஷைமாத்திர மெழுதப்படவில்லை. இலக்கியத்தன்மையை வரைந்துகொள்ளுதல்மாத்திரத்தான் இலக்கியத்தைக் கீர்த்தித்தல் உத்தேசம். அசாதாரணதர்மம் (சிறப்பியல்பு) இலக்கணம். உத்தேசவிலக்கணங்களின் பொருத்தம் பொருத்த

---

* இஃது இம்மூன்றற் கந்நியமாய்ப் பிராசீனர் அங்கீகரித்துள்ள சாமயிகாபாவமுதலியனவும் இதனுள் அடங்கு மென்று கூறியதாம்.

யின்மை யென்னு மிரண்டி லொருபயனையுடையவிசாரம் பரீக்ஷை. அற்றேல் இப்பதார்த்தநிரூபணம் நிஷ்பிரயோஜனமாம்; அதனு லாகிய பதார்த்தங்களின் தத்துவஞானம், சுகம், துக்கமின்மை, அவற்றின் சாதன மென்பவற்றின் வேறுந்தன்மையால் பிரயோ ஜனமாத லின்மையாலெனின், அற்றன்று; பதார்த்தங்களின் தத்துவஞானம் ஆன்மதத்துவஞானவாயிலாக மோக்ஷசாதன மாதலால், இறுதித்துன்பத்தின் அழிவுபாடு மோக்ஷமாம். அது வும் தனது சமானுதிகரணத்துள்ள (தன்னோடு ஒருங்குநிற்கும்) துக்கப்பிராகபாவசமானகால மல்லாதகாலத்துத் துக்கத்தொம்ச மாம். சம்சாரகாலத்துத் துக்கத்தொம்சம் மோக்ஷமா மென் பதை நீக்குதற் பொருட்டு காலசம்பந்தமின்றியதெனத் துக்கத் தொம்சவிசேஷணமும், நம்மனோரது துக்கசமானகாலத்துச் சுகர்மோக்ஷத்தில் அவ்வியாத்தி நீக்குதற்பொருட்டுத் தனது சமானுதிகரண முள்ளதெனத் துக்கவிசேஷணமும் தரப்பட்டன.

தேவர் தமக்குத் தெவ்வாகுந் திதியின் மைந்தர்ச் செகுத்தோனைப்
பூவி லுறைவாள் புவிமாது தழுவம் புறத்துத் தூயோனை
பாவு தூய்மைச் சுரநீரைப் பததா மரையிற் றந்தோனைத்
தாவில் வளையோர் தியவாசு தேவன் றனைக்கை கூப்புதுமே.

தருக்ககௌமுதி முடிந்தது.

சிவமயம்.

கௌதமமுனிவராற் செய்யப்பட்ட நியாயசாஸ்திரத்திற் கூறியபதினாறு பதார்த்தங்கள் சுருக்கமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

பதார்த்தம்.

பதார்த்தம் பிரமாணம்,பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, ஏதுப்போலி, சலம், ஜாதி, நிக்கிரகஸ்தானம் என்பனவாம்.

அவற்றுள்,

க. பிரமாணம்.

க. பிரமாணம் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உவமானம், சப்தம் என்னும் பேதத்தால் நான்கு வகைப்படும்.

(க) பிரத்தியக்ஷம் பாகியம் ஆந்தரமென இருவகைப்படும். பாகியப்பிரத்தியக்ஷமும் கிராணம், இரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரமென ஐவகைத்தாம். மனம் ஆந்தரப்பிரத்தியக்ஷம்.

(உ) அநுமானம் பூர்வவத், சேஷவத், சாமானியதோதிருஷ்டம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள், [க] பூர்வத்தை அதாவது காரணத்தை இலிங்கமாகவுடைய அநுமானம் பூர்வவத் எனப்படும். அது காரணமாகிய மேகமின்னலைக் கண்டு காரியமாகிய மழை இப்பொழுதே வரும் என்று நிச்சயிப்பதுபோலவாம். சிலர் இங்குப் பூர்வசப்தத்திற்கு அந்வயவியாப்தியைப் பொருளாகக் கொண்டு அந்வயவியாப்தியுடைய அநுமானம் பூர்வவத்தாம் என்று கூறுகின்றனர். அது 'குடம் அபிதேயம்; பிரமேயமாயிருத்தலின்; படம்போல.' என்பதாம். இக்கேவலாந்வயி அநுமானம் அந்வயவியாப்தியுடையதா யிருத்தலின் பூர்வவத் எனப்படுகின்றது. [உ] சேஷத்தை அதாவது காரியத்தை இலிங்கமாகவுடைய அநுமானம் சேஷவத் எனப்படுகின்றது. அது ஆற்றின் வெள்ளமாகிய காரியத்தைக் கண்டு இவ்வாற்றின் தலைப்பில் மழையாகிய காரணத்தை நிச்சயிப்பது போலவாம். சில நூலாசிரியர் சேஷசப்தத்திற்கு வெதிரேகவியாப்தியைக் கொண்டு அவ்வெதிரேகவியாப்தியுடைய அநுமானத்தினைச் சேஷவத் என்பர். அது' பிருதிவி பிற

வற்றின் வேறுபடுகின்றது; கந்தமுடைமையால்' என்பதாம். கூறிய கேவலவேதிரேகியநுமானம் வெதிரேகவியாப்தியுடையதா யிருத்தலால் சேஷவத் எனப்படுகின்றது. [ங] சாமானியமாகக் காணப்பட்டதை யுடைய அதாவது காரியகாரணங்களுக்கு வேறாகிய இலிங்கத்தினையுடைய அநுமானம் சாமானியதோதிருஷ்டமெனப் படும். அஃது "இது திரவியம், பிருதிவித்தன்மையால்" என்பது போலவாம். இவ்வநுமானத்தில் பிருதிவித்தன்மையாகிய ஏதுவால் திரவியத்தன்மையாகிய சாத்தியம் சித்தியாக்கப்படுகின்றது. அதில் பிருதிவித்தன்மைஜாதியாகிய இலிங்கம் திரவியத்தன்மைஜாதியாகிய சாத்தியத்தின் காரியமு மன்று; காரணமு மன்று. ஆதலால் இவ்வநுமானம் சாமானியதோதிருஷ்டமாம். சில நூலாசிரியர் அந்வயவியாப்தியும் வெதிரேகவியாப்தியுமாகிய இரண்டனையுமுடைய அந்வயவெதிரேகியநுமானத்தினையே சாமானியதோதிருஷ்ட மென்பர். அது "பர்வதம் வன்னியுடைத்து புகையுடைமையால்." என்பது போலவாம். இவ்வந்வயவெதிரேகியநுமானமே சாமானியதோதிருஷ்ட மெனப்படுகின்றது. அம்மூவகை யநுமானமும் சுவார்த்தம் பரார்த்தமென மீண்டும் இருவகைப்படும்.

(ங) உவமானப்பிரமாணம் சாதிருசியவிசிஷ்டபிண்டஞானம் (சமானவியல்படுத்த பிண்டவுணர்வு), வைதர்மியவிசிஷ்டபிண்டஞானம் (வேற்றியல்படுத்தபிண்டவுணர்வு), அசாதாரணவிசிஷ்டபிண்டஞானம் (சிறப்பியல்படுத்த பிண்டவுணர்வு) என மூவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

[க] ஆவின் சமானவியல்பு(ஒப்புமை)விசிஷ்ட கவயபிண்டவுணர்வு சாதிருசியவிசிஷ்டபிண்ட ஞானமாம். [உ] ஒட்டை குதிரையின் முதுகினைப்போன்ற சமானமுதுகினை யுடையதாகாமல். உயர்ந்த முதுகினையும் உயர்ந்த கழுத்தினையும் உயர்ந்த சரீரத்தினையு முடையதாய்க் கடினமான முட்களையும் புசிப்பதாம் என்று கூறக் கேட்டவன் தான் பாராத அவ்வொட்டையைப் பார்த்தகாலத்து அதனிடத்துக் கூறிய அவ்விருத்ததர்மங்க ளெல்லாவற்றையும் கண்டான். அவ்வைதர்மியவிசிஷ்டபிண்டத்தைக் கண்

டபின்னர் அவனுக்கு முற்கூறப்பட்ட அதிதேசவாக்கியார்த்த ஸ்மரணமுண்டாய் ஒட்டையானது ஒட்டை யென்னும் சொல் லிற்குப்பொருளா மென்று உவமிதி யுண்டாகிறது. இவ்வுவமி தியில் வைதர்மியவிசிஷ்டபிண்டத்தின்ஞானமே உவமானமாம். [ௌ] "காண்டாமிருகம் மூக்கினுனியில் ஒற்றைக்கொம்பினை யுடை யது." என்று சொல்லக் கேட்ட புருஷன் காண்டாமிருகத்தைக் கண்டபோது அதன் நாசிநுனியில் ஒற்றைக்கொம்பைக் கண் டான். அவ்வொற்றைக் கொம்பாகிய அசாதாரணதர்மத்தைக் கண்டபின்னர் அவனுக்கு முந்திய அதிதேசவாக்கியார்த்தஸ் மரண முண்டாய்க் காண்டாமிருகம் காண்டாமிருகபதத்தின் வாச்சியமா மென்று உவமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வுவமிதி யில் அவ்வொற்றைக்கொம்புவடிவ அசாதாரணதர்மத்தின் ஞானமே உவமானமாம். காண்டாமிருகத்தினைக் கட்கமிருக மென்பர் ஆரியர்.

(ச) சத்தம் திருஷ்டார்த்தகம் (ஓதனகாமன் அடுதலைச் செய்க என்றல்முதலிய காணப்படுபொருளைச் சொல்வது), அதி ருஷ்டார்த்தகம் (சுவர்க்ககாமன் எரியோம்புக என்றல் முதலிய காணப்படாத பொருளைச் சொல்வது) என்னும் பேதத்தால் இருவகைப்படும்.

உ. பிரமேயம்

உ. * பிரமேயம். ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அர்த்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோஷம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம் எனப் பன்னிருவகைத்தாம். (க) ஆன்மா. ஜீவான்மா ஈசுவரான்மா வென இருவகைப்படும். ஜீவான்மா நாநா. ஈசுவரான்மா ஏகம். இருவகையான்மாவும் நித்தியமும் விபுவுமாம். (உ) சரீரம் ** ஜராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உற்பிஜ்ஜமென நான்குவகைப்படும். (௩) இந்திரியம் கிராணம், இரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மனம் என ஆறும்.

* பிரமாணத்தினுல் நிச்சயிக்கப்படுவது பிரமேயம்.

** ஜராயுஜம் கருப்பையிற்றோன்றுவது. அண்டஜம் முட்டையிற் றோன்றுவது. சுவேதஜம் வேர்வையிற்றோன்றுவது. உற்பிஜ்ஜம் மேற் பிளந்துண்டாவது.

(௪) * அர்த்தம் உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சப்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனமெனப் பதினொரு வகைப்படும்; அல்லது திரவியம், குணம், கர்மம், சாமானியம் விசேஷம், சமவாயமென அறுவகைப்படும். (௫) புத்தி நித்தியம் அநித்தியமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், ஈசுவரான்மபுத்தி நித்தியமும், ஏகமும், பிரத்தியக்ஷரூபமுமாம்; ஜீவான்மபுத்தி அநித்தியமாம். அவ்வநித்தியபுத்தியும் அநுபவம் ஸ்மிருதியென இருவகைப்படும். அவ்விருவகை யநித்தியபுத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென இருவகைத்தாம். அவற்றுள், யதார்த்தாநுபவம் பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உவமிதி, சாப்தமென நான்கு வகைப்படும். அயதார்த்தாநுபவம் சம்சயம், விபரியயம், தர்க்கமென மூவகையாம். (௬) மனம் நாநாவும், நித்தியமும், அணுவுமாம். (௭) பிரவிருத்தி வாக்காரம்பம் (வசனித்தற் கநுகூலமாயது), புத்தியாரம்பம் (தியானித்தற் கநுகூலமாயது), சரீராரம்பம் (உடற்சேட்டைக் கநுகூலமாயது) என மூவகைப்படும். (௮) தோஷம் இராகம், துவேஷம், மோகமென மூவகைத்து. அவற்றுள், [க] இராகம் காமம் (மைதுன விச்சை), மற்சரம் (தன் பயனை விசாரியாமலே பிறன் விரும்பியதைத் தடுக்க விரும்புதல்), ஸ்புருகை (தர்மவிரோதமின்றிய பொருளையடைய விரும்புதல்), † திருஷ்ணை (இஃதென்னுடையது ஒருநாளுங் கெடலாகா தெனும் விருப்பம்), உலோபம் (தர்மவிரோதமாகப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்), மாயை (பிறரைவஞ்சிக்கவிரும்புதல்),இடம்பம் (உள்ளே தர்மமுடைமையில்லாதிருந்தும் வெளியில் தர்மமுடையவனாகத் தனது மேன்மையை யறிவிக்க விரும்புதல்)என ஏழாம். [உ] துவேஷம் குரோதம்(கண்சிவத்தல்முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகிய துவேஷவிசேஷம்), ஈரிஷை (ஓர் சாதாரண வஸ்துவில் பிறனுடை

---

* ஒவ்வோரிந்தியமாத்திரத்தாற் கவரப்படும் விசேஷகுணம் அர்த்தமாம்.

† எக்காரியத்தில் எவ்வளவு பணம் செலவிடுதல் உசிதமோ, அக்காரியத்தில் அவ்வளவு பணத்தைச் செலவிடாது காத்தல் கார்ப்பண்யமாம் (கிருபணத்தன்மையாம்). இதுவும் திருஷ்ணாவிசேஷமேயாம்.

மையாக அவ்வஸ்துவைக் கிரகிக்கும் புருஷனிடத்துண்டாவது)., அசூயை (அந்நியபுருடர்களது வித்தைமுதலிய குணங்களி லுண்டாவது), துரோகம் (அந்நியரைக் கெடுக்கும்பொருட் டுண்டாவது), அமர்ஷம் (குற்றஞ்செய்வோன்பேரில் சாமர்த் தியமின்றிய புருடனுக்குண்டாவது), அபிமானம் (அபகாரஞ் செய்தவனுக்கு அற்பமும் துன்பத்தைச் செய்யச் சாமர்த்திய மில்லாதவனுக்குத் தனது ஆன்மாவினிடத் துண்டாகும் துவே ஷம்) என ஆறும். [ரு] மோகம் விபரியயம் (மித்தையானுய வுணர்வு), சம்சயம் (ஒரு தர்மியின் மாறுபட்ட பல தருமங்க ளான் விசேடிக்கப்பட்ட வுணர்வு), தருக்கம் (வியாப்பியத்தை யாரோபித்தலான் வியாபகத்தை யாரோபிப்பது), † மானம் (தன்னிடத்தில் இல்லாத குணங்களை யாரோபித்துக்கொண்டு உயர்வாகக் கருதும் புத்தி), பிரமாதம் (முன் கர்த்தவ்வியாகர்த் தவ்வியங்களாக நிச்சயித்தவற்றி லுண்டாகும் அகர்த்தவ்விய கர்த்தவ்வியத்தன்மையாகிய வுணர்வு), பயம் (அநிஷ்டஞ் செய் பவன் யாதேனும் ஓர் காரணம் வாய்த்தகாலத்து அதனை விடு தற்குத் தகுதியில்லாமையை யறிதல்), சோகம் (இஷ்டவஸ்து பிரிந்தகாலத்து அது மீண்டும் கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யுணர்தல்) என ஏழாம். (கூ) மரித்தபின்னுண்டாம் பிறப்பு பிரேத்தியபாவம். (க0) பலம் முக்கியம் (சுகதுக்கசாக்ஷாத்காரம்), கௌணம் (முக்கிய பலத்தின் சாதனம்) மென இருவகைத்து. (கக) துக்கம் யான் துக்கி யென்னும் உணர்ச்சியான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிரசித்தமாயுள்ளது. (கஉ) சரீரம், ஐந்து ஞானேந்திரியம், மனவிந்திரியம், இந்திரியங்களின் விஷயங்கள், இந்திரியங்களின் ஞானம் சுகம், துக்கம் என்னும் இருபத் தொரு துக்கங்களின் அத்தியந்தநிவிருத்தி அபவர்க்க மெனப் படும்.

ரு. சம்சயம்.

ரு. சம்சயம் சாதாரணதர்மஞானத்தாற் றோன்றியது, அசாதாரணஞானத்தாற் றோன்றியது, விப்பிரதிபத்திவாக்கிய ஞானத்தாற்றோன்றியது என மூவகைப்படும். அவற்றுள்,

† குணவான்களிடத்துக் குணமின்மையைக் கருதல் ஸ்மய மெனப் படும். இது மானத்தில் அடங்கும்.

(க) தாணுவா? புருடனா? என்னும் சம்சயமோ தாணுவினும் அவ்வாறே புருடனிடத்து மிருக்கும் தர்மமாகிய அதிக வுயர்ச்சி வடிவ சாதாரணதர்மம் எதுவோ அதன் உணர்ச்சியாற்றோன்றியதா யிருத்தலின் சாதாரணதர்மஞானத்தாற்றோன்றியதாம். (உ) சப்தத்தன்மையாகிய தர்மம் ஆகாயாதி நித்தியபதார்த்தங்களிலு மிருப்பதில்லை. அவ்வாறே கடாதி யநித்தியபதார்த்தங்களிலு மிருப்பதில்லை. கேவல சப்தமாத்திரத்திலேயே அச்சப்தத்தன்மைத்தர்ம மிருக்கின்றது என்னும் உணர்ச்சிக்குப் பின் இப்புருடனுக்குச் "சத்தம் நித்தியமா? அன்று?" என்னும் சப்தத்தில் நித்தியத்துவ நித்தியத்துவாபாவவிசேஷணமுடைய சம்சய முண்டாகின்றது. அச்சம்சயம் அச்சத்தத்தன்மைவடிவ அசாதாரணதர்மத்தின் ஞானத்தாற் றோன்றியதா யிருத்தலின் அசாதாரணதர்மஞானத்தாற்றோன்றியதாம். (ந) யதார்த்தாநுபவமாகிய பிரமையி லிருக்கும் பிரமாத்துவதர்மத்தினை மீமாம்ஸகர் தன்னாற்கொள்ளப்படுவ தென்றும், நையாயிகர் பிறிதாற்கொள்ளப்படுவ தென்றும் கூறும் இருவகை வசனத்தையும் கேட்ட புருஷனுக்குப் "பிரமாத்துவம் தன்னாற்கொள்ளப்படுவதா? பிறிதாற்கொள்ளப்படுவதா?" என்று சம்சய முண்டாகின்றது. அச்சம்சயம் விப்பிரதிபத்திவாக்கியஞானத்தாற்றோன்றியதாம். அச்சம்சயம் பகிர்விஷயகம் (புறவிடயத்தது), அந்தர்விஷயகம் (உள்விடயத்தது) என மீண்டும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் (வெளிப்பதார்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) பகிர்விஷயகசம்சயம் திருசியமானதர்மிகம் (காணப்படுந்தர்மியினது), அதிருசியமானதர்மிகம் (காணப்படாத தர்மியினது) என இருவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

[க] உயர்ச்சிவிசிஷ்டதர்மியினைக் காணுதலால் "இது தாணுவா? புருடனா? என்றுண்டாகும் சம்சயம் திருசியமான தர்மிக மெனப்படும். [உ] வனத்தில் விருக்ஷத்தின் கிளை முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்டுள்ள ஆப்பிண்டத்தின் அல்லது ஆமாப்பிண்டத்தின் கொம்புமாத்திரத்தைப் பார்த்தலால் இப்புருடனுக்கு "இஃது ஆவா? ஆமாவா?" என்று எச்சம்சய முண்டாகின்றதோ; அச்சம்சயம் அதிருசியமானதர்மிக மெனப்படும்.

௪. பிரயோஜனம்.

௪. பிரயோஜனம் முக்கியம் (சுகம் துக்காபாவம்), கௌணம் (முக்கியப்பிரயோஜனத்தின் சாதனம்) மென இருவகைத்து.

ரு. திருஷ்டாந்தம்.

ரு. வாதிப்பிரதிவாதிகளது நிச்சயத்திற்கு விஷயமாகும் பதார்த்தம் திருஷ்டாந்தம். அது சாதர்மியம் (அந்வயதிருஷ்டாந்தம்), வைதர்மிய (வேதிரேக திருஷ்டாந்த) மென இருவகைத்து.

சு. சித்தாந்தம்.

சு. சித்தாந்தம் சாஸ்திரமுணர்ந்தவன் பிரமாணமுடைமையால் அங்கீகரித்த பொருள். அது சர்வதந்திரசித்தாந்தம், பிரதிதந்திரசித்தாந்தம், அதிகரணசித்தாந்தம், அப்பியுபகமசித்தாந்தமென நான்குவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

(க) சர்வதந்திரசித்தாந்தம் என்பது சர்வசாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாய்த் தனது சாஸ்திரத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சித்தாந்தமாம். எங்ஙனம்: கிராணாதிகளில் இந்திரியத்தன்மையின் அங்கீகாரமும், அவ்வாறே கந்தமுதலியவற்றில் கிராணாதி இந்திரியங்களின் அர்த்தத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும், அவ்வாறே பிருதிவியாதி ஐந்தினும் பூதத்தன்மையை அங்கீகரித்தலுமாகிய இவைமுதலியன சர்வதந்திரசித்தாந்தமாம். (உ) எந்த அர்த்தம் வாதி அல்லது பிரதிவாதியாகிய ஒருவனாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டு மற்றொருவனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையோ அவ்வர்த்தம் பிரதிதந்திரசித்தாந்த மெனப்படும். எங்ஙனம்: மீமாஞ்சகர்மதத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ள சப்தத்தின் நித்தியத்தன்மை பிரதிதந்திரசித்தாந்தமாம். (ங) எவ்வர்த்தத்தின் சித்தி யுண்டாகவே எடுத்துக்கொண்ட அர்த்தத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றதோ அது அதிகரணசித்தாந்த மெனப்படும். எங்ஙனம்: துவியணுகாதிவடிவ காரியத்தினைப் பக்ஷமாக வைத்து உபாதானகோசர அபரோக்ஷஞானம் இச்சை செயல்களையுடைய புருஷனால் ஆக்கப்படுந்தன்மை சித்தித்ததாகவே அவ்வீசுவரனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் சித்தித்ததாகின்றது. அது அதிகரணசித்தாந்த மெனப்படும்.

(௪) வேறே சூத்திரங்களில் சொல்லப்படாத அர்த்தங்களை அங்கீ கரித்தல் அப்பியுபகமசித்தாந்த மெனப்படும். எங்ஙனம்: மனதில் இந்திரியத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் அப்பியுபகமசித்தாந்த மெனப்படும்.

எ. அவயவம்.

எ. அவயவம் பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாகரணம், உபநயம், நிகமனம் என ஐவகைப்படும். அவற்றுள், ஏது வென்னும் அவய வம் அஞ்ஞாதவெதிரேகவியாப்திகஏதுபோதகம், அப்பிரதீதாந் வயவியாப்திகஏதுபோதகம், பிரதீதாந்வயவெதிரேக வியாப்திக ஏதுபோதகமென* மூவகைப்படும். உதாகரண மென்னும் அவய வம் அந்வயவியாப்திபோதகம், வெதிரேகவியாப்திபோதகமென இருவகைப்படும். உபநய மெனும் அவயவம் அந்வயி, வெதி ரேகியென் இருவகைப்படும்.

அ. தர்க்கம்.

அ. தர்க்கம் வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத் தினை ஆரோபித்தல். அத்தர்க்கம் விஷயபரிசோதகம் வியாப்தி கிராஹகம் என்று இருவகைப்படும். அவற்றுள், (௧) இப்பர்வ தம் வந்நியபாவமுடையதா மாயின் தூமத்தின் அபாவ முடைய தாகும் என்னு மிவைமுதலிய தர்க்கம் விஷயபரிசோதக மெனப் படும். (௨) தூமம் ஒருகால் வந்நிவியபிசார முடையதாயின் வந்நியாற்றோன்றியதாகாது என்றல்முதலிய தர்க்கம் வியாப்தி கிராஹக மெனப்படும். இதனையே பிரமாணபாதிதார்த்தப்பிரசங்க மென்பர். அத்தர்க்கமே [௧] வியாகாதம், [௨] ஆத்மாசிரயம், [௩] இதரேதராசிரயம் (அந்நியோந்யாசிரயம்), [௪] சக்கிரிகை, [௫] அநவஸ்தை, [௬] பிரதிபந்தி, [எ] கல்பநாலாகவம், [அ] கல்பநாகௌரவம், [௯] உத்ஸர்க்கம், [௧0] அபவாதம், [௧௧] வையாத்தியம் என்னும் பேதத்தால் பதினொருவகைத்தாம், அவற்றுள், [௧] பரஸ்பர விருத்தமான தர்மங்களுக்கு ஒரு அதி கரணத்துள்ள சமுச்சயம் (கலப்பு) எதுவோ அதற்கு வியாகாத மென்று பெயர். எங்ஙனம்; "விவாதத்திற்கு விஷயமான ஜகத் தைப் பிரயத்தினத்தாற்றோன்றியதாம், காரியமாயிருத்தலின், கட

---

* இவற்றின் விரிவை பெருநூல்களிற் காண்க.

ம்போல;" என்னுமிடத்து ஜீவனது முயற்சிக்கோ சகல ஜகத்திற்
கும் காரணமாந்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் இம்முற்கூறிய
அநுமானத்தினுல் ஈச்வரது பிரயத்னமே சகல ஜகத்திற்கும்
காரணவடிவமாகச் சித்திக்கின்றது. அங்கு இவ்வநுமானத்தில்
பிரதிவாதிக்கு ஜகத்தில் காரியத்தன்மைவடிவ ஏது இருக்குக.
பிரயத்னத்தாற் றோன்றாந்தன்மைவடிவ சாத்தியம் இருக்க
வேண்டாம் என்பதில் பாதக மில்லை என்று இவ்வாறு சங்கை
வாய்க்க: அவ்வியாகாதவடிவ தர்க்கத்தினுலேயே அச்சங்கையின்
நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அங்குக் காரியத்தன்மையும் அவ்
வாறே பிரயத்னத்தாற்றோற்றாந்தன்மையபாவமுமாகிய இவ்வி
ரண்டு தர்மங்களும் பரஸ்பரம் விருத்தமாம். எப்படிக் கடமும்
கடத்தின் பிராகபாவமும் அவ்வாறே கடமுங் கடத்தின் பிரத்
தொம்சமும் பரஸ்பரம் விருத்தமோ, அவ்விருத்ததர்மங்க
ளுக்கு ஒரு வஸ்துவில் சமுச்சயம் (கலப்பு) சொல்லப்படவே
வியாகாதத்தின் அடைவுண்டாகின்றதோ, அதுபோலக் காரியத்
தன்மையும் பிரயத்னத்தாற்றோன்றாந்தன்மையபாவமுமாகிய
இவ்விரோதிதர்மங்கட்கும் ஒருவஸ்துவில் சமுச்சயம் சொல்லப்
படவே வியாகாதத்தின் அடைவே யுண்டாகின்றது. இது வியா
காததோஷம். [௨] அங்குக் கடம் கடத்தின் பிராகபாவம் என்னும்
இரண்டற்கும் ஓரிடத்துச் சமுச்சய முண்டாகாது. ஆனுல் காரி
யத்தன்மை பிரயத்னஜந்நிய மென்னும் இரண்டற்கும் ஓரிடத்
துச் சமுச்சய முண்டாம் என்று வாதி சங்கிக்கின் அவ்வாதியை
நோக்கி "கடம் கடப்பிராகபாவ மென்னும் இரண்டைவிட காரி
யத்தன்மை பிரயத்னஜந்நியத்துவாபாவ மென்னும் மிரண்டி
னும் சிறிது விசேஷ முண்டா? இல்லையா?" என்று கேட்கவேண்
டும். விசேஷ மில்லை யென்று கூறின், கடம் கடப்பிராகபாவ
மென்னும் இரண்டற்கும் எப்படி ஓரிடத்துச் சமுச்சய முண்
டாகிறதில்லையோ, அப்படியே காரியத்தன்மை பிரயத்னஜந்நி
யத்துவாபாவம் இவ்விரண்டற்கும் ஓரிடத்துச் சமுச்சய முண்
டாகாது. இங்கு விசேஷ முள்ள தென்று கூறின், எவ்விசேஷத்
தின் வலியால் காரியத்தன்மை பிரயத்னஜந்நியத்துவாபாவ
மென்னும் இவ்விரண்டு விருத்ததர்மங்களுக்கும் ஓரிடத்துச் சமுச்
சய முண்டாகிறதோ, அவ்விசேஷத்தில் அவ்விசேஷமே பிரமா

ணமா? அல்லது வேறு விசேஷம் பிரமாணமா? அங்கு அவ்விசேஷத்தில் அவ்விசேஷத்தினையே பிரமாணமெனக் கொள்ளின் ஆத்மாசிரயம் (தன்னைப்பற்றுதல்) உண்டாகும். அங்கு வியவதானம் (இடை) இன்றி யாதொரு தனக்குத் தனது அபேக்ஷையுளதோ அதற்கு ஆத்மாசிரய மென்று பெயர். அங்கு அவ்விசேஷம் தனது சித்தியில் தானே பிரமாணமாயின் ஆத்மாசிரயதோஷமுண்டாம். அவ்வாத்மாசிரயமானது தனது அதிகரணத்தன்மையில் தனது அபேக்ஷை, தனது உணர்ச்சியில் தனது அபேக்ஷை, தனது உற்பத்தியில் தனது அபேக்ஷை, தனது சுவாமித்தன்மையில் தனது அபேக்ஷை, தனது உவமையில் தனது அபேக்ஷை என்னும் பேதத்தால் பலவகைத்தாம். இவ்வாறே சொல்லப்படும் இதரேதராசிரயம் சக்கிரிகை என்பவற்றிற்கும் பலவகைகளைத் தெரிந்துகொள்க. [௩] அந்த விசேஷத்தில் வேறு இரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமாமெனின் அவ்விரண்டாவது விசேஷத்தில் பிரமாணம் யாது? அங்கு அவ்விரண்டாவது விசேஷத்தில் அவ்விரண்டாவது விசேஷமே பிரமாணமா? அல்லது முதல் விசேஷம் பிரமாணமா? இரண்டாவது விசேஷமே யெனும் முதற்பக்ஷத்தில் முன்போல ஆத்மாசிரயவடிவதோஷத்தி னடைவுண்டாம். முதலாவது விசேஷ மென்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தில் இதரேதராசிரயதோஷத்தின் அடைவுண்டாகும். அங்கு இரண்டற்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள அபேக்ஷை எதுவோ அது இதரேதராசிரய மெனப்படும். இதனையே அந்நியோந்நியாசிரய மென்பர். எங்ஙனம்: பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷை யுளது. அவ்விரண்டாவது விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் முதல் விசேஷத்தின் அபேக்ஷை யுளது. இஃது இதரேதராசிரயம். [௪] அவ்விரண்டாவது விசேஷத்தில் மூன்றாவது விசேஷம் பிரமாணமெனின், அம்மூன்றாவது விசேஷத்தில் அம்மூன்றாவது விசேஷமே பிரமாணமா? அல்லது அவ்விரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமா? அல்லது அம்முதல்விசேஷம் பிரமாணமா? அதில் மூன்றாவது விசேஷம் பிரமாணமா மென்னும் முதற்பக்ஷத்திலோ முன்போல ஆத்மாசிரயதோஷத்தின் அடைவுண்டாகும், இரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமா மென்

னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தில் முன்போல அந்நியோந்நியாசிரயதோஷத்தின் அடைவுண்டாகும். முதல்விசேஷம் பிரமாணமா மென்னும் மூன்றாவது பக்ஷத்தில், சக்கிரிகாதோஷத்தின் அடைவுண்டாகும். அங்கு முந்தியதற்கு அபேக்ஷிக்கப்பட்டது இடைப்பட்டதாம். அவ்விடைப்பட்டதற்கு அபேக்ஷிக்கப்பட்டது பிந்தியதாம். அப்பிந்தியதற்குள்ள முந்தியதின் அபேக்ஷையாதோ அது சக்கிரிகாதோஷ மெனப்படும். அஃது இப்பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷம் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றது. அவ்விரண்டாவது விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் மூன்றாவது விசேஷம் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றது. அம்மூன்றாவது விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் முதல் விசேஷம் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றது. இதற்கே சக்கிரிகை யென்று பெயராம். [ரு] மூன்றாவதில் முதல் விசேஷத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாது மூன்றாவதற்கு நான்காவதும் நான்காவதற்கு ஐந்தாவதுமாக இவ்வாறே மேலுமேலும் முன் முன் விசேஷங்கட்குப் பின் பின் விசேஷங்களைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளின் அநவஸ்தாதோஷத்தின் அடைவு உண்டாகும். அங்கு முன் முன்னுள்ளவற்றிற்குப் பின் பின்னுள்ளவற்றின் அபேக்ஷிக்கப்படுந்தன்மை யாதோ அதற்கு அநவஸ்தை யென்று பெயர். அஃது இப்பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்குத் தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷையும், இரண்டாவதற்கு மூன்றாவதன் அபேக்ஷையும், மூன்றாவதற்கு நான்காவதன் அபேக்ஷையும், நான்காவதற்கு ஐந்தாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷையுமா மென்று இவ்வாறு முன் முன் விசேஷத்திற்குப் பின் பின் விசேஷத்தின் அபேக்ஷையை யங்கீகரித்தலில் அநவஸ்தையின் அடைவுண்டாகும். [சு] அங்கு அவ்வைந்தாவது விசேஷம் தானே பிரமாண மாகின்றது. இதனால் தனது சித்தியில் அந்நியவிசேஷத்தின் அபேக்ஷையைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய அநவஸ்தாதோஷத்தின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை என்று வாதி சங்கிக்கின், அச்சங்கையினைப் பிரதிபந்தி வடிவ தர்க்கத்தால் நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அங்கு வாதி பிரவாதிக ளிருவர்பக்ஷத்திலு முள்ள சங்கைசமாதானங்களின் சமத்துவம் எதுவோ அதற்குப் பிரதிபந்தி என்று பெயர். அஃது

இப்பிரசங்கத்தில் ஐந்தாவது விசேஷத்திற்கு எப்படித் தானே பிரமாணமாந்தன்மை யுளதோ, அப்படியே முதல் விசேஷத்திற்கும் தானே பிரமாணமாந்தன்மை பொருந்துகின்றதாகலின், இரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமாதலை யங்கீகரித்தல் பயனின்றியதாம்; வியாமகத்தினது அபாவத்தின் சாமக்கிரி இரண்டிலும் சமானமா யிருத்தலின். எங்குச் சமானசாமக்கிரி யுளதோ அங்குக் காரியமும் சமானமேயாம். எங்ஙனம்: சமான சுபாவமுடைய தந்துமுதலிய காரணங்களில் படமுதலியகாரியமும் சமானமேயாம். அவ்வாறு அவ்வைந்தாவது விசேஷத்தினது தானே பிரமாணமாந்தன்மையில் யாதொரு பரிகாரவடிவ விசேஷத்தினைக் கற்பனைசெய்யின், அப்பரிகாரத்திற்கும் முற்கூறிய விதமாக அவ்வைந்தாவதும் முதலாவதுமாகிய இரண்டு விசேஷங்களிலும் சமானத்துவமே யுண்டாகும். இத்தன்மையான இரண்டு பக்ஷங்களிலுமுள்ள சங்கைசமாதானங்களின் சமத்துவம் எதுவோ அது பிரதிபந்தி யெனப்படும். [௭] அங்கு முற்கூறிய அநுமானத்தினால் சர்வ ஜகத்தின் கர்த்தாவடிவத்தால் ஒரு ஈசுவரனது சித்தி செய்யப்பட்டது. அதில் வாதியானவன் இப்பிருதிவிமுதலிய மகாஸ்தூலகாரியத்திற்கு ஒரு கர்த்தா எப்படிச் சித்திப்பான்? நாநா ஈசுவரர் சித்திப்பர் என்று சங்கிக்கின், அச்சங்கை கல்பனுலாகவமென்னும் தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகின்றது. காரியத்தை யுண்டுபண்ணுதலின் சாமர்த்தியமுள்ள வஸ்துவின் அற்பத்தன்மையைக் கற்பித்தல் எதுவோ அதற்குக் கல்பனுலாகவம் என்று பெயர். அஃது "இப்பிரசங்கத்தில் சகல ஜகத்தின் கர்த்தாவடிவமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரன் எவரோ அவரை ஒருவராக அங்கீகரிக்கின் கல்பனுலாகவமாம். அவ்வீசுவரனுக்கு ஒருமையைக் கற்பிக்காவிடின் அக்கல்பனுலாகவம் உண்டாகாது. ஏனெனின், எங்கு ஒரேவஸ்துவினால் காரியசித்தியுண்டாகக்கூடுமோ, அங்கு அவ்வொன்றனைக் கற்பிக்காவிடின் கல்பனுலாகவத்தின் பயனுடைமை யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: கன்னிகைக்கு ஒரே வரனால் காரியசித்தி யுண்டாகக்கூடும். அக்கன்னிகைக்கு ஒருவரனைக் கற்பிக்காவிடின் கல்பனுலாகவத்தின் சார்த்தகத்தன்மை (பயனுடைமை) உண்டாகிறதில்லை." இது கல்பனுலாகவம். [௮] காரியத்தைச்

சித்திக்கச் செய்யும் ஒரு சாமர்த்தியமுள்ள வஸ்து இருக்கவும், அநேக வஸ்துக்களைக் கற்பிக்கின் கல்பனுகௌரவத்தின் அடைவுண்டாகின்றது. காரியஞ்செய்தலிற் சாமர்த்தியமுள்ள காரணத்தின் அற்பத்தினைக் கற்பியாமை எதுவோ அது கல்பனுகௌரவமாம். எங்ஙனம்: கன்னிகைக்கு ஒரு சாமர்த்தியமுடையவரன் சித்தித்திருக்கவும், அநேகவரர்களைக் கற்பித்தலில் கல்பனுகௌரவ முண்டாகின்றதோ, அதுபோல சகல ஜகத்தையுமுண்டுபண்ணுவதிற் சாமர்த்தியமுள்ள ஒரு ஈசுவரனாலேயே சகல ஜகத்தின் உற்பத்தியும் சித்திக்கவும், அநேக ஈசுவரர்களைக் கற்பித்தலில் கல்பனுகௌரவமே கிடைக்கின்றது. [கூ] ஈசுவரன் சரீரமின்றி யிருத்தலால் அவ்வீசுவரனிடத்துக் கர்த்திருத்தன்மையே சித்திக்கிறதில்லை யெனின், சகல ஜகத்திற்கும் கர்த்தாவாதற்றன்மை அவ்வீசுவரனிடத்து எவ்வாறு சம்பவிக்கும்? என்று வாதி சங்கிக்கின், அதன் நிவிருத்தி உத்ஸர்க்கவடிவதர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகின்றது. அங்கு மறுபடியும் மறுபடியும் காண்டற்கு உத்ஸர்க்க மென்று பெயர். எங்ஙனம்; எங்கு எங்குச் சேதனத்துவ முளதோ அங்கங்குக் கர்த்திருத்துவ முளது. எங்ஙனம் குயவன் கைக்கோளன்முதலியோர்களிடத்துச் சேதனதுவ மிருத்தலால் கடபடாதிகாரியங்களின் கர்த்திருத்துவமு முளதோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்தும் அந்தச் சேதனத்துவதர்ம மிருத்தலால் அந்த ஜகத்காரணத்தன்மை பொருத்தப்படும். ஒருகால் அவ்வீசுவரனிடத்து அக்கர்த்திருத்துவம் பொருத்தபபடவில்லையாயின், அவ்வீசவரனிடத்து அச்சேதனத்தனமையும் நிகழாது. எங்ஙனம் கடமுதலியவற்றில் அக்கர்த்திருததன்மை அசம்பாவிதமா யிருத்தலால் சேதனத்தன்மையுமிலலேயோ, அதுபோல ஈசுவரனிடத்தும் கர்த்திருத்துவம் பொருத்தப்படவில்லை யெனின், அவ்வீசுவரனிடத்துச் சேதனத்தன்மையும் நிகழாது. [சo] எங்ஙனம் எம்மையுள்ளிட்ட ஜீவர்களிடத்து அச்சேனத்தன்மையால் கர்த்திருத்தன்மையின் நிச்சயமே யுண்டாகிறதோ, அதுபோல அவ்வீசுவரனிடத்தும் அச்சேதனத்தன்மையால் கர்த்திருத்துவத்தின் நிச்சயமே ஏன் உண்டாகாது? அச்சேதனத்தன்மையினுல் கர்த்திருவத்தினைப் பொருத்துவதற்கு ஒரு பிரயோஜனமு மில்லை என்று வாதி சங்

கிக்கின், அதன் நிவிருத்தி அபவாதவடிவதர்க்கத்தா லுண்டாகின்றது. அங்கு அம்முற்கூறிய உத்ஸர்க்கத்திற்கு யாதாலுமோரிடத்துள்ள பாதம் எதுவோ அதற்கு அபவாதம் என்று பெயர். எங்ஙனம்: முக்தரிடத்து அச்சேதனத்தன்மை யிருந்தும் அக்கர்த்திருத்துவ மில்லை. ஒருகால் சேதனத்தன்மையால் கர்த்திருத்தன்மையின் நிச்சயமே உளதாகுமாயின், அம்முக்தபுருஷர்களிடத்தும் அச்சேதனத்தன்மையால் கர்த்திருத்தன்மையின் நிச்சயம் உளதாதல் வேண்டும். முக்தபுருஷர்களிடத்தில் அச்சேதனத்தன்மை யுளதாகவும் அக்கர்த்திருத்தன்மை இருப்பதில்லை. ஆதலால் அம்முக்தபுருஷர்களிடத்து அம்முற்கூறிய உத்ஸர்க்கத்திற்கு அபவாத முளது. எதற்கு எங்கு அபவாத முளதாகின்றதோ அதனுல் அவ்வர்த்தத்தின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிரமேயத்தன்மையினுல் அநித்தியத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அச்சேதனத்தன்மையினுல் அவ்வீசுவரனிடத்தில் கர்த்திருத்தன்மையின் பொருத்த முண்டாகிறது; கர்த்திருத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை. இது அபவாததோஷமாம். [கக] ஈசுவரனிடத்து அம்முற்கூறிய அவ்வநுமானப்பிரமாண மிருக்குக. ஆனுல் அவ்வீசுவரசாதகப் பிரமாணத்தில் பிரமாணம் யாது? அவ்வாறே அப்பிரமாணத்தின் சாதகமான பிரமாணத்திலும் பிரமாணம் யாது? என்றிவ்வாறு சங்கை யுண்டாக, அதன் நிவிருத்தி வையாத்தியவடிவ தர்க்கத்தினு லுண்டாகின்றது. அங்குச் சமாதானஞ் செய்ய முடியாத வாதியினது பிரசினங்களின் பரம்பரை எதுவோ அது வாய்த்தபோது உள்ள மௌனத்திற்கு வையாத்தியமென்று பெயர். அங்கு எந்த ஸ்தலத்தில் வாதியின் பிரசினபரம்பரை உத்தரஞ் சொல்லக் கூடியனவாமோ, அந்தஸ்தலத்திலேயே உத்தரஞ்சொல்லவேண்டியதாம். எங்கு அந்தப் பிரசினங்களின் பரம்பரை உத்தரஞ்சொல்லக்கூடியன வாகாவோ, அங்கு மௌனவடிவ உத்தர மின்மையே உத்தர மாகின்றது. இதற்கே வையாத்தியமென்று பெயர்.

கூ. நிர்ணயம்.

கூ. நிர்ணயம் பிரமாணத்தின் பலமான நிச்சயவடிவினதாகிய ஞானம்.

௧0. வாதம்.

௧0. வாதம் தத்துவ(உண்மை)ப்பொருளை யறியும் வேட்கையுடைய புருடர்கள் இருவருள் ஒருவருக்கொருவர் உண்டாகும் வினுவிடையாகிய † கதை.

௧௧. ஜல்பம்.

௧௧. ஜல்பம் ஒருவரை யொருவர் வெல்லவேண்டு மென்னும் விருப்புடைய புருஷர்களது இரண்டு பக்ஷங்களையும் ஸ்தாபித்தலாகிய கதை.

௧௨. விதண்டை.

௧௨. விதண்டை வெல்லும் வேட்கையுடையபுருடர்களின் தமது பக்ஷத்தை ஸ்தாபித்தலில்லாக் கதை.

௧௩. ஏதுப்போலி.

௧௩. ஏதுப்போலி. இதனைத் தருக்கமெளமுதி யநுமானநிருபணத்திற் காண்க.

௧௪. சலம்.

௧௪. சலம் சொல்லுவோனுடைய கருத்துக்கு வேறான பொருளைக் கற்பித்துக்கொண்டு பழித்துரைத்தல். எங்ஙனம்: "இப்புருடன் நேபாளதேசத்திருந்து வந்தவன்; நவகம்பல முடைமையால்." என்பதில் நவகம்பல முடைமையால் என்னும் வசனத்திலுள்ள நவ என்னும் பதத்தால் கம்பலத்தில் நவத்தன்மை (புதுமை)யைப் போதித்தலில் வக்தாவு(சொல்லுவோனு)க்குத் தாற்பரியமாம்; அக்கம்பலத்தின் ஒன்பது என்னும் சங்கையைத் தெரிவிப்பதில் தாற்பரிய மில்லை. அச்சொல்லுவோனது கருத்துக்கு வேறான ஒன்பதெனுந்தன்மைச் சங்கைவடிவ பொருளைக்கற்பித்துக்கொண்டு அவ்வக்தாவை நோக்கி,"இத்தரித்திர முள்ள புருஷனிடத்து ஒன்பது கம்பல மில்லை; ஒரே கம்பல மிருக்கிறது." என்று இவ்வாறு பழித்துரைத்தல். அது வாக்சலம், சாமானியசலம், உபசாரசல மென்று மூவகைத்தாம்.

---

† நாநாவக்தாக்களையுடைய பூர்வபக்ஷ உத்தரபக்ஷப்பிரதிபாதகமான வாக்கியசந்தர்ப்பம் கதை யெனப்படும்.

அவற்றுள்,

(க) எப்பதத்திற்கு இரண்டு சக்கியார்த்தங்கள் சம்பவிக்கின்றனவோ, அவற்று ளொன்றை நிச்சயஞ்செய்யும் விசேஷமின்மையால் வக்தாவின் கருத்துக்கு வேறான சக்கியார்த்தத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு அவனைப் பழித்துரைத்தல் வாக்சலமாம். எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாரணத்தில் நவ வென்னும் சொல்லிற்குப் புதுமையும் சக்கியார்த்தமாம். ஒன்பதெனுந்தன்மைச் சங்கையும் சக்கியார்த்தமாம். அங்கு வக்தாபுருஷனுக்கு அந்த நவபதத்தின் நவீனத்தன்மைவடிவ அர்த்தத்தில் தாற்பரியமாம். ஒன்பதெனுந்தன்மைச் சங்கையில் தாற்பரிய மில்லை. அந்த நவபதத்தில் ஒன்பதெனுந்தன்மைச் சங்கைவடிவ அர்த்தத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு அவ்வக்தாவை நோக்கிப் பழித்துரைத்தல் வாக்சலம்.

(உ) சாமானியத்தோடுகூடியதும் சம்பவிப்பதுமான பொருளின் தாற்பரியத்தால் சொல்லப்பட்ட வசனத்திற்கு அதிசாமானியயோகத்தால் சம்பவியாத அர்த்தமுடைமையைக் கற்பித்துக்கொண்டு அவ்வக்தாபுருஷனை நோக்கிப் பழித்துரைத்தல் சாமானியசலமாம். எங்ஙனம்: ஒரு புருஷன் "இப்பிராஹ்மணன் வித்தியாசரணத்தோடுகூடியவன்" என்னும் வசனத்தைக் கூறினான். அதனைக் கேட்டு ஓர் புருஷன் இவ்வக்தாபுருஷன் பிராஹ்மணத்தன்மை ஏதுவைக் கொண்டு வித்தியாசரணத்தைச் சித்திக்கச் செய்கிறான் என்று இவ்வாறு கற்பித்துக்கொண்டு, அவ்வக்தாபுருஷனை நோக்கி, "பிராஹ்மணத்தன்மைவடிவ ஏதுவைக் கொண்டு வித்தியாசரணத்தின் சித்தி சம்பவியாது; உபநயனசம்ஸ்கார மின்றிய விராத்தியப்பிராஹ்மணனிடத்து அந்தப் பிராஹ்மணத்தன்மை யிருந்தும் வித்தியாசரண மின்மையே காணவருதலின்." என்று கூறுகின்றான். இது சாமானியசலம்.

(ங) சக்திவிருத்தியினாலாவது லக்ஷணாவிருத்தியினாலாவது பிரயோகஞ்செய்த சப்தத்தில் அதனினும் வேறான விருத்தியினால் நிஷேதித்தல் உபசாரசலமாம். எங்ஙனம்: மஞ்சபதத்திற்கு மஞ்சத்துள்ள புருஷனிடத்து இலக்ஷணாவிருத்தியின் அபிப்பிராயத்தினால் உச்சரிக்கப்பட்ட மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்சபதத்திற்கு மஞ்சத்தில் சக்திவிருத்தி

யினைக் கொண்டு, கேட்கும் புருஷன் சொல்லும் புருஷனை நோக்கி "மஞ்சத்துள்ள புருஷன்றான் சப்திக்கின்றான்; எம்மஞ்சமும் சப்தியாது." என்று நிஷேதிக்கிறான். இவ்வாறு யான் என்னும் சொல்லிற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சக்திவிருத்தியின் அபிப்பிராயத்தால் உச்சரிக்கப்பட்ட யான் நித்தியன் என்னும் சப்தம் எதுவோ அந்த யான் என்னும் சொல்லிற்குச் சரீரத்தினிடத்து இலக்ஷணாவிருத்தியினைக் கற்பித்துக்கொண்டு, கேட்கும் புருஷன் சொல்லும் புருஷனை நோக்கி, இன்ன பிதாமாதாக்களினின்றுண்டாகிய நீ எப்படி நித்தியனாவாய் என்று நிஷேதிக்கின்றான், இஃது உபசாரசலம்.

கரு. ஜாதி.

கரு. ஜாதி அசதுத்தரம் (போலியுத்தரம்). அது சாதர்மியசமைமுதலாக இருபத்துநான்காம். அவை வருமாறு:—

(க) * சாதர்மியத்தினைக் கொண்டு (காரியமான சாத்தியத்தை) ஸ்தாபிக்கும் (பக்ஷத்தில் சித்திக்கச்செய்யும்) ஏதுவைத் தூஷிக்கும் உத்தரம் ‡ (பிரதிபந்திவடிவினதாகிய) சாதர்மியசமையாம். எங்ஙனம்:—" ஆத்மா கிரியையுடையதாம்; கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடைமையால்; எந்தெந்தத் திரவியம் கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடையதோ அந்தந்தத் திரவியம் கிரியையுடையதேயாம், மண்ணாங்கட்டிபோல்." என்பது. இதில் கிரியையையுண்டுபண்ணும் வாயுசையோக† முதலியனவே கிரியைக்குக் காரணமான குணங்களாம் என்று ஓர் வாதியானவன் ஆத்மாவினிடத்துக் கிரியையோடுகூடியதன்மையினை ஸ்தாபித்தான். அவ்வாதியை நோக்கி மற்றோர் வாதி உத்தரம் கூறுகின்றான்:—ஒருகால் கிரியையுடைய மண்ணாங்கட்டியின் சாதர்மியத்தால் ஆத்மா கிரியையுடையதாமாயின், அப்போது

* சமானதர்மம் (ஒத்த இயல்பு) எதற்கு இருக்கிறதோ அது சமானதர்மாவாம். அதன்றன்மை சாதர்மியமாம்.

‡ பிறன்கொள்கையாகிய சமாதானத்தைப் பயக்கும் விடை பிரதிபந்தியுத்தரம்.

† முதலியன வென்பதனால் வேகம் கொள்ளப்படும்.

$ ஆகாயமுதலிய விபுத்தன்மைவடிவ நிஷ்கிரியத்திரவியங்களின் சாதர்மியத்தால் அவ்வாத்மா வன் நிஷ்கிரியமே யாகாது. இதில் ஓர் விநிகமகமு மில்லை. (இரண்டு பக்ஷங்களில் ஒன்றைச் சாதிக்கும் யுக்தி விநிகமகம்.) இத்தன்மைய உத்தரத்திற்குச் சாதர்மியசமையாகிய ஜாதி யென்று பெயர்.

(உ) * * வைதர்மியத்தினைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கும் ஏதுவைத் தூஷிக்கும் உத்தரம் (பிரதிபந்திவடிவினதாகிய) வைதர்மியசமை யெனப்படும். எங்ஙனம்:—முற்கூறப்பட்ட (ஸ்தாபித்தலாகிய) அநுமானத்திலேயே ஒருவன் இத்தன்மையான உத்தரம் கூறுகின்றான்:— ஒருகால் அந்தக்கிரியையுடைய மண்ணுங்கட்டியின் சாதர்மியத்தால் அவ்வாத்மா கிரியையுடையதாமாயின், அம்மண்ணுங்கட்டியின் விபுத்தன்மைவடிவ வைதர்மியத்தால் ஏன் நிஷ்கிரியமே யாகாது? அங்கு அம்மண்ணுங்கட்டியின் சாதர்மியத்தால் ஆத்மா கிரியையுடையதே யாகவேண்டும்; ஆனால் அம்மண்ணுங்கட்டியின் ‡ வைதர்மியத்தால் அவ்வாத்மா நிஷ்கிரியமாகலாகாது என்னும் அர்த்தத்தில் ஓர் நியாமகமு மில்லை. (நியாமகம் உறுதிப்படுத்துவது.) இத்தன்மைய உத்தரத்திற்கு வைதர்மியசமையாகிய ஜாதி யென்று பெயர்.

(ங) பிறன் கூறிய சாதனத்தி(ஏதுவி)னாலேயே அதனை வியாபியாத (பிறன் கூறிய ஏதுத்தன்மை வியாபக) தர்மத்தினைப் பக்ஷத்தில் சம்பாதித்தல் உத்கர்ஷசமையாம். எங்ஙனம்:—"ஒருவன் கூறும் சப்தம் அநித்தியம்; காரியமா யிருத்தலால்; கடம்போல." என்னும் இவைமுதலியவற்றில் மற்றொருவன் அப்படியாயின் அக்காரியமா யிருத்தலால் என்னும் ஏதுவினாலேயே சப்தம் கடம்போல சாவயமு (அவயவமுடையது)மாம் என்று உத்தரம் கூறுகின்றான். இவ்வுத்தரத்தினையே உத்கர்ஷ (உயர்ச்சி) சமையாகிய ஜாதி யென்பர்.

$ ஆகாயவடிவ திருஷ்டாந்தத்துள்ள கிரியையோடுகூடியவடிவ தர்மத்திற்குச் சமானமான விபுத்தன்மைவடிவ தர்மமுடைமையால் என்பது பொருள்.

* * விருத்ததர்மம் (வேற்றியல்பு) எதற்கு இருக்கிறதோ அது விதர்மாவாம். அதன்றன்மை வைதர்மியமாம்.

‡ கிரியையுடைமைவடிவ தர்மவிருத்தமான விபுத்தன்மைவடிவ தர்மத்தால் என்பது பொருள்.

(௪) பிறன்கூறிய திருஷ்டாந்தசாதர்மியத்தால் (திருஷ்டாந்தத்துள்ள தர்மசமமான தர்மத்தால்) பக்ஷத்தில் அவன் அபிப்பிராயப்பட்ட தர்மாந்தர(வேறு தர்ம)த்தின் அபாவத்தைச் சாதித்தல் அபகர்ஷசமையாம். எங்ஙனம்:- முற்கூறிய அவ்வநுமானத்திலேயே "காரியமா யிருத்தலால் சப்தம் கடம்போல அநித்தியமாமாயின், அதனாலேயே சப்தம் கடம்போல சிரவணம் செய்யப்படாததாம்" என்று கூறுதல். இவ்வுத்தரத்தினை அபகர்ஷ(தாழ்ச்சி) சமை என்பர்.

(௫) வர்ணிக்கத்தக்கதான ஸ்தாபிக்கப்படும் திருஷ்டாந்ததருமத்தினை(திருஷ்டாந்தத்துள்ள வேறுதர்மத்தினை)ப் பக்ஷத்தில் சாதித்தல் வர்ணியசமையாம். எங்ஙனம்:—முற்கூறிய அநுமானத்தில் கிரியையையுண்டுபண்ணும் * நோதனமென்னும் சையோகமுடைமையால் மண்ணாங்கட்டி முதலியவற்றிற்குக் கிரியையுடைமை நிகழுக. ஆத்மாவின் கிரியையுடைமையிலோ அந்தக்கிரியையை யுண்டுபண்ணும் நோதனமெனப்படும் சையோகமுடைமையுமுளதாதல்வேண்டு மென்று கூறுதல். இது வர்ணிய(புகழ்ந்துரைச்)சமை.

(௬) சாத்தியவஸ்துக்களிலுள்ள இரண்டு தர்மங்களுக்கும் பக்ஷத்தில் சமானத்தன்மையினைச் சாதித்தல் அவர்ணியசமையாம். எங்ஙனம் :—அவ்வநுமானத்திலேயே "(வர்ணியசமையில்) மண்ணாங்கட்டிமுதலியவற்றின்கணுள்ள நோதனமுதலியவடிவக்கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடைமை ஆத்மாவினிடத்துச் சித்திக்கவில்லை. ஆகவே சமானத்தன்மையால் எப்படிச் சித்தியாததான கிரியைக்குக் காரணமாகிய குணத்தினால் ஆத்மாவினிடத்துக் கிரியையுடைமை சாதிக்கப்படுகின்றதோ, அதுபோல அத்தன்மையாகிய கிரியையுடைமையால் † அந்தக்கிரியையை யுண்டுபண்ணும் குணமுடைமையும் ஏன் சாதிக்கப்படாது; நியாமக மின்மையால்." என்று கூறுதல். இஃது அவர்ணியசமை.

---

* இதனைத் தருக்ககௌமுதியில் சையோககுணங்கூறியவிடத்துக் காண்க.

† கிரியையையுண்டுபண்ணும் நோதனமென்னும் சையோகவடிவகுணமுடைமையும் என்பது பொருள். அதன்றன்மையும், "ஆத்மா நோதனமென்னும் குணமுடையதாம்; கிரியையுடைமையால்; மண்ணாங்கட்டிபோல." என்பதாம்.

(எ) திருஷ்டாந்தவிகற்பத்தினைக் காட்டித் தார்ஷ்டாந்திகத்துள்ள விகற்பத்தினைக் கூறுதல் விகற்பசமையாம். எங்ஙனம் :— * அவ்வநுமானத்திலேயே "கிரியைக்குக் காரணமான குணத்தோடுகூடியது சில குருவாம் (கனமுடையதாம்)மண்ணாங்கட்டிமுதலியவற்றைப்போல, சில இலகுவாம் வாயுவினைப்போல, இவ்வாறு கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடையது சில ** மண்ணாங்கட்டிமுதலியவற்றைப் போலக் கிரியையுடையதாம். † சில அக்கிரியமாம் ஆத்மாவினைப் ‡ போல. (ஏதுவில்) முந்திய விகற்பம் நிகழும் இதுவோ நிகழாது என்பதில் என்ன நியாமக முளது ?" என்பது. இது விகற்பசமை.

(ஐ) திருஷ்டாந்தத்திற்குப் பக்ஷதுல்யத்தன்மையைக் கூறுதல் சாத்தியசமைபாம். இங்குச் சாத்திய மென்றது பக்ஷத்தினை யென்று கொள்க. எங்ஙனம் :—முற்கூறிய அநுமானத்திலேயே எப்படி மண்ணாங்கட்டியோ அப்படி ஆத்மா என்று உன்னாற் சொல்லப்படின், அப்போது "எப்படி ஆத்மாவோ அப்படி மண்ணாங்கட்டி" *† என்பதும் வந்தது. அவ்வாறே "ஆத்மாவினிடத்துக் கிரியையுடைமை சாதிக்கப்படுமாயின் மண்ணாங்கட்டியிலும் அது சாதிக்கத்தக்கதாம்." இல்லையாயின் "எப்படி மண்ணாங்கட்டியோ அப்படி ஆத்மா" வென்று சொல்லலாகாது. மண்ணாங்கட்டியை யொத்தது ஆத்மா, ஆத்மாவை யொத்தது

---

* கிரியையைச் சாதிக்கும் கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடைமையாகிய ஏதுவினையுடைய அநுமானத்திலேயே என்பது பொருள்.

** திருஷ்டாந்தத்திற்குத் தார்ஷ்டாந்திகத்தன்மை பொருந்தாமையால் இது சம்பவியாதென்று சொல்லுதல் கூடாது; வாயுவினுக்குத் திருஷ்டாந்தத்தன்மையை யங்கீகரிக்க இதற்குத் தார்ஷ்டாந்திகத்தன்மை உசிதமாகுதலின்.

† கிரியையின்றிய மண்ணாங்கட்டி திருஷ்டாந்தத்தினால் சில தார்ஷ்டாந்திகம் கிரியையில்லாதனவா மென்பது பொருள்.

‡ இங்குப் போலவெனுஞ் சொல் தார்ஷ்டாந்திகத்தினைக் குறிப்பதெனக் கொள்க.

*† எப்படி யென்னும் சொல் ஒன்றற்கொன்று சாதிருசியார்த்தத்தை யறிவிப்பதா யிருத்தலா லென்பது கருத்து.

மண்ணாங்கட்டி யன்று என இங்கு * ‡ நியாமக மின்மையால்.'' என்பது. இது சாத்தியசமை.

(கூ) பிராப்தியினால் அதாவது சாத்திய ஏதுக்களின் ‡ சாமானாதிகரணியத்தால் பிரத்தியவஸ்தானம் (சாத்தியசித்தி) பிராப்திசமையாம். எங்ஙனம்:—அவ்வநுமானத்திலேயே கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடைமையினாலேயே கிரியையுடைமை சாதிக்கப்படுவதென்னை? கிரியையுடைமையால் அத்தன்மைய குணமுடைமை சாதிக்கப்படாததென்னை? இரண்டற்கும் விசேஷ (பேத) மின்மையால். இது பிராப்திசமை.

(க0) அப்பிராப்தியினால் சாத்தியசித்தி அப்பிராப்திசமையாம். எங்ஙனம்:— ''அவ்வநுமானத்திலேயே * முற் கூறிய தோஷத்தினால் அடையப்படாத (ஓர்) ஏதுவிற்குச் சாத்தியத்தைச் சாதிக்குந்தன்மை சொல்லத்தக்கதாம். ஆகவே அப்பிராப்தத்தன்மையான அவிசேஷத்தினால் அவ்வெல்லாம் எல்லாவற்றையுஞ் சாதிக்கும் என்னும், அல்லது இவ்வேதுவே சாத்தியாபாவத்தினை ஏன் சாதிக்காது என்னும் இதில் விநிகமகமின்மையால்.'' என்பது. இஃது அப்பிராப்திசமை.

(கக) சாதனபரம்பரையினைப் பிரசினஞ்செய்தல் பிரசங்கசமை. எங்ஙனம்:— ''கிரியையுடைமையில் கிரியைக்குக் காரணமான குணமுடைமை சாதனம். அதில் (கிரியாஹேதுகுணமான அச்சாதனத்தில்) சாதனம் யாது? சாதனமின்றி எதுவும் சித்தியாதாகலின். இவ்வாறே அதிலும் சாதனம் யாது? என்னுமிவை முதலியன பிரசங்கசமை.

(கஉ) வேறு திருஷ்டாந்தத்தால் சாத்தியாபாவத்தைச் சாதித்தல் பிரதிதிருஷ்டாந்தசமை. எங்ஙனம்:— அதிலேயே (ஆத்மாவிலேயே) மண்ணாங்கட்டிதிருஷ்டாந்தத்தால் (கிரியா

---

* ‡ சப்தசக்தியின் இயற்கையால் 'எப்படி' யெனும் சொல்லால் ஒன்றற்கொன்று சாதிருசியம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒன்று மிஞ்சுதலில் காரணமின்மையால் என்பது கருத்து.

‡ சாமானாதிகரணியம் ஒரிடத்திருத்தல்.

* பிராப்திசமாவடிவ தோஷத்தினால் ஏதுவிற்குச் சாத்தியத்தைச் சாதிக்குந்தன்மை யின்மையால் என்பது கருத்து.

ஹேதுவான குணமுடைமையாகிய ஏதுவினால்) கிரியையுடைமை சாதிக்கப்பட்டபோது நிஷ்கிரியவாகாசதிருஷ்டாந்தத்தினால் (விபுத்தன்மை ஏதுவால்) ஆத்மாவிற்கு நிஷ்கிரியத்தன்மையே ஏன் சாதிக்கப்படமாட்டாது? "மண்ணாங்கட்டி திருஷ்டாந்தத்தினால் கிரியையுடைமை நிகழும். ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் நிஷ்கிரியத்தன்மை நிகழாதென்பதில் நியாமக மின்மையால்." என்பது பிரதிதிருஷ்டாந்தசமை.

(கஙு) அநுத்பத்தியால் சாத்தியசித்தி அநுத்பத்திசமை. எங்ஙனம்:— "கடம் நித்திய மன்று; ஜந்நிய ஒருமையால்." என்னும் இவைமுதலியவற்றில் ஒருவன் கூறுகிறான்:—ஜந்நிய ஒருமை அநித்தியத்தன்மையிற் பிரமாணமாயின், அப்போது கடத்தில் ஒருமையுற்பத்திக்குமுன் அஃது (ஜந்நியவொருமை வடிவ ஏது) இன்மையால் அதற்கு நித்தியத்துவ முண்டு. நித்தியமாயின் அப்போது உத்பத்தியாகாததேயாம். இஃது அநுத்பத்திசமை.

(கச) சாதாரணதர்மத்தினைக் காட்டிச் சம்சயத்தினை எழுப்புதல் சம்சயசமை. எங்ஙனம்:— "சப்தம் அநித்தியம் காரியத்தன்மையால் என்னு மிவைமுதலியவற்றில் சப்தத்திற்கு அநித்தியமான கடத்தோடு (அநித்தியசொரூபவேதுவால்)காரியத்தன்மைவடிவசாதர்மியம் எவ்வா றுளதோ, அவ்வாறே நித்தியமாகிய சத்தத்தன்மையோடுகூட (நித்தியத்தன்மைவடிவ ஏதுவால்) சிராவணப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமா(செவிக்குப்புலனா)ந்தன்மையாகிய சாதர்மியமு முளது என்று உபயசாதர்மியம் காட்டுதலால் சம்சய முண்டாகின்றது; ஒன்றைக் கழித்தலில் நியாமக மின்மையால்." என்பது சம்சயசமை.

(கரு) வாதியினாற் கூறப்பட்ட ஏதுவிற்குச் சாத்தியவிபரீதத்தினைச் சாதிக்கும் வேறு ஏதுவை எழுப்புதல் பிரகரணசமை. தர்க்ககௌமுதியிற் கூறப்பட்டுள்ள சற்பிரதிபக்ஷத்தின் உதாகரணத்தினையே இதற்கு உதாகரணமாகக் கொள்க.

(கசு) காலத்திரயத்திலும் ஏதுத்தன்மை சம்பவியாமையால் ஏதுத்தன்மையின்மையைக் கூறுதல் அஹேதுசமை. எங்ஙனம்:— "காரியத்தன்மைமுதலியவடிவ சாதனம் சாத்தியமாகிய அநித்தியத்தினும் முற்காலத்திருப்பதாயின், அப்போது

அநித்தியத்தன்மைவடிவ சாத்தியம் அக்கால(ஏதுகால)த்தின்மையால் எதனைச் சாதிப்பதாம்? இனிப் பிற்காலத்திருப்பதெனின், அப்போது முற்காலத்திற் காரியாவ்யவகித பூர்வகால சாதனமின்மையால் அநித்தியத்துவம் எதன் சாத்தியமாம் (எவ்வேதுவாற் சாதிக்கப்படுவதாம்)? இரண்டும் ஒரு காலத்திருப்பதெனின், எது எதன் சாதனமாம்? எது எதன் சாத்தியமாம்? என்று இரண்டிலொன்றைத் துணியும் யுக்தியின்மையால்.'' என்பது அஹேதுசமை.

இதனை ஹேதுசமை யென்று கூறுமிடத்திலோ முக்காலத்திலும் ஏதுத்தன்மை சம்பவியாமையைக் கூறுதலே ஹேதுசமையெனப் பொருள் கொள்க.

(கஎ) அர்த்தாபத்தியை முன்னிட்டுச் சாத்தியாபாவத்தை யெழுப்புதல் அர்த்தாபத்திசமை. எங்ஙனம்:—முற்கூறிய வநுமானத்தில் சத்தத்திற்கு அநித்தியசாதர்மியத்தால் அநித்தியத்வ முளதாயின், அப்போது அர்த்தாபத்தியாற் சித்தித்த நித்தியசாதர்மியத்தால் (நித்தியத்திருக்கும் நித்தியத்தன்மைவடிவ சமானதர்மமுடைமையால்) நித்தியத்துவமுமாம்; இரண்டிலொன்றை நிச்சயித்தலில் நியமஞ்செய்வதின்மையால் என்பது. இஃது அர்த்தாபத்திசமை.

(கஅ) சகல அவிசேஷப்பிரசங்கத்தினையும் எழுப்புதல் அவிசேஷசமை. எங்ஙனம்:—அவ்வனுமானத்திலேயே "காரியப்பாடுமுதலிய அநித்திய கடாதிகளின் சாதர்மியத்தால் சப்தத்திற்கு அநித்தியத்துவ முளதாயின், அப்போது பிரமேயத்தன்மை*முதலிய வடிவ அதன் சாதர்மியத்தால் எல்லாவற்றிற்குமே அநித்தியத்துவ முண்டாம். யான் கூறிய சாதர்மியத்தால் அது நிகழும் நீ கூறியதனால் சித்தியா தென்பதில் நியமிப்பதொன் றில்லாமையால்.'' என்பது அவிசேஷசமை.

(க௯) இரண்டுபக்ஷசாதர்மியத்தினாலும் சாதனம் பொருந்துதலைக் கூறுதல் உபபத்திசமை. எங்ஙனம்:— "அநித்தியத்

* முதலியவென்பதனால் வாச்சியத்துவஞேயத்துவமுதலியனவும் கொள்ளப்படும்.

தன்மையின் சாதனமாகிய காரியத்தன்மை பொருந்துகின்றது என்பதனால் சப்தத்திற்கு அநித்தியத்துவ முளதெனின், அப்போது நித்தியத்தன்மையின் சாதனமும் (செவிக்குப்புலனாந் தன்மைவடிவமும்) சிறிது பொருந்துகின்றது என்பதனால் நித்தியத்துவம் ஏன் உளதாகாது." என்பது உபபத்திசமை.

(உ௦) வாதியினாற் காட்டப்பட்ட சாதன மில்வழியும் சாத்திய உணர்ச்சியினைக் கூறுதல் உபலப்திசமை. எங்ஙனம்:- "சப்தம் அநித்தியம் பிரயத்தினத்தா லடையப்படுவதாகலின் கடம்போல என்றுமிடத்துப் பிரயத்தினமில்லாமலும் வாயுவின் நோதன மென்னும் சையோகவசத்தால் விருக்ஷசாகை (மரக்கிளை) ஒடிதலால் உண்டாகிய சப்தம் உணரப்படுதலின் சப்தத்தில் பிரயத்தினத்தாலடையப்படுந்தன்மை யில்லை." என்பது உபலப்திசமை.

(உ௧) வாதியினால் அநுபலப்திவசத்தால் ஓர் பதார்த்தத்தை யங்கீகரியாவிடத்து அநுபலப்திவசத்தினாலேயே வாதியினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள யாதானுமோர் பதார்த்தத்தின் அபாவத்தைச் சாதித்தல் அநுபலப்திசமை. எங்ஙனம்.—"ஜலமுதலியன இருப்பனவாயினும் அவற்றிற்கு ஆவரண (மறைப்பு) வசத்தால் அநுபலப்தி (தோற்றாமை) யுண்டு. அதுபோல உச்சரித்தற்கு முன் சப்தம் இருப்பதாயினும், அதற்கு ஆவரணவசத்தால் அநுபலப்தி யுண்டு என்னும் இம்மதம் (சப்தாநுபலப்திவாதிமதம்), வாதியினால் 'ஆவரணவசத்தால் சப்தம் அறியப்படவில்லையாயின், அப்போது ஜலாதியாவரணம்போல சப்தாதியாவரணமும் அறியப்படும்.' என்று தூஷிக்கப்படுகின்றது. இங்கு உத்தரம்:—தம்மால் அறியப்படாத ஆவரணவசத்தால் சப்தம் அறியப்படவில்லையாயின், அப்போது (சப்தாவரண உபலப்தி யுண்டாகாதபோது) அநுபலப்திக்கும் அநுபலப்தியபாவம் சித்திக்கவே அதன் (அநுபலப்தியின்) அபாவத்தால் ஆவரண சித்தி யுண்டாம்." என்பது அநுபலப்திசமை.

(உ௨) தர்மத்தின் நித்தியாநித்தியத்துவவிகற்பத்தால் தர்மிக்கு நித்தியத்தன்மையைச் சாதித்தல் நித்தியசமை. எங்ஙனம்:—"சப்தத்திற்கு எவ்வநித்தியத்துவம் தம்மாற் சொல்லப்

படுகின்றதோ அது (அநித்தியத்துவம்) நித்தியமா? அநித்தியமா? நித்தியமாயின் அப்போது சப்தத்திருக்கும் அதற்கே (அநித்தியத்திற்கே) என்றுமிருத்த லிருத்தலின் சப்தத்திற்கும் அப்படிப்பட்டதன்மை(நித்தியத்துவம்) வந்தது. இனி அநித்தியமாயின் அப்போது சப்தத்தில் ஒருகாலத்து அநித்தியத்துவ மில்லையென்பதனால் நித்தியமேயாம் சப்தம். இவ்வாறு இருவகையாலும் * சப்தத்திற்கு நித்தியத்துவ முண்டு." என்பது நித்தியசமை.

(உ௩) அநித்தியதிருஷ்டாந்தசாதர்மியத்தால் யாவும் அநித்தியமா மென்னும் பிரசங்கத்தை யெழுப்புதல் அநித்தியசமை. எங்ஙனம்:—"அநித்தியமாகிய கடத்தோடு சாதர்மியத்தால் சப்தம் அநித்திய மெனப்படுமாயின், அப்போது யாதேனும் ஓர் (பிரமேயத்துவாதி) தர்மத்தினால் எல்லாவற்றிற்கும் (பரமாணுமுதலிய நித்யசாமானியத்திற்கும்) அதனோடு (கடத்தோடு) ஒப்புமை யிருத்தலால் எல்லாவற்றிற்கும் அநித்தியத்துவப்பிரசங்க முண்டாம்." என்பது. இஃது அநித்தியசமை

(உ௪) வாதியினால் சொல்லப்பட்ட ஏதுவிற்கு வேறுகாரியத்தினாலும் சம்பவங்கூறுதல் காரியசமை. எங்ஙனம்:—"அதிலேயே (சப்தத்திலேயே) பிரயத்தினத்தாலடையப்படுந்தன்மை இருவகையாலும் சம்பவிக்கின்றது; கடாதிகளைப்போல, சப்தசொரூபோற்பத்தியிலும் ஜலாதிகளைப்போல மறைப்பதின் நிவிருத்தியிலும் இரண்டிடத்தும் பிரயத்தனத்தாலடையுந்தன்மை காட்டுதலால். அப்படியே அந்த மறைப்பதின் நிவிருத்திவடிவ வேறுகாரியம் (பிரயத்தனத்தால்) சம்பவித்தலால் அநித்தியத்துவம் நியத மன்று." என்பது. இது காரியசமை.

இதற்கே காரணசமை யென்னும் பெயரைக் கொள்ளுமிடத்து அதற்கும் "காரணமாகிய பிரயத்தனத்தாலடையப்படுந்தன்மையினை இரண்டிடத்தும் சப்தத்தின் உற்பத்தியிலும் அதனை மறைப்பதின் நிவிருத்தியிலும் சமத்தன்மையைக் கூறுதல்." என்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பொருளிலேயே முடிவை நிச்சயித்துக்கொள்க.

---

* வையாகரணத்வரமீமாம்ஸகர் இருவரும் கூறுகின்றனர் என்று அறியப்படுகின்றது.

கசா. நிக்கிரகஸ்தானம்.

கசா. நிக்கிரகஸ்தானம் வாதிகளின் தோல்விக்காரணம். அது பிரதிஞ்ஞாஹானி, பிரதிஞ்ஞாந்தரம், பிரதிஞ்ஞாவிரோதம், பிரதிஞ்ஞாசந்நியாசம், ஏதுவந்தரம், அர்த்தாந்தரம், நிரர்த்தகம், அபார்த்தகம், அவிஞ்ஞாதார்த்தம், நியூனம், அதிகம், புநருக்தம், அநநுபாஷணம், அஞ்ஞானம், அப்பிரதிபை, விக்ஷேபம், மதாநுஞ்ஞை, பரியநுஜ்யோபேக்ஷணம், நிரநுயோஜ்யாநுயோகம், அபசித்தாந்தம், ஏத்வாபாசம் என இருபத்திரண்டாம். அவற்றுள், (க) முன் பிரதிஞ்ஞைசெய்த பொருளை விடுதல் அல்லது பிரதிஞ்ஞைசெய்த பொருளுக்கு விரோதமானதை யங்கீகரித்தல் பிரதிஞ்ஞாஹானி (மேற்கோளழிவு). எங்ஙனம்: "சப்தம் அநித்தியம்; பிரத்தியக்ஷகுணமா யிருத்தலின்." என்னுமிடத்து "அந்த இக்ககாரம்" என்றல்முதலிய பிரத்தியபிஞ்ஞைவலியால் பிறனால் சப்தம் நித்தியமெனப் * பாதம் எழுப்பப்பட்ட காலத்து, "அப்படியாயின் சப்தம் நித்தியமா யிருக்குக." என்று நித்தியத்தன்மையினை அங்கீகரித்து வாதி சப்தத்தின் † அநித்தியத்தன்மைப்பிரதிஞ்ஞையை விடுகிறான். இது பிரதிஞ்ஞாஹானி. (௨) பிறன் கூறிய தோஷத்தைப் பரிகரிக்கும் விருப்பால் முற்கூறப்படாத விசேஷணவிசிஷ்டத்தன்மையோடு (அடையினைக்கூட்டி) பிரதிஞ்ஞைசெய்த பொருளைக் கூறுதல் பிரதிஞ்ஞாந்தரம் (வேறுமேற்கோள்). எங்ஙனம்: "வாதி பிருதிவிமுதலியன **குணஜந்நியமாய்; காரியமா யிருத்தலின்." என்னுமிடத்துப் பிரதிவாதி அதிருஷ்டத்தாற்றோன்றிய தன்மையால் என்று ‡ சித்தசாதனத்தை எழுப்பவே, அதற்கு வாதி § விஷயத்தோடு

---

* அநித்தியத்தன்மையில் ககாரத்திற்கு நஷ்ட மிருத்தலின் பிரத்திய பிஞ்ஞாவிரோதம் எழுதப்பட்டது என்பது பொருள்.

† பிரதிஞ்ஞை செய்த பொருளுக்கு விரோதமான நித்தியத்தன்மையினையும் அங்கீகரிக்கின்றான் என்பது பொருள்.

** ஈசுவரனது ஞானம் இச்சைமுதலிய குணங்களா லுண்டாயின.

‡ அதிருஷ்டஜந்நிய மென்று முன் பெறப்பட்ட பிருதிவிமுதலியவற்றைக் குணஜந்நிய மென்று கூறுதல் சித்தசாதனமாம்.

§ இச்சைக்கு விஷயத்தோடுகூடியதன்மை யிருத்தலால் விஷயத்தோடுகூடிய இச்சாகுணஜந்நியத்துவ முளதாகவும் அதிருஷ்டத்திற்கு நிர்விஷயத்தன்மையால் சித்தசாதனம் எழுப்புதல் கூடா தென்பது கருத்து.

கூடிய தென்று குணத்திற்கு விசேஷணங்கொடுத்தல் பிரதிஞ்ஞாந்தரமாம். (௩) தன்னாற் கூறப்பட்ட சாத்தியத்திற்கு விரோதமுள்ள ஏதுவைக் கூறுதல் பிரதிஞ்ஞாவிரோதம். எங்ஙனம்: "திரவியம் குணத்தின் வேறுபட்டது; ** உருவமுதலியவற்றினும் வேறாகக் காணப்படாமையால்." என்பது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமாம். (௪) தன்னாற் கூறப்பட்ட பொருள் பிறனால் தூஷிக்கப்பட அதனை விடுதல் பிரதிஞ்ஞாசந்நியாசம் (மேற்கோள்விடுதல்). எங்ஙனம்: "சப்தம் அநித்தியம்; இந்திரியஞான விஷயமாதலின்." என்று கூறியவிடத்து, அது பிறனால் *சாமானியத்தில் (ஜாதியில்) வியபிசாரத்தை எழுப்பித் தூஷிக்கப்பட்டகாலத்து "சப்தம் அநித்திய மென்று கூறியது யார்?" என்று தான் கூறியதை விடுகிறான். இது பிரதிஞ்ஞாசந்நியாசம். (௫) பிறனால் கூறப்பட்ட தூஷணத்தைப் பரிகரிக்கும் விருப்பால் முன் கூறப்பட்ட ஏது கோடியில் வேறு விசேஷணத்தைச் சேர்த்தல் ஏதுவந்தரம் (வேற்றேது). எங்ஙனம்: "சப்தம் அநித்தியம்; பிரத்தியக்ஷத்தன்மையால்." என்னுமிடத்துப் பிரதிவாதி சாமானியத்தில் வியபிசாரத்தினை எழுப்பியபோது ஜாதியுடையதாய் என்று (ஏதுகோடியில்) † விசேஷணங்கொடுத்தல் ஏதுவந்தரம். (௬) பிரகிருதத்திற்கு (எடுத்துக்கொண்டதற்கு), உபயோகப்படாத வேறுபொருளைக் கூறுதல் அர்த்தாந்தரம் (வேற்றுப்பொருள்). எங்ஙனம்: "சப்தம் நித்தியம் காரியமா யிருத்தலின்." என்று அநித்தியத்தன்மையைச் சாதித்துப் பின் "சப்தம் குணம்; அக்குணமும் ஆகாசத்தினதேயாம்." என்று பிரகிருதத்திற் குபயோகமில்லாத அர்த்தத்தைக் கூறுதல் அர்த்தாந்தரம். (௭) பொருளில்லாத சொற்களைப் பிரயோகித்தல் நிரர்த்தகம் (பொருளில்லாதது). எங்ஙனம்: "சப்தம் அநித்தியம், ஜபகடதசத்தன்மையால்." என்றல் முதலியவற்

** இந்த ஏதுவால் குணவபேதத்தில் குணபேதம் திரவியத்தினால் சித்திக்கின்றது. இதனால் சாத்தியவிருத்தமான ஹேதுவா மென்பது கருத்து.

* அநித்தியத்துவாபாவமுடைய சாமானியத்தில் ஐந்திரியகத்துவ (இந்திரியஜந்யஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாகிய) ஏதுவிருத்தத் தன்மையை எழுப்பி என்பது பொருள்.

† ஆகவே சாமானியம் அச்சாமானியத்திற்கு இடமாகாமையின் வியபிசாரத்தை யெழுப்புதல் கூடாது என்பது கருத்து.

றில் ஐபகடதச என்னும் ஏதுவாசகச்சொல் ஒரு பொருளையும் தராமையால் நிரர்த்தகமாம். (அ) சபையிலுள்ள (மத்தியஸ்த) புருஷனுக்காவது பிரதிவாதிக்காவது பொருள் விளங்காத சொற்களைப் பிரயோகித்தல் * அவிஞ்ஞாதார்த்தம் (பொருளுணரப்படாதது). அது வலிந்து பொருள்கொள்ளத்தக்கன, வெளிப்படாதபொருளுள்ளன, அதிவிரைவிலுச்சரிக்கப்படுவன என்னுமிவைமுதலிய வடிவினவாகிய சொற்களைக் கூறுதலாம். இஃது அவிஞ்ஞாதார்த்தம். (கூ) எவற்றின் பொருள்களுக்கொன்றற்கொன்று அந்நுவயமுண்டாகிறதில்லையோ அப்படிப்பட்ட சொற்களைப் பிரயோகித்தல் † அபார்த்தகம் (பொருட்போலி). எங்ஙனம்: "கடம்,படம்,நித்தியம், அநித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்." என்றல் முதலிய சொற்கள் அபார்த்தகமெனப்படும். (கo) பிரதிஞ்ஞைமுதலிய ‡ அவயவங்களை முறைபிறழக் கூறுதல் அப்பிராப்தகாலம் (காலம்பெறாமை). எங்ஙனம்: "சப்தத்தன்மையால் சப்தம் அநித்தியம்." என்றல்முதலிய அப்பிராப்தகாலமாம். (கக) சில அவயவங்களின்றி அவயவங்களைக் கூறுதல் நியூனம் (குன்றக்கூறல்).** அது வெளிப்படை. (கஉ) அதிகமான ஹேது முதலிய அவயவங்களைக் கூறுதல் அதிகம் (மிகைபடக்கூறல்). எங்ஙனம்: "சப்தம் அநித்தியம்; சப்தத்தன்மையால், சிரவணவிஷயமாதலால்." என்றல் முதலியன. (கங) அநுவாதமி(பின்னெடுத்து மொழிதலி)ன்றி முற்கூறியபொருளை மீண்டும் கூறுதல் புநருக்தி (கூறியதுகூறல்). அது "சப்தம் அநித்தியம்; சப்தம் அநித்தியம்." என்றல் $ முதலிய வாக்கியங்களைக் கூறுதலாம். (கச) சபையிலுள்ள மத்தியஸ்தனால் மூன்றுமுறை சொல்லப்

---

* அபூர்வசங்கேதார்த்தமுடைய தென்பது பொருள்.

† எதினின்றும் நீங்கிய பொருளுளதோ என்னும் வியுற்பத்தியால் நிரர்த்தகமே யென்பது பொருள். ஆனாலும் கேவலம் அவாசக (பொருளின்றிய)சப்தப்பிரயோகத்தால் நிரர்த்தகவாக்கியவொருமை யின்றென்பது பொருள்.

‡ வாக்கியம் பொருந்தச் செய்யும் வடிவினவாகிய அவயவங்களை.

** சப்தம் நித்தியம் என்பது மாத்திரம். இதனால் சபைமத்யஸ்தர் அறியாமையால் வாதி தோல்வியடைந்தவனாகிறு னென்று அறியத்தக்கது.

$ முதலிய என்னுஞ் சொல்லால் "காரியத்தன்மையால், காரியத்தன்மையால்" என்பது கொள்ளப்படும்.

பட்டதும் வாதியினல் மும்முறை சொல்லப்பட்டதுமாகிய வாக்கியப்பொருளேயும் பின் எடுத்துக் கூறுதிருத்தல் * அநநுபாஷணம் (பிற்கூற்றின்மை). (க௫) மத்தியஸ்தனல் அறியப்பட்ட பொருளேத் தெரியாமை அஞ்ஞானம் (அறியாமை). (கசு) விடை புகர்தற்குரியதான பிரதிவாதியினுற் சொல்லப்பட்டதனே யறிந்தும் விடைவிளங்காது சும்மாவிருத்தல் அப்பிரதிபை. (கஎ) கூடாமையால் தனக்கு வேறுகாரிய மிருப்பதாகப் போக்குச் சொல்லி வாதத்தை நிறுத்தல் விக்ஷேபம். (கஅ) தனது பக்ஷத்தில் தோஷத்தைப் பரிகரியாது பரபக்ஷத்தில் தோஷம் கூறுதல் மதாநுஞ்ஞை. (கசு) (சபைமத்தியஸ்தனிடம்) எடுத்துக்காட்டற்குரிய பிறனது தோல்வித்தானத்தை யெடுத்துக்காட்டாதிருத்தல் பரியநுயோஜ்யோபேக்ஷணம். (உ0) தோல்வித்தானமின்றியவனிடத்துத் தோல்விகூறுதல் நிரநுயோஜ்யாநுயோகம். (உக) ஒரு சித்தாந்தத்தின் அபிப்பிராயத்தை யாசிரயித்துக் கதை நிகழுங்கால் அதற்கு விரோதமான சித்தாந்தத்தின் அபிப்பிராயத்தினேத் தழுவி விடைகொடுத்தல் † அபசித்தாந்தம் (சித்தாந்தப் போலி). (உஉ) ஏதுப்போலி. இது முன் கூறப்பட்டது.

நியாயபதார்த்தம் பதினறு

முடிந்தது.

ஓம்தத்ஸத்பிரஹ்மணேநம:

---

* அவ்வர்த்தத்தினே யறிவிக்கு முச்சரிப்பினே மறுபடியும் உச்சரியாதிருத்தல்.

† அஃது, ஒரு வையாகரணன் சபைமத்தியஸ்தரிடம் சப்தம் நித்தியம், உச்சரிப்பால் தோன்றியதா யிருத்தலின் என்று சங்கிக்கின், "உச்சரிப்பால் தோன்றுவதன்று சப்தம்; உச்சரிப்பு அதன் மறைப்பைமாத்திரம் நீக்குவதாம். அதனல் சப்தம் நித்தியமேயா" மென்று கூறுவது என்க.

தர்க்ககௌமுதி,

அகாராதி விஷயாநுக்கிரமணிகை.

தர்க்ககௌமுதியின்

அகாராதிவிஷயாநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௩0	வாயு, ...	வாயு.
௭	௨௮	கெதிர்	கெதிர்
௧௪	௨௫	அநவத்தியவஸாயம்.	அநத்தியவஸாயம்.
௧௭	௩0	விசேஷணம் = அடை விசேஷியம். அடை யடுக்கற்பாலது. ...	விசேஷணம் = அடை. விசேஷியம் = அடை யடுக்கற்பாலது.
௨0	௩௪	மணி.	*மணி.
௪௮	௨௭	யுடையதாகாமல். ...	யுடையதாகாமல்.
௫௩	௭	வேதிரேக ...	வெதிரேக
௬0	௨௧	வையாத்திய ...	வையாத்தியய

உ

ஸ்ரீ பஞ்சதசி.

[பஞ்சதசப்பிரகரணம்.]

ஸ்ரீ பஞ்சதசி யென்பது சதுர்வேதபாஷ்யம் சர்வதரிசன சங்கிரகமுதலிய அநேக கிரந்தங்களை இயற்றியவரும், சர்வஞ்ஞ சித்துவசிரோமணியென உலகப்பிரசித்திபெற்றவருமான ஸ்ரீ வித்தியாரணியஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காயத்திரிதேவியின் வரத்தால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இதற்குத் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமான் வே. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்கள், சிறிது சம்ஸ்கிருதமும்தமிழும் உணர்ந்தவர்களும் தமிழ்மாத்திர முணர்ந்தவர்களுமாகிய இரு திற முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு அந்நூலிற்கு மூல சுலோகங்களின்பேரில் ஓர் பொழிப்புரையும், ஸ்ரீவித்தியாரணிய சுவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபண்டிதர் அவர்களது சம்ஸ்கிருத வியாக்கியானத்திற்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்புவடிவ உரையும், அவ்வுரைகளுக்கு அங்கங்கே வேண்டியவிடத்துப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களால் செய்யப்பட்ட டிப்பணியையும் மற்றும பலவுரையாசிரியர்கள் கருத்துக்களையும் அநுசரித்த ஓர் விளக்கவுரையும் எழுதப்பட்டுளது. இவ்வுரையில் மூலசுலோகம் சம்ஸ்கிருதவியாக்கியானம் என்னும் இரண்டிலுமுள்ள விஷயங்களினும் வெகு மடங்கதிகமாகத் தெரியத்தக்க விஷயங்களிருப்பதோடு ஆங்காங்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சம்ஸ்கிருத சுருதி சூத்திரம் சுலோகமுதலியவற்றிற்குத் தமிழுரையும் எழுதப்பட்டுளது.

இத்தமிழ்ப் பஞ்சதசியை வாசிப்பவர்கள் மற்ற எந்த நூலின் உதவியுமில்லாமல் அத்வைதவுண்மையினையும் அதன் சகல சாதனங்களையும் செவ்வையாய்த் தெரிவதோடு பிறவாதிகளாற்கலங்காதிருந்து தாம் பிறர் சம்சயங்களை யொழிப்பதிற் சமர்த்தருமாவர் என்பதற் கையமில்லை.

இவ்வரிய பெரிய நூலை நல்ல காகிதத்தில் சுத்தமாய்ப் பதிப்பித்து மனோரம்மியமான வர்ணமைமுதலியவற்றாலாகிய நேர்த்தியான சித்திரகோசமொன் றமைத்து, ஸ்ரீஆதிசங்கராசாரியரவர்கள் உருவமைந்த புகைப்படத்துடன், இவ்வுரையாசிரியராசிரியர் புகைப்படமும், உரையாசிரியர் புகைப்படமும் வைத்து இராயல் 50 பவுண்டு பேப்பரில் 8 பக்கம் அளவில் 1452-பக்கங்களுள்ள 2-புத்தகங்களாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றோம். இதன் விலை ரூ. 10—0—0 தபாற்கூலி 0—15—0.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியவைகளில் இப்பொழுது விற்பனைக்குத் தயாராயுள்ள புத்தகங்கள்.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம் … … …	ரூ. 4—0—0
ஸ்ரீ விசாரசாகரம் … … … …	3—0—0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை … …	1—8—0
ஸ்ரீபாலபோதம்	1—0—0
ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி	0-12—0
விவேகசிந்தாமணி (வேதாந்தபரிச்சேதம்) …	0—6—0
சங்காகிரந்தாவலி பு-க. அபரோக்ஷாநுபூதி சம்ஸ்கிருத சுலோகமும் தமிழுரையும்	0—6—0
தர்க்ககௌமுதியும் நியாயபதார்த்தம் 16-ன் இலக்ஷணங்களும் (குறிப்புரையுடன் 2-ம் பதிப்பு.)	0—6—0
கீதைக்கொத்து பு-க உத்தரகீதை (சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும்)	0—4—0
சாந்தோக்கியத்துள்ள தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேசம், சுகரகஸ்யோபநிஷதத்துள்ள நான்குமகாவாக்கியார்த்தத்துடன் 2-ம பதிப்பு.	0—2—0
ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் 2-ம் பதிப்பு அநேக சுருதிப் பிரமாணங்களுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் வெளியாய்விடும் விலை ரூ. … … ..	1—4—0

பிறர் பதிப்பு

தலயாத்திரைப் பொதுவிதி … …	0—6—0
திருவள்ளுவர்சரித்திரம் … … ..	0—1—6
திருவாசகம் … … … …	1—0—0
அசம்புறவராய்ச்சிவிளக்கம் … …	1—4—0
அவதூதசம்வாதம் …	0—2—0
கிருஷ்ணன்செய்திருப்புகழ் …	0—1—0
அழுகணிச்சித்தர்பாடல் …	0—0—6
அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு … … …	0—3—6
ஆசாரக்கோவை யுரை … … …	0—4—0
ஆசாரத்திரட்டு … … ..	0—4—0
இந்துபாகசாஸ்திரம் … . …	0—8—0
இனியது நாற்பது உரை … … …	0—3—0
எழுபதுதிருக்கைவழக்கம் … ..	0—1—0
ஐந்திணை ஐம்பது உரை … … ..	0—3—0
சிதம்பரமகாத்மியம் (கிரந்தம்) … …	0—4—0
சிவதத்துவவிவேகம் ஷை … . …	[illegible]—8—0